

Metalde kavga yeni başlıyor!

MİB temsilcisi ile konuştuk:

Bursa'daki işçi hareketi bir ayını doldururken, sürecin öncü güçlerinden **Metal İşçileri Birliği** temsilcisi ile geline nokta değerlendirildi. Fabrikalardan çeteyi silen işçilerin mücadele özgüveninin tazelenmesine dikkat çeken **MİB temsilcisi** metal işçilerinin yeni bir döneme girdiğini vurguladı. » 16

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

İPEK BOZKURT'A ÖZGÜRLÜK!

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt bir haftadır tutuklu. "Düzene karşı devrim" şiarını yükselterek düzenin seçim oyununu bozma çağrısı yapan İpek Bozkurt'un sesini soluğunu işçilere, emekçilere, kadınlara, gençlere taşıyacağız.

Emekçi Kadın Komisyonları olarak İpek Bozkurt'un ve tüm 1 Mayıs tutsaklarının derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Devrimci tutsakların onurumuz olduğunu söylerken meydanlarda onlar için de devrim ve sosyalizm bayrağını dalgalandıracağımızı ilan ediyoruz.

Emekçi Kadın Komisyonları
12 Mayıs 2015

Metalde büyük fırtına

Metal işçilerinin sendikal ihanete ve satış sözleşmesine karşı Bursa'daki dev otomotiv fabrikalarında patlayan öfkesi; geline aşamada yerel ölçekli bir işçi hareketine dönüşmüş bulunuyor. Keza bugün eylemlerin alanı yeni fabrikalara doğru genişlerken, binlerce işçinin parçası olduğu hareket ortak talepler ve mücadele hattı üzerinden ilerliyor. Şimdilik sınırlı da olsa eylemlerin etkisi yeni kentlerde de yankı bulmaya başlıyor.

Metal sektörünün beyni diyebileceğimiz fabrikalarda yaşanan bu gelişmenin, yeni dönem işçi hareketi üzerinde ön açıcı etkiler yaratacağı ise açık. Zira metal sektörü Türkiye sanayisinde çok özel bir yer tutuyor ve tam da bu konumu üzerinden sektörde yaşanan her türlü gelişme dolaysız bir şekilde diğer üretim birimlerini de etkiliyor. Başta MESS ve Türk Metal çetesi olmak üzere, sermaye çevrelerinin on yıllardır metal işçilerini hareketsiz kılmak için uyguladığı baskı ve gerici ablukanın arka planında yine bu olgu yer alıyor.

Bugün, böylesine kritik öneme sahip bir alanda gündeme gelen işçi eylemlerinin giderek bir hareket düzeyine ulaşması ise sermayenin uykularını fazlasıyla kaçırıyor. Zira kontrol edemedikleri ve çok da öngörmedikleri bir tabloyla karşı karşıyalar. Onlar fabrikalara daralan, parçalı, hızla parlayıp yine aynı hızla sönen bir öfke patlaması umarken; şimdi önlerinde talepleri net, bütünlüklü hareket eden, her şeyden de önemlisi kendi örgütsel zeminlerini oluşturmaya başlayan önemli bir sınıf bölümü duruyor.

Hareketin dostları, düşmanları

Metal hareketi gelişip etkisi arttıkça saflar ve konumlar da giderek belirginleşiyor, elbette en başta iki temel sınıf üzerinden.

Karşı taraf, yani Türk Metal çetesi, metal patronları ve bütün bir sermaye düzeni, bir nevi harekete hazırlıksız yakalandılar. On yıllardır denetim altında tuttıkları metal işçilerinden böylesine sarsıcı bir tokat yemeyi ummuyorlardı belli ki. Bu nedenle başta süreci algılamaya ve hareketin gücünü tartmaya yönelik bir tutum içerisinde girdiler. Fakat bu aynı süreç içerisinde hızla karşı saldırıya geçtiler. Hareketi ve öncülerini karalama kampanyalarından bilgi kirliliği yaratmaya, sınıf devrimcilerini hedef alan fiili saldırılardan öncü işçileri tehdit etmeye kadar her türlü kirli yola başvurdular. Bu konuda medya vb. üzerinden sermaye düzeninin imkanlarını sonuna kadar kullandılar. Özetle eylemlerin başladığı ilk günden beri hareketi baltalamak için ellerinden geleni yaptılar/yapıyorlar. Bunda elbette şaşılacak bir yan bulunmuyor zira, Türk Metal ve hizmet ettiği güçler sınıflar mücadelesi düzleminde karşı tarafta yer alıyor. Tam da bu nedenle önümüzdeki günlerde saldırılarını tırmandıracaklarından kuşku duymamak gerekiyor. Öyle ki tıpkı dün Greif'te olduğu gibi, metal patronları, devlet ve sendikal bürokrasi el ele vererek metal hareketini boğmak için her türlü kirli yöntemi devreye sokacaktır.

Bu konuda ikinci olarak sözde sınıf mücadelesi yürüten kimi "sol" siyasal çevrelerin ve sendikaların hareket karşısındaki tutumunu ele almak gerekiyor. Bu güçler gelişmelerin en başından itibaren tek kelimeyle Türk Metal çetesinin elini güçlendirecek bir pratik sergilediler. Öne atılan işçi bölüklerini dizginlemek için adeta çırpındılar. Eylemleri soğutmak için var güçleriyle çabaladılar, bir nevi dalgakıran misyonu ile hareket ettiler. İşçilerin Türk Metal çetesinden hesap sormak ve yollarını ayırmak için başlattığı istifa hareketine "sendikasılaşma" yaftası vurarak küçümsediler. Bu tutumları ile işçileri mevcut çürümüş sendikal yapılara mahkum etmeye çalıştılar.

Fakat işçilerden yükselen "yeni sendika" çağrısı, bu çevrelerin ortaya attığı temelsiz argümanları çoktan boşa çıkarmış bulunuyor. Dahası işçilerin taban inisiyatifi üzerinden inşa edecekleri yeni bir sendikal çıkış bu çevreleri fazlasıyla korkutmuş görünüyor. Zira tüm bu çevreler mevcut çürümüş sendikal anlayışın temsilcileri, dolaysız olarak taşıyıcıları. Her birisi sınıf hareketi içerisinde kendine göre bir düzen kurmuş bulunuyor. Tam da bu nedenle tabandan gelen her türlü hareketten büyük bir korku duyuyorlar ve Türk Metal gibi bir çetenin ekmeğine yağ sürece kadar pervasızlaşabiliyorlar.

Son bir başlık olarak sınıf devrimcilerinin hareket karşısındaki tutumlarına değinmek gerekiyor. Metal işçilerinin tek tek fabrikalardan başlayan eylemli sürecini yakından takip eden her göz, sınıf devrimcilerinin büyük bir fedakarlıkla hareketi ileri taşımaya çalıştığını görecektir. Zira söz konusu olan Türkiye sınıf hareketinin geleceğini dolaysız olarak etkileyecek kapsamda bir gelişmedir. Sınıf devrimcileri de gelişmeleri bu perspektifle ele almış, harekete karşı tüm sorumluluklarını yerine getirmek için azami bir çaba sarf etmiştir. Bu nedenle Türk Metal çetesi ilk olarak sınıf devrimcilerini hedef almıştır. Öyle ki çete

başı Pervul Kavlak katıldığı bir TV programında yaptığı konuşmanın tüm kurgusunu sınıf devrimcilerine saldırı üzerine kurmayı tercih etmiştir.

Kendisine "solcu" ve "ilerici" diyen çevreler, sınıf devrimcilerinin hareket içerisindeki yerini görmezden gelip, basınlarında sansür uygularken Kavlak'ın sınıf devrimcilerini diline dolması nedensiz değildir. Sınıf devrimcileri karşısında iki farklı tutum geliştiren ancak aynı zeminde duran güçlerin ortak paydası, hareketin devrimci bir önderlikle buluşmasından duydukları korkudur.

Fakat tüm bu çevrelerin çabaları beyhudedir. Zira sınıf devrimcileri devrimci bir sınıf hareketi yaratmak için ortaya koydukları çabadan asla ödün vermeyecektir. Dahası tüm imkan ve güçlerini bu doğrultuda seferber etmeye devam edecektir.

Fırtınayı büyötmek için devrimci seferberlik

Evet metal işçisi metal patronlarının ve onların sadık uşağı olan Türk Metal çetesinin saltanatını sarsan bir çıkış yapmış bulunuyor. Bu çıkış bugüne kadar kendi yolunu açma ileri. Şimdi artık hareketin kendisini örgütlemeye başladığı bir evredeyiz.

Buradan ileriye doğru atılacak her adım, Türkiye sınıf hareketinin de önünü açacak yeni gelişmelere kapı aralayacaktır. Tam da bu nedenle metal işçilerinin hareketini fırtınaya çevirmek için seferber olunmalıdır. Başta sınıf devrimcileri olmak üzere, kendisini sınıf hareketinin içerisinde gören, devrimci bir sınıf hareketi yaratma iddiasında olan her kesim, metal hareketini büyötmek için azami bir çaba içerisinde olmalıdır.

Zira sınıf güçleri ve devrimciler olarak; metal işçisinin yol açan bu çıkışı, otomotiv sektörünün kalelerinde patlayan bu büyük öfkeyi, tüm sınıf bölüklerine yaymak sorumluluğu ile yüz yüze bulunmaktayız.

Metal eylemleri ve sol hareket

Bursa günlerdir metal işçilerinin eylemlerine sahne oluyor. İlk adımı Renault işçileri atmıştı. Hiç vakit geçirmeden onu Coşkunöz ve Mako işçileri izledi. Bosch'ta imzalanan sözleşmenin örnek alınarak, ücretlerinde iyileştirmeler yapılmasını talep ettiler. Beklenen oldu, yıllardır ödedikleri aidatları ile saltanat süren mafya bozuntusu Türk Metal Sendikası ve onun çete ruhlu yöneticileri her zamanki gibi işçilerin çığlığını yine duymazdan geldiler, ciddiye almadılar.

Bu kez çok fena yanıldılar. Metal işçileri bu kez çok kararlıydı. "Artık yeter!", "Türk-Metal istifa!" diyerek yıllardır sırtlarında taşıdıkları çeteye isyan ettiler. Bu kararlarını resmileştirmek, kararlı ve ciddi olduklarını göstermek için 5 Mayıs'ta toplu istifayı kararlaştırdılar.

5 Mayıs'ta beklenenin de üzerinde bir kitle toplandı. Her şey hazır, kararlaştırıldığı gibi işçiler tek tek istifa işlemlerine başladılar. Türk Metal çeteleri bir kez daha kendilerine yakışanı yaptılar. İşçilere ve başından itibaren yanlarında olan sınıf devrimcilerine ve *Kızıl Bayrak* muhabirlerine saldırdılar. Bazı işçiler ve *Kızıl Bayrak* muhabirlerini yaraladılar. Bu, işçileri korkutmak, geriletmek ve istifaları engellemek şöyle dursun, daha da kamçıladi ve kararlı hale getirdi. İstifalar da durmadı, yayıldı, çoğaldıkça çoğaldı.

Tofaş, Delphi, Valeo ve daha pek çok fabrikanın işçileri de kervana katıldılar. Her yerde "İşçi kanı döken sendika istemiyoruz, istifa!" sesleri yükseldi. Renault başta olmak üzere tüm fabrikalarda vardiya değişimi sırasında çeşitli biçimler alan protesto eylemleri oldu. Başta Tofaş işçileri gelmek üzere, yeni katılımlar taze kan işlevi gördü. Harekete ek bir ivme kattı.

Çıkışın anlamı, önemi ve başat eğilimi

Metal işçilerinin karşısında sadece bir çete örgütü olan Türk Metal yok, MESS var, Koç patronları var. İşsizlik büyük bir beladır ve her an işten atılma riski var. İşçilere dönük ardı arkası kesilmeyen tehditler ve bunu tamamlayan fiili saldırı girişimleri var. Bursalı metal işçileri tüm bunları göze alarak yola çıktılar, bunlara rağmen yollarına devam ediyorlar. Bu bir cürettir ve nereden bakılırsa bakılsın bu kavga cesaret dolu bir kavgadır.

Elbette ki gerisinde öfke ve birikmiş tepki var. Ancak bu öyle sıradan bir tepki olmayıp, yıllara yayılarak bugünlere gelen ve kendini belli bir kararlılıkla ortaya koyan, sanıldandan da büyük bir tepkidir.

Dahası bu gelişme sıradan bir gelişme değildir. Örneğin, sıradan bir sendika değiştirme girişimi de değildir. Ya da sadece, yıllardır kendilerine kan kusturan Türk Metal'le bir hesaplaşma değildir. Bu onu fazlasıyla küçümsemek ve daraltmak olur. Bu çıkışın bunlardan öte anlamı vardır. Verili sendikal cendereye itiraz eden, onu aşma potansiyeli/eğilimi taşıyan bir anlamı vardır.

Bursalı metal işçileri 1998 yılında da bir çıkış yapmışlardı. Türk Metal çetesinde kopmak üzere yine alanlara çıkmış, istifa girişiminde bulunmuşlardı. Nedir ki, o gün kapısına kadar gittikleri Birleşik Metal-İş

Sendikası onları kucaklama gücü ve iradesini ortaya koymamıştı. İşçilerin kendileri de henüz buna hazır değillerdi. Çıkışları yarım kaldı, daha fazla ilerleyemedi. Hiç kuşkusuz, koşulların mevcut sendikal anlayış ve kurumları aşmaya elverişlilik bakımından, bugünkü denli olgunlaşmamış olmasının da bunda büyük payı vardır.

Bugünkü kopuş mevcut sendikal anlayış, gelenek ve kültürden, bunların cisimleşmiş hali olan mevcut sendikal yapılardan bir kopma girişimidir. Kimilerinin iddia ettikleri gibi bir "sendikasızlaşma" girişimi hiç değildir. İşçilerin dillerine pelesenk olan, "söz, yetki ve kararın işçilerde olduğu, YENİ BİR SENDİKA" söylemi de bunu anlatmaktadır.

Renault ile başlayıp dalga dalga yayılan ve büyüyen Bursalı metal işçileri eyleminin önemli bir başka özelliği daha bulunmaktadır. Hareket stratejik önemi olan bir sektörde ve büyük ölçekli bir fabrikada patlak vermiştir. Bu arada, lokal bir eylem de değildir. Tam tersine, Renault dışındaki başka pek çok büyük ölçekli fabrikada da yaşanan bu çıkış, fabrikalara sığmamış, Kent Meydanı'na sıçramıştır. Bu çıkış, İstanbul, İzmit/Gebze, Manisa, İzmir, Eskişehir ve başka kentlere de sıçramış, buralardaki metal işçilerini de etkilemiştir. Bu kentlerden ve fabrikalardan verilen mesajlar bunun ifadesidir. Bu çıkışla, belli bir süredir lokal bir hareketin sınırlarını zorlayan, onu aşma potansiyeli taşıyan, hareketin bir birleşik hareket olması için yolu düzleyen eğilim güçleniyor. Bursalı işçilerin çıkışı bunun da az-çok açığa çıktığı bir çıkıştır. Bursa'daki metal işçisinin bugünkü çıkışını anlamlı, önemli ve değerli kılan da bunlardır.

Çıkışın sınırları, sınıf devrimcileri ve sol hareketin sefaleti

Metal işçilerinin eylemleri çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve insanca yaşamaya yeterli bir ücret talebi ile başlatılmıştı. İşçiler Türk Metal'in bu taleplere sahip çıkmasını istemişlerdi. Kendilerinin her türlü kavgaya hazır olduklarını açıklamış, Türk Metal'in önlerine düşmesi çağrısı yapmışlardı. Bekledikleri oldu, Türk Metal işçilerini ciddiye bile almadı, onları her zamanki gibi sahipsiz bıraktı. Fakat, koşullar işçilere isyan etmekten başka seçenek bırakmıyordu. Renault, Mako, Coşkunöz işçileri harekete geçtiler.

Sınıf devrimcileri ilk andan itibaren metal işçilerinin yanında oldular. Bursalı metal işçilerinin mevcut bilinç ve örgütlülük düzeylerinin dile getirdiklerini gerçekleştirmeye yeterli olmadığını çok iyi biliyorlardı. Ama öte yandan, onların çıkışının kendinden öte anlamlar taşıdığını da biliyorlardı. Buna uygun davrandılar. Her aşamada, işçileri tehlike ve tuzaklar konusunda döne döne uyarıyor, her alanda ve her bakımdan hazırlıklı hale getirmeye çalışıyorlar, tüm güç ve imkanlarını bunun için seferber ediyorlar.

Sol hareketin sınıf devrimcilerine dönük düşmanca tutumuna yabancı değiliz. Sol hareketin olduğu kadarıyla, uzman ve eğitim danışmanı kılığındaki uzantılarının uğursuz icraatlarını da yakından biliyoruz. Bize karşı hangi sağlıksız saiklerden, hangi korku ve kaygılardan hareket ettikleri de bizim için sır değildir. Metal işçilerinin eylemleri vesilesiyle başvurdukları suçlamalar ve kullandıkları argümanlar bunu bir kez daha açığa çıkarmıştır.

Her şey bir yana sınıf devrimcileri geçmişe ait

anlayış, kültür ve geleneğin hasmane tutumu ve sınıf içindeki uzantıları aracılığıyla sergiledikleri grev kırıcılığı pratikleri ile Greif Direnişi sırasında somut olarak karşılaşmıştı. Bu aynı sol hareketin önemli bir kesimi Greif Direnişi sırasında da fiili-meşru direniş yoluna başvurduğumuz, taban örgütlülüğünü esas alarak direnişin her aşamasında tam işçi demokrasisini hayata geçirdiğimiz, geçmiş anlayış, kültür, gelenek ve bunun ürünü ve ifadesi kurumların eskidiğini, yeni döneme cevap vermek şurada kalsın, bizzat engeli haline geldiğini, yeni döneme cevap veren bir anlayış, kültür ve sözün, kararın ve yetkinin işçilerde olduğu yeni yapılanmalarla, bunların aşılması gerektiğini savundular. İki ayı fabrika işgali, bir ayı da direniş olarak gerçekleşen eylemleri sırasında bundan en küçük ödün vermediler diye, sınıf devrimcilerini sekterlikle ve maceracılıkla suçlamışlardı. Bu söz konusu kesimler Greif Direnişi'ni desteklemedikleri gibi ulusal ve uluslararası platformlarda grev ve direniş kırıcı icraatlarda bulunmuşlardı. Bugün de benzerini yapıyorlar.

Tekel direnişi sırasında bu yaşandı. Tekel direnişinin kırılmasında, diğer şeylerin yanı sıra, reformisti ve devrimcilik iddiasındakileriyle kimi sol akımların, sendikal bürokrasi ile uzlaşmacı tutumlarının da payı oldu. Haziran Direnişi başından itibaren, özellikle reformist sol hareket tarafından geriye çekildi. Örgütlü küçük-burjuvazinin temsilcisi bu akımlar utanç verici pratikler sergilediler. Haziran'ın ruhunu oluşturan devrimcileri "maceracı" olarak niteliyorlardı. Greif direnişinde ise, Rıdvan Budak haini ile aynı karede olmak gibi çok daha utanç verici konuma düştüler. Bu ruhsuz takımı sınıf hareketinin devrimci geleceği olan sınıf devrimcilerini döneme cevap veren "işgal, grev, direniş!" sloganını yükselttiler. Taşeronluğu

kaldırmayı öne sürdüler diye "hayalci", eylemin kendisini de "maceracı" ilan etmişti. Yakın dönemde uzman takımının da bolca icraat yaptığı, şimdi Bursa metalcilerinin gözü pek eylemleri üzerine ahkam kesenlerin, eylemcilere salık verdiği sendikaya rağmen grev kararı alıp grev boylarına çıkan metalcileri, dinci-gerici AKP iktidarının grevi yasaklama kararına sığınıp dizginleyen ve grevin kırılmasına çanak tutanlar, her daim korkulu bir rüya olarak hatırladıkları Greif'i hatırlayıp, Ejot fabrika işgalini yalnızlığa terk edenler de sol hareketin sınıf içindeki temsilcileridir. Şimdi bu aynı tutum ve pratik Bursa metalci eyleminde sergileniyor.

Bursa'da metal işçisi sınıf kardeşlerini hiçbir an yalnız bırakmayan sınıf devrimcileri üç kuruşun peşinde koşan, bir sendikamız olsun da ne olursa olsun diyen, bilinci bununla sınırlı sendika sekreterleri değildir. Onlar "Gemiye kaptanlık yapacak kaptanı

bulmadan aceleyle adım atma" diyerek, işçileri maceradan uzak tutmaya çalışmakla meşguller. "Yeni sendika"nın ne olduğunu ve nasıl yaratılıp güvenceye alınacağını ve bunun zorluklarını da en iyi sınıf devrimcileri bilirler. Sınıf devrimcileri dönemin yakıcı ihtiyacının devrimci bir sınıf hareketi yaratmak olduğunu da bilmektedirler. Tam da bu nedenledir ki, Bursa'da ve her yerde sınıf devrimcileri dönemin kendilerine yüklediği görev ve sorumlulukların hakkını vermeye, tüm güç ve imkanlarını devrimci bir sınıf hareketi yaratmak için seferber etmeye çalışmaktadırlar.

Sınıf devrimcileri geleceğe dair hayaller kurmaya, tasfiyeci cereyanlara teslim olan, sürüklenenlerin inadına, devrimci bir sınıf hareketi yaratma onurlu macerasında yoğunlaşmaya, yani maceracılığa devam edeceklerdir. Ta ki, yeşil Bursa, kızıl Bursa olana dek...

Fabrikalar Arası Kurul'dan "YENİ SENDİKA" kararı

Tek tek fabrikalardaki mücadelelerini 26 Nisan'da Kent Meydanı'nda yapılan eylemin ardından **Fabrikalar Arası Kurul**'la büyüten metal işçileri 10 Mayıs'ta üçüncü toplantılarını gerçekleştirdi.

Renault, Coşkunöz, Delphi, Valeo, SKT, Borusan ve TBVC Beltan fabrikalarından öncü işçilerin katılımıyla gerçekleşen toplantıda sürecin seyriyle ilgili kritik kararlar alındı. Kararlar arasında, **yeni bir sendikanın kurulması** kararı yer alırken metal işçisinin Türk Metal'den kurtuluşunu bir eylemle kutlayarak gücünü göstermesi kararlaştırıldı. Kutlama için belirlenen 17 Mayıs tarihi, da sonra yapılan açıklamayla ileri bir tarihe ertelendi.

Kurulun aldığı kararlardan öne çıkanlar şöyle:

- Tüm fabrikalarda istifa süreci en geç Cuma gününe (15 Mayıs) kadar tamamlanacak.
- Fabrikalarda kurul ve komite oluşturulması süreci hızlandırılacak. Hiçbir bölüm ve birimin bu kurulların dışında kalmaması için çaba harcanacak.
- Fabrikalar Arası Kurul hem diğer fabrikalardan temsilcilerin katılımıyla güçlendirilecek hem de daha organize bir çalışma düzenine oturması sağlanacak.
- Renault'ta yönetimin işçiden istediği sürenin dolacağı 21 Mayıs tarihinde, bu süre içerisinde adım atılmaması halinde tok bir tutum alınacak. Renault işçisinin kararına bağlı olarak her fabrika, kendi özel koşullarını dikkate alarak dayanışma eylemlerine

başlayacak.

- Renault ve diğer fabrika yönetimlerinin, ücretlerde iyileştirme yapmakla beraber, bunu TM'ye geri dönme şartına bağlaması biçimindeki olası dayatmaları kabul edilmemelidir. Metal işçisi bir daha on yıllar boyunca üç kuruşluk sözleşmelere mahkum olmak istemiyorsa, ne olursa olsun TM'ye geri dönmemelidir. Dahası bu mücadele artık 5 Mayıs'tan

sonra bir onur mücadelesi haline gelmiştir.

- İstifaların ardından metal işçisi kendi yolunu çizicek. Kurulda yapılan tartışmaların sonucunda bu yeni yolun mevcut sendikaların dışında, "YENİ BİR SENDİKA" olması gerektiği vurgulandı. Tümüyle bu hareketin içerisinden çıkacak olan ve sadece işçilerin yönetiminde olacağı bu sendikanın kuruluşu için hazırlıklara başlanacak.

Taban iradesi kurullara yöneltiyor

B. Çağ

Haftaları geride bırakan metal işçilerinin eylemleri taban iradesinin önemini gösterirken daha ileri çıkışlar ve kazanımlar için taban örgütlülüğünün yakıcı ihtiyacını bir kez daha gösterdi...

Türk Metal'den istifalar devam ediyor. 14 Nisan'da başlayan hareket 5 Mayıs'la birlikte yeni bir evreye girdi. Artık protesto ve Türk Metal yönetimini talepler için mücadeleye çekme çağrısı yerini, Türk Metal esaretinden çıkmaya bıraktı. Üç fabrikanın (Renault, Coşkunöz, MAKO) başını çektiği eylemlilikler yayılırken bölgenin en büyük fabrikalarından Tofaş'ta da hızlanan istifalar hareketin güçlü ayaklarından biri oldu.

İşçiler doğal tepkilerle yan yana gelirken, öncü işçilerin müdahalesiyle birlikte örgütlü hareket etmenin önemi açığa çıktı. Metal patronlarının karşısına kendi temsilcileriyle çıkmaktan yeni kararlar almaya, nerede toplanılacağından ne yapılacağına kadar fiili işleyişlerle ortak kararlar alınsa da bunun doğal boşluklarının doldurulması zaman aldı.

Ve her boşluk Türk Metal'in saldırılarına zemin verdi. İşçiler bunu gördükçe yan yana gelmenin, hareketi doğal akışından çıkarmanın önemini fark etti. Sonuçta geline yerde daha planlı bir mücadele için kurullar/komiteler öne çıktı.

Fabrikalar Arası Kurul

30 Nisan'dan itibaren Fabrikalar Arası Kurul toplandı. Kurul bu hareketin geniş işçiler nezdinde taşıdığı etkiyi nitelik bakımından değiştirmeye başladığı en önemli dönüşümlerden biri oldu. Zira zaten kitlesel bir eylemlilik sürecinin ikinci haftası geride kalırken işçiler artık mücadelenin amiral gemisi için ilk organizasyonunu bu kurulla oluşturdu. Elbette bu kurul da tepeden inme bir yöntemle oluşmadı. 26 Nisan'daki büyük kent buluşması eyleminin örgütlenmesi sürecinde öncü işçilerin fiili yan yana gelişleri bu kurulun şekillenişini yarattı. İlk eylemini tüm çarpıtma ve engelleme girişimlerine karşın, eyleme karşı önyargının hakimiyetine rağmen binlerle gerçekleştirmek bir cüret işiydi. Metal işçileri öncü işçilerin omuzlarındaki sorumluluk, teknik ve politik ihtiyaçlar için kurduğu koordinasyonla bunu başarabildiğini gördü. Buradan alınan güç hareketin geniş kitlesine moral verirken öncü işçilere de örgütlü olduklarında daha fazlasını başarabileceklerini gösterdi. 26 Nisan eylemi bir sınama olarak Türk Metal'in zayıf gördüğü hareketin nicelik ve nitelik değerlerini kanıtlarken kurulun şekillenışı ikinci halka oldu. Zira artık fabrikalar birbirlerini doğal etkileşimden değil bizzat ortak karar mekanizması ile etkiliyordu. Kurulun gerçek bir temsiliyete dayanmadığına dair iddialarsa kurulun pratiği ve hareketin paralel yönde ilerlemesiyle çürüdü. Olmadığı iddia edilen kurul kararı hem de 5 Mayıs gibi Türk Metal çetesinin azgın saldırısının ardından hem de patronların işten atma politikası devreye girdiği anda uygulanmış, işçiler iş bırakarak tepkisini göstermişti. Gösterilen sınıf dayanışması ve üretimin durdurulması işçi hareketinin kurul kararını hayata geçirmesi

anlamını taşıyordu. Ki, gece 24.00-08.00 vardiyası olmasının fiziki engelleri de ortadaydı. Fakat işçiler vardiyadan çıkanlar ve dışardan toplananlarla ikinci bir 26 Nisan buluşması gerçekleştirmiş, patronları geri adım atmak zorunda bırakmıştı. Kurul'un bu etkisi artık harekete katılan ve yeni dinamikleri olan Tofaş, Delphi, Valeo, Farba fabrikalarında da meşruiyetini böylece güçlendirdi. Bu hızlandırıcı etki Tofaş'ta temsilcilerin seçilmeye başlanması, kendi kurullarının oluşturulması, Delphi İşçi Komitesi'nin kurulması ile sürdü. Hareket zaten sürecin başından beri fiili kitlesel toplantılarla, doğal akışı içerisindeki karar mekanizması işletiyor. Bunun son örneği olarak, 7 Mayıs gecesi Tofaş'ta forum gerçekleştirilerek işçilerin kendi fikirlerini açıkça tartışmaları ve harekete yön vermeleri için kanal yaratıldı. Keza dışarı yansımasa da fabrika fabrika değişen toplantı pratikleri işletiliyor. "Ben söyledim, yapın" mantığını çoktan kıran metal işçileri her adımda sözünü söylüyor. Şimdi bunun fiili olmasından kaynaklanan boşlukları, yetersizliği de kurullarla aşıyor.

İşçiler hareket halinde kurul, komite gibi farklı isimler kullansa da taban iradesinin yansıtıldığı temsiliyete dayanan mücadele kanallarını oluşturuyor. Bu da hareketin gücünü taleplerin ne olduğundan, bugünkü yönteminin sınırlarından çıkarıyor. Çünkü taban iradesinin dolaysız yansıdığı bir mücadele örgütlenmesi ancak gerçek kazanıma ulaşacak yolu açacaktır. Yoksa sermayedarlar ve işbirlikçi sendikal bürokrasi, reformist sol bu hareketi zayıflatacak, kendi renklerini hakim kılacak adımlarına karşılık bulacaktır.

Fakat metal işçileri hareketin seyriyle bu yolda anlamlı adımlar atarak mücadeleye devam ediyor. Birilerinin daha yolun başında olan hareketi "ölü" ilan etmesinin hiçbir karşılığı yok. Metal işçisi hareketi yaparak yolunu yürüyor.

Üç sendika tek çözüm

Hareket halindeki işçi bölüğü binlerce işçiye ifade

ediyor. Elbette bunun bir parçası da yıllardır Türk Metal gibi bir gericilik odağının etkisindeki işçiler olmasından dolayı geri eğilimlerin yansımalarını da taşıyor. İşçiler arasında 1 Mayıs'a katılmamak, sendikası kalmak, esasta mücadeleye katkı sunanları kastederek "yabancılar olmasın" demek gibi bir dizi tepki karşılık bulabiliyor. Fakat hareketin içerisindeki kurullar ve sınıf bilinçli metal işçileri bu tepkilerin aşılma imkanlarına da işaret ediyor. Bugün on yılların doğal ürünü bu geri eğilimler mücadelenin taban iradesini açığa çıkardığı yerde hızla aşılabilecektir.

Bunun için bile komiteler belirleyiciyken bazıları taban örgütlülüğünün kurulması çabasını da eleştiriyor. Alternatifleri başka sendikal bürokrasilerin kabulü olan bu sol yapılar da dışardan olmanın, sınıf mücadelesine yabancılaşmanın bir örneği oluyor. Keza taban örgütlenmesi tek başına Türk Metal'den istifa eden metal işçilerinin değil sektördeki üç sendikanın üyesi işçilerin tek sorununa karşı gerçek çözüm yoludur. Farklı yansımalarını gördüğümüz sendikal bürokrasilerin metal işçisinin her mücadele mevzisini tıkadığını, işçilerin mücadele ufkunu yasalara ve masa başı uzlaşmacılığın mahkum ettiğini biliyoruz. Çelik-İş üyesi Feniş örneğinden Bakaç Reklam'a, Birleşik Metal-İş'in grev yaşındaki tutumundan direniş çadırlarına kadar hep karşımıza sendikal bürokrasi çıkıyor. Türk Metal bunun en geri kimliği olduğu için örnek vermeye bile gerek yok. İşçiler mücadele eğilimlerini hem de hak alma bilincinin ürünü geniş ufuklarıyla ifade ederken farklı renkler taşıyan bu bürokrat takımları aynı sonu işçilere hazırlıyor. Bunu aşan örneklerse ancak metal işçilerinin taban örgütlülüğünün şekillendiği sınırlı fabrikalar oluyor.

Bugün Bursa'daki metal işçileri on yılların mücadele deneyiminin ürünü olarak üç sendika tek bürokrasiye karşı tek gerçek çözümü kurullarla örüyor. Yarın yeni bir sendika tartışması da tohumdan filize dönerse yine bu taban örgütlenmesi temelinde anlam bulacaktır, yoksa metal işçileri yeni bir bürokrasi yaratmaktan öteye geçemez. Fakat mücadele buna izin vermeyecek kadar güçlü bir dinamığa işaret ediyor.

Türk Metal hedef şaşırtmaya çalışıyor

Bursa'da binlerce metal işçisinin ardı ardına istifa ettiği Türk Metal çetesi, yeni bir bildiri dağıtarak hedef şaşırtmaya çalıştı.

“Malum sendika” ifadeleriyle Birleşik Metal-İş'in yürüttüğü toplu sözleşme süreci üzerine ahkam kesen Türk Metal, böylece metal işçilerinin kendisine geri dönmesini umdu.

Metal işçileri Türk Metal'in bu aldatmacasını da boşa çıkardı. Metal işçileri Birliği'nin Facebook sayfasında yorumlar paylaşan işçiler bildirilere tepki göstererek, artık Türk Metal'den bildiri almak istemediklerini belirttiler. Renault işçileri de sayfada “Bizim gözümüzde çöpten bir farkın kalmadı” notuyla bildirilerin çöp kutusundaki fotoğrafını paylaştı.

MİB: Boşuna çırpınma Türk Metal!

Metal İşçileri Birliği (MİB), bildiri üzerine yazılı bir açıklama yaparak Türk Metal'in hedef şaşırtmaya çalıştığını belirtti. MİB'in açıklamasında şunlar ifade edildi:

“Boşuna çırpınma Türk Metal bu işçi sana dönmeyecek!

Sendikadan başka her şey olan işçi düşmanı Türk Metal tutmuş bugün bir bildiri yayınlamış. ‘Malum sendika’dan dem vuruyor.

Malum sendika dediği Birleşik Metal-İş Sendikası...

Bu sendikanın yürüttüğü toplu sözleşme süreci grev yaşağından sonra yüksek hakem kuruluna gittikten sonra bu kurulun verdiği karar üzerine ahkam kesiyor.

Neymiş erzak yokmuş, ikramiyede bazı işyerlerindeki 120'ye tamamlama olmamış... Şuymuş buymuş... Birleşik Metal-İş'in açıklamasını görmedik, YHK'nın kararı tam nedir bilmiyoruz. Ama şu kadarını biliyoruz ki ücret ve sosyal haklarda aynı sözleşme geçerli olacak...

Öte yandan biz MİB olarak şunu belirtmek isteriz ki, Birleşik Metal-İş yönetimi grev sürecinde büyük hatalar yaptı, üyeleri grev yaşağına boyun eğmezken kendisi geri tutum aldı... Bu mücadeleyi başarıyla yönetemedi. Elbette bunun hesabını kendi işçisine verecektir...

Ancak tüm bunlara rağmen şunu biliyoruz ki, bu dönem içerisinde pek çok fabrikada işçilerin mücadelesiyle MESS'ten ayrılıp Türk Metal'in sözleşmesi çöpe atılarak yüksek oranlarda zamlar elde eden işyerleri de oldu. Bunların bir kısmında 2 yıllık sözleşmeye imza atıldı. Diğerlerinin bir kısmında

da ek protokol için anlaşmalara varıldı. Örneğin Türk Metal'in 3 yıllık sözleşme kazığına karşılık işçinin ağzına sürülmüş bir parmak bal olan 300 TL'lik erzak yardımı bir yana, bazı işyerlerinde 1000 TL'den daha fazlasına uzanan ödeme sözleri alındı...

Ama sorununuz bu değil, Birleşik Metal-İş'i savunmak da bize düşmez. Pek çok eleştirilerimiz var onları da şimdilik saklı tutuyoruz.

Ama burada bir gerçek var o da, Türk Metal hedef şaşırtmaya çalışıyor.

Çünkü Tofaş'ta, Renault'ta ve diğer fabrikalarda işçinin isyanının Birleşik Metal-İş ile bir ilgisi yok... Sorun Türk Metal'dir.

Onun 177 bin üye ile gidip 3 yıllık sözleşmelere üç kuruluşluk zamlara imza atmasıdır.

İtiraz eden yeter diyen işçiye el kaldırmasıdır.

Bu mücadele Koç'un işçi sınıfına musallat ettiği mafyacı Türk Metal'den kurtulma mücadelesidir. Bu mücadele başarıya ulaştığında sadece Tofaş, Renault ve diğer fabrikalardaki işçiler değil, bugün Birleşik Metal-İş ya da Çelik-İş bünyesindeki işçiler için de güzel günler gelecektir.

İşçi düşmanı Türk Metal'e karşı mücadele eden MİB bugün oluşan hareketin diğer sendikalardaki işçiler için de umut olacağını düşünmektedir. Yeni bir işçi hareketi, yeni bir sendikal hareketini pırıl pırıl yürekleriyle metal işçisi yaratacaktır.

Artık üç kuruluşluk ücretlere satılmak yok.

Artık birileri servetlerine servet katarken kölece çalışıp sefaletle talim etmek yok.

Artık sendika ağaları ya da bürokratlarının saltanatı bitiyor işçi dayanışması başlıyor.

Boşuna çırpınma Türk Metal işçisi sana geri dönmeyecek.”

Troller yine işbaşında

Birleşik Metal-İş'in toplu sözleşme süreci üzerinden hedef sapırtmaya çalışan Türk Metal, sosyal medyadaki trolleri aracılığıyla da bu tutumuna devam ediyor. Solun ve devrimin sembollerinin kapak ve profil fotoğrafları yapıldığı hesaplar açan troller, Birleşik Metal-İş üyesiymişçesine yorumlar yapıp Birleşik Metal-İş'i kötüleyerek metal işçileri üzerinde manipülasyon yaratmaya çalışıyorlar. Bir yandan da MİB'i Birleşik Metal-İş ile ilişkili gibi göstermeye çabalyorlar.

MİB: Fabrikanda kenetlen, bağıını güçlendir!

Fabrikalarda Türk Metal çetesini sırtlarından atıp söz, yetki, karar hakkını ellerine almak için mücadelelerini sürdüren metal işçileri Fabrikalar Arası Kurul'da aldıkları kararlar doğrultusunda birlik ve beraberliklerini güçlendirecek adımlar atmaya başladı.

10 Mayıs'ta yapılan Fabrikalar Arası Kurul toplantısının ardından Tofaş'ta kurul oluşturuldu. Tofaş'taki mücadelenin seyri açısından atılan bu önemli adım Metal İşçileri Birliği'nin facebook sayfasından şöyle duyuruldu:

“Tofaş'ta İşçi Kurulu oluşturuldu. Her bölümün liderleri ve sözcüleri seçildi. Salı günü masalar kurulacak. Fakat istifa etmek isteyen arkadaşlar etsin. Çünkü istifa işlemi biraz teferruat istiyor. Güncellemeler şifre değiştirme ve doğrulama kodu falan 8-10 dakika sürüyor. Salı günü izdiham olmaması için herkes kendi istifa etsin. Salı günü toplu şekilde dilekçeler toplanacak. O yüzden herkes oraya gelsin dilekçesini orada doldurup arkadaşlara versin. Saygılar.”

‘98 faciasını unutma, fabrikanda kenetlen, MİB’le bağıını güçlendir!!!

Diğer yandan, Metal İşçileri Birliği (MİB), geçmişin dersleri üzerinden metal işçilerine şöyle seslendi:

“Metal işçisi henüz fabrikalarda ve fabrikalar arasında kendi ayakları üzerinde sağlam biçimde dikilmeden, MİB'in sesini kısmaya yönelik her çaba bu mücadelenin geleceğini sakatlayacaktır. Herkesin bir yerlere çekeceği, kimsenin ne yapacağını bilmeden yürüyeceği bu mücadelede kurda kuşa yem olabilirsiniz.

Bu mücadele bu noktaya geldiyse bunda öncü işçi arkadaşların payı büyük. Ama MİB'in rolünü de unutma... Eğer MİB olmasaydı ‘98'deki gibi kırılma bugüne kadar çoktan yaşanır, üç beş günlük eylemin ardından herkes kabuğuna çekilir, ondan sonra da kıyım başlardı..

Ama bundan sonra olmaz demeyin, mücadele hala büyük tehlikelerle yüz yüze. Hiçbir şey garantiye alınmış değil..

Bunun için oyunlara düşme, MİB'den uzaklaşma...

MİB her şeyin işçi arkadaşlar tarafından yapılmasını istiyor. Fabrikalarda öncü kurulların çıkmasından dolayı büyük sevinç duyuyor. Hatta bu sayfanın anahtarını dahi onlara teslim etmeye bile hazır...

Ama henüz bu kurullar mücadeleye önderlik edebilecek, bu fırtınalı sularda gemiye kaptanlık yapacak kadar güçlü değil.. Fakat bu olacak buna inanıyoruz. Bunun için zamana ihtiyaç var... İşçilerin kendi içerisinde güçlü bir kaptanı çıkarana kadar MİB'den uzaklaşmak hayati sonuçlar doğurur... Gemi yönünü kaybeder, batır... Bakın bugün ben kendi yolumu yürürüm diyenler bile MİB en başından itibaren ne dediyse onu yapıyor... TM'cilerin MİB'le yatıp MİB'le kalkmalarının nedeni ne ki?

Eğer ‘98 faciasını yeniden yaşamıyorsak, fabrikanda kenetlen, MİB'le bağıını güçlendir. TM'cileri sevindirme!!!”

Metalde kavga yeni başlıyor!

Bursa'da binlerce metal işçisinin, sermayenin vurucu gücü MESS ile onun sadık hizmetkarı Türk Metal'in işbirlikçi düzenine karşı isyanı sürüyor.

14 Nisan'da Renault işçilerinin kıvılcımını çağırdığı Türk Metal'den istifa dalgası farklı fabrikalara yayılarak ilerliyor. Son bir haftalık gelişmeler, metal işçisinin Türk Metal esaretinden kurtuluş mücadelesini bastırmak için sermaye cephesinin de adımlar attığını gösterdi.

Metal işçisinin Türk Metal'i bozguna uğratan ve fabrikalardaki varlığını silen bu mücadele karşısında işbirlikçi çete ise provokasyona ve kara propagandaya sarılmaktan başka yol bulamıyor. Bursa yerelinde yayın yapan Olay TV'nin 9 Mayıs'taki canlı yayınında konuşan Türk Metal çetesinin şefi Pevrul Kavlak, gazetemizi, gazetemiz muhabirlerini ve devrimci sınıf faaliyetini hedef göstererek metal işçisinin mücadelesini baltalamak için kirli yöntemleri deneyeceğini gösterdi.

Türk Metal'in fabrikalardaki etkinliğini kıran metal işçileri ise hafta boyunca internet üzerinden e-devlet şifreleri aracılığıyla sendikadan istifalara devam ettiler. Renault işçilerinin toplu istifalarının ardından ikinci büyük istifa dalgası ise Tofaş'ta yaşandı.

İkinci dalga büyük öfke!

Tofaş işçilerinin istifalar için 12 Mayıs'ta yaptığı organizasyon sermayedarlar ve polis tarafından engellenmeye çalışılsa da başarılı olmadı. Şirket yönetimi gün içinde öncü işçileri geniş işçi kitlelerinden yalıtmak için dış görevde farklı çalışma alanlarına yolladı. Toplanma saatindeyse fabrika önünde polis yığınağı vardı. Tofaş İnsan Kaynakları Direktörlüğü de engelleme kararını açıkladı. Polis de "provokasyon" bahanesini öne sürerek organizasyonu engelledi. 16.00 vardiyasından çıkanlar içinde masa kurulması engellenerek istifa süreci dağıtılmaya çalışıldı. Tofaş işçileri bu tutumla hem patronun hem de polisin Türk Metal çetesine sahip çıktığını vurgulayarak alternatif yol ve yöntemleri devreye soktu.

Cep telefonlarından istifalara başlayan Tofaş işçileri kararlılıklarını gösterdi. Diğer fabrikalarda işçiler de sürece dahil olmaya başladı.

Gözler Renault'ta Gazetemizin yayına hazırlandığı 14 Mayıs günü ise MESS patronları, Grup Toplu İş Sözleşmesi'nde ek iyileştirmeler olamayacağını açıklayarak son sözünü söyledi. Fabrikalardaki eylemleri 'yasadışı' ilan eden MESS'in açıklamasının ardından işçilere seslenen Renault Genel Müdürü, metal işçisine köleliği dayatan MESS ve Türk Metal rejimini savunarak MESS'e bağlı tüm fabrikalarda 2017'ye kadar ek zam verilmeyeceğini söyledi. Diğer yandan işçilerin bir diğer talebi olan dayanışma aidatı ödenmeden sözleşmeden yararlanma talebi de kabul edilmedi. Konuşmada işçilerin toplu sözleşmeden yararlanabilmesi için Türk Metal'e 'dayanışma aidatı' adı altında para ödemesi şart koşuldu.

Renault'ta yüzlerce işçi kol kola girerek birliklerini gösterdi, yeni eylem kararları aldı. Vardiyalarda yönetimin yapacağı toplantılara katılmama kararı

alan işçiler büyük bir eylem hazırlığına başladı. Şimdi fabrikalarda tüm gözler Renault'taki mücadeleye çevrildi. Coşkunöz, Mako, Delphi ve daha pek çok fabrikadan işçiler patronların bu tutumuna karşı ortak mücadele çağrısı yaptı.

Fabrikalarda öfke yayılıyor

Fabrikalarda Tofaş'taki baskıya tepki amacıyla istifalara belirlenen tarihlerden erken başlandı.

İstifa dalgasının başka fabrikalara yayılmasını önlemek için harekete geçen patronlar ise, Kocaeli Gölcük'teki Ford fabrikasında işten atmalara başvurdu.

İşçiler kendi aralarında kurdukları "Diren Ford" isimli facebook sayfasında paylaşımlara devam ederken paylaşımları beğenen işçiler sendika temsilcileri ve ustabaşılar tarafından tehdit edildi.

İşten atılan ve sayfada e-devlet şifresini elinde tuttuğunu gösteren bir fotoğrafı paylaşan 5 yıllık bir Ford işçisi "performans düşüklüğü" bahanesiyle işten atıldı.

Coşkunöz'de ise istifaların %85'e ulaştığı ve devam ettiği belirtildi.

Delphi işçileri tüm haftayı oldukça hareketli geçirdi. Fabrika içerisinde gerçekleştirdikleri düdüklü protestolarla Türk Metal'i atma kararlılıklarını ortaya koyan işçiler Delphi İşçi Komitesi aracılığıyla görüşlerini paylaştılar.

Delphi'de çete yandaşları birçok işçiyi olduğu gibi kadın işçileri de açıkça isim vererek hedef gösterdi. İşçilerin 'Yalancı sayfa' adı ile andığı çete yandaşı Facebook sayfasında kadın işçiler, 'uyarı' adı altında açıkça tehdit edildi ve hedef gösterildi.

Kadın işçinin "Dikkat et Esmâ KESKİN ne yaptığın anlaşılıyor" şeklinde tehdit edilmesi üzerine Delphi İşçi Komitesi, Metal İşçileri Birliği sayfasında duyuru yayınladı. Komite, Türk Metal'in propaganda sayfalarında istifa eden işçiler hakkında tehditler savrulduğunu belirterek bu sayfaları düzenli olarak

takip altında tutacağını ve savcılık kanalı ile yasal işlem başlatacağını duyurdu.

Eylemlerin sürdüğü Valeo'da işçiler Türk Metal'den toplu istifaya hazırlanıyor. Fabrikada vardiyalarda ve bölümlerde istifalar sürüyor. Bursa Gemlik'te kurulu fabrikada işçiler Türk Metal çetesiyle yan yana yürümeyeceklerini belirterek coşkulu sloganlarla eylemler yapıyorlar.

Çemtaş işçileri ise hafta boyunca e-devlet şifrelerini alarak istifa için hazırlık yaptı.

DJC'de toplu istifa için e-devlet şifreleri hazırlanıyor.

Arçelik'in Eskişehir'deki buzdolabı fabrikasında da istifalar başladı. İstifa eden işçiler fabrika yönetimi tarafından başka çalışma alanlarına gönderiliyorlar. Fabrikada insan kaynaklarının 3 işçiyi tehdit ettiği bilgisi verildi. Metal İşçileri Birliği Facebook sayfasına bilgi veren işçiler, tehdit edilen işçilerin ödün vermeden haklarını savunduğunu belirtti.

Rollmech'te istifalar hızla sürüyor. Rollmech işçileri "El birliği ile bitireceğiz bu işi" diyerek kararlılıklarını gösteriyorlar.

Farba işçileri ise vardiya giriş ve çıkışlarında gerçekleştirdikleri eylemlerle Türk Metal'den istifa etmekte kararlı olduklarını gösterdiler.

Tredin Oto'da da eylemler başladı. Vardiya çıkışlarında ve yemekhanede eylem yapan işçiler Türk Metal'i fabrikadan göndermekte kararlı.

Fredunberg işçileri ise MİB sayfasında yayınladıkları mesajda topluca Türk Metal'den istifa ettiklerini duyurdu.

Metal işçilerinin öfkesiyle Bursa dışındaki illerde de tepkilerin açığa çıkmasına, bireysel istifalar yaşanmasına zemin oluyor. Türk Metal çetesi, patronlar, polis ne yaparsa yapsın istifaları durduramıyor, işçiler hakları için mücadele yolunda yürümeye devam ediyor.

Metal işçilerinin sesi sanayi havzalarında

Bursa'da metal işçilerinin Türk Metal esaretine karşı ayağa kalkışında deniz feneri görevi üstlenen Metal İşçileri Birliği (MİB), metal işçisinin sesini diğer sanayi havzalarına taşıyor.

MİB faaliyetini engelleme girişimi

Arçelik, B/S/H, Hema, Trakya Döküm, EGO ve Sartan'de çalışan işçilerin servis duraklarında dağıtımlar yapan, vardiyalarda bildiriler dağıtan, duvar gazetesi ve afişlerle işçilere seslenen Trakya MİB'in faaliyeti Türk Metal tarafından tahammülsüzlükle karşılanıyor. Türk Metal, MİB'in bildiri ve afişlerini büyük bir hazımsızlıkla ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Bunun yanında, işçileri baskı altına alarak MİB'le bağ kurmalarını engellemeye çalışan Türk Metal, Trakya MİB ile Facebook sayfası üzerinden arkadaşlık kuran işçilere "arkadaşlıklarını silmeleri" yönünde tehditlerde bulunuyor. İşçiler ise Türk Metal'in tehditlerine karşı tutum almış durumda.

Metal işçilerinin sesi Gebze'de

Gebze MİB, Bursa'da metal işçilerinin Türk Metal çetesine karşı başlattıkları mücadelenin sesini 9 Mayıs'ta Çayırova'da işçilere ulaştırdı. İşçilerin kullandıkları servis noktalarında (Yeni Mahalle, Pastane, Mandıra, Perşembe Pazarı) Metal İşçileri Birliği imzalı bildiriler dağıtıldı. Dağıtım sırasında polislin engellemeleri ile karşılaşılrsa da bildiriler işçilere ulaştırıldı.

Gebze OSB'de bulunan ve Türk Metal'in örgütlü olduğu Autoliv fabrikasında 11 Mayıs'ta gündüz vardiyasının çıkışına bildiriler dağıtıldı. Dağıtıma işçiler yoğun ilgi gösterdi.

Türk Metal'in fabrika temsilcileri dağıtımı engellemek istedi. Türk Metal temsilcisi hakaretlerle tahrik ederek MİB'lileri engellemeye çalıştı. İlk başta temsilci olduğunu söyleyen bir kişi "burada dağıtamazsınız" söylemleriyle tehditler savurdu. Ancak MİB'liler gerekli cevabı vererek dağıtımı sürdürdüler. Temsilcinin işçilere bildiri almamaları yönünde baskı yapmasına rağmen, işçiler bildirileri almaya devam ettiler.

MİB bildirileri ayrıca, servis noktaları olan Akse Sapağı, Eşref Bitlis Parkı'nda da dağıtıldı.

12 Mayıs günü ise Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu Sarkuysan ve Kroman fabrikalarının gündüz ve akşam vardiyalarına dağıtım yapıldı.

"MESS'i ve çaldıklarını geri alalım, hakkımızı ve onurumuzu kazanalım" çağrısının yapıldığı bildiride Bursa'da yaşanan gelişmelere değinilirken MESS sürecine yönelik olarak "Eğer daha iyi bir sözleşme isteniyorsa Bursa'daki metal işçileri ile omuz omuza verilmelidir. Kaderimiz de, çıkarlarımız da aynıdır. Nasıl GREV kararı alıp güçlenerek, sermayeye korku saldıysak Bursa'daki sınıf kardeşlerimizle bir araya geldiğimizde MESS dayatmalarına dur diyebiliriz" ifadeleri kullanıldı.

Gamze Kuruyemiş ve Trafo arasında yapılan dağıtımlarla bildiriler işçilere ulaştırıldı.

Dağıtımların yanı sıra Türk Metal'in örgütlü olduğu Çayırova Arçelik ve Ferro Döküm fabrikalarının çevresine "Bursa metal işçileri Türk Metal kamburunu sırtından atıyor! Satılmış sendika istemiyoruz!" şiarlı Metal İşçileri Birliği imzalı ozalitler yapıldı.

Metal işçilerinin sesi ABB ve UNO'ya taşındı

Metal işçilerinin sesi Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu ABB ve Öz Gıda-İş'in örgütlü olduğu UNO işçilerine fabrikaya yönelik çıkarılan bildirilerle ulaştırıldı.

İşçilerin Birliği Derneği tarafından UNO işçilerine yönelik hazırlanan bildiride metal işçilerinin kendi iradeleri dışında imzalanan sözleşmeye karşı Türk Metal'den istifa ettikleri belirtilerek metal işçilerinin mücadelesine destek olma çağrısı yapıldı. Sendikaya karşı tepkinin olduğu fabrikada UNO işçileri bildirileri ilgiyle karşıladı.

ABB fabrikasına da bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Bildiride Türk Metal çetesinin dağıtılmasının tüm metal işçisinin kazanımı olacağı vurgulanarak dayanışma çağrısı yapıldı.

Arçelik ve Mercedes işçilerine sesleniş

Esenyurt MİB, Arçelik ve Mercedes işçilerinin servis biniş noktaları olan Sefaş, Tabela, Tabela üst geçit ve Depo üst geçit duraklarına MİB imzalı "Türk Metal saltanatı yıkılıyor, sıra Arçelik işçisinde!" ve "Türk Metal saltanatı yıkılıyor, sıra Mercedes işçisinde!" şiarlı ozalitler yapıştırdı.

Metal işçilerinin sesi Küçükçekmece'de de

metal fabrikalarına taşındı. Metaldeki mücadelenin anlatıldığı "İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için birlik olmalıyız!" başlıklı MİB bildirileri İkitelli'deki metal fabrikalarına ulaştırıldı. Seçim aldatmacasına karşı işçi sınıfının bağımsız tavrını büyütme ve birlik olma çağrısı yükseltildi.

Demir-çelik işçilerine çağrı

MİB, İzmir Bakırçay Havzası'nda çalışan demir-çelik işçilerine Bursalı metal işçilerinin sesini taşıdı. Türk Metal üyesi ve sendikası işçilere "İhanet çemberi kırıldı! Binlerce işçi Bursa'da Türk Metal'den istifa etmeye devam ediyor! Sıra bizde!" başlıklı ve MİB imzalı bildiriler yaygın bir şekilde dağıtıldı.

Menemen Üstgeçit ve Asarlık duraklarında tüm vardiya geliş ve gidişlerinde bildiriler işçilere ulaştırıldı. Başta İDÇ, HABAŞ, olmak üzere demir-çelik fabrikalarında çalışan tüm işçilere Bursa'nın sesi taşındı ve sahiplenme çağrısı yapıldı.

Aliağa ve Menemen servis duraklarında gerçekleştirilen bildiri dağıtımlarına işçilerin ilgisi her geçen gün artıyor. İDÇ, Habaş, Ege Çelik, Sider gibi fabrikalarda işçilerin gözü kulağı Bursa'da.

İzmir MİB, Türk Metal'in yetkili olduğu bir dizi fabrikadan işçilerle de görüşmeler ve toplantılar olarak istifa çağrısını yoğunlaştırmaya ve metal işçilerinin nasıl yol yürümesi gerektiği üzerine çalışmalarına hız veriyor.

Aynı zamanda "İhanet çemberi kırılıyor! Binlerce işçi Bursa'da ayakta! Sıra Bizde - MİB" afişleri Demir Çelik işçilerinin Balatçık, Koyundere, Kent 2, Menemen Mezarlık, Asarlık, Son direk, Üst geçit, Garaj, Hıdırtape, Aliağa İzban, Garaj, Hastane, Belediye evleri ve Çarşı servis duraklarına yoğun bir şekilde yapıldı.

MİB Ege Meclisi metal sürecini değerlendirdi

Metal İşçileri Birliği (MİB) Ege Meclisi, Bursa'da metal işçilerinin Türk Metal'den istifalarının sürdüğü günlerde yaptığı toplantıda süreci değerlendirerek yeni kararlar aldı.

Bölgelerde gerçekleşen ön toplantıların ve hazırlıkların ardından, MİB Ege Meclisi'nin dördüncü toplantısı başarıyla gerçekleştirildi. Toplantının en temel tartışması Bursa'da işleyen istifa ve eylemlilik süreciyle birlikte tekrar gündeme gelen "bağımsız sendika tartışması" oldu.

Toplantıda Bursa'daki sürece ve son duruma dair bilgilendirme yapıldı. Ayrıca, süreci izlemek için Bursa'ya giden MİB bileşenleri gözlemlerini meclise sundu. MİB bileşenlerinin aktarımının ardından Metal İşçileri Birliği'nin bu süreçteki etkisi üzerinden bir dizi tartışma yapıldı. Tartışmalarda Metal İşçileri Birliği'nin işlevi ve işçilerin kendi kurdukları kurul ve komitelerin önemine vurgu yapıldı. Renault, Tofaş, Coşkunöz ve Mako fabrikalarında başlayan fırtınanın başta Bursa'dakiler olmak üzere metal fabrikalarında yarattığı etki ve yansımalar tartışıldı. Burjuva basının, böylesi bir sürece gerek gazetelerinde gerek ekranlarında yer vermediğine dikkat çekildi.

Bağımsız sendika tartışması yürütülürken, mevcut sendikaların misyonu ve tutumu üzerine saptamalarda bulunuldu. Halihazırda sendika yönetimlerinin bürokratik kast tarafından işgal edildiği belirtilerek, bugünkü ihtiyacın 'söz yetki karar hakkı'nın bizzat işçilerde olduğu bir sendikal işleyiş olduğu vurgulandı.

Toplantıda sosyal medya üzerine de tartışmalar yapıldı. Sosyal medyanın kullanılmasının gerekliliği hatırlatılarak bu yönlü birçok planlama gerçekleştirildi. Yanı sıra böylesi süreçlerde sosyal medya kullanımının ve yaygınlaştırılmasının aynı zamanda süreci yaygınlaştırmakta ve genişletmekte önemli bir araç olduğu, Bursa'da da göstermiş olduğu gibi işçilerin seslerinin diğer yerelerde karşılık bulmasında yan

etken olarak sosyal medyanın etkin bir rol oynadığı belirtildi. Buradan doğru yapılan tartışmalar sonucunda, yerelerde MİB üzerinden işlev görecektik sosyal medya hesaplarının açılması kararı somutluğa bağlandı. Karara dair yapılan tartışmalarda hesapların biçim ve işleyişinin nasıl olması gerektiğine değinildi.

Yapılan tartışmalardan bir diğeri ise Türk Metal'den istifaların ve ardından yaşanan saldırıların, Manisa ve İzmir'de özellikle Türk Metal'in yetkili olduğu fabrikalarda çalışan işçilerin üzerindeki etkisi idi. Bu kapsamda Manisa OSB ve İzmir'deki sanayi havzalarında çalışan işçiler, sürecin etkisine dair değerlendirme ve bilgi paylaşımında bulundu. Yanı sıra Bursa'da işleyen sürecin Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş'in örgütlü olduğu fabrikalar ile örgütsüz fabrikalardaki etkisi de tartışıldı. Meclis, tartışmalar esnasında MİB'in görev ve sorumluluklarını tekrar etti. Ayrıca bu sürecin değerlendirmesinde ve sonrasında bir yol haritası çizilmesinde, hem sanayi havzaları hem de tek tek fabrikaların iletişiminin sağlanmasının gerekliliği ve bunun sanayinin genelindeki işçilerin birlikte hareket etmesi açısından önemli olduğu vurgulandı. Yereller üzerinden yapılan tartışmalarda, sınıfın genel mücadele taleplerinin yanı sıra yerellerdeki ve fabrikalardaki özgül sorun ve taleplerin göz önünde bulundurulması gerektiğine, bunun toplanan yerel meclislerde tartışmaya açılmasının önemine vurgu yapıldı.

Son olarak, MİB Ege Meclisi'nin bir dahaki meclis toplantısının tarihi belirlenerek toplantı sona erdi.

Toplantının ardından Ege MİB Yürütme Kurulu toplanarak toplantı üzerine bir değerlendirmede bulundu. Yapılan değerlendirmede toplantının gerek katılım açısından gerek tartışmalar açısından verimli ve olumlu geçtiği değerlendirildi.

Kızıl Bayrak / Manisa

MİB: Sıra Gebze'de!

Metal İşçileri Birliği (MİB), 8 Mayıs'ta Gebze Eskişehir Çeşme önünde yaptığı eylemle metal işçilerinin mücadelesini selamladı. "İhanet sözleşmesine karşı ayağa kalkan Bursa metal işçilerinin yolundan ileri! / MİB" pankartının açıldığı eylemde "Yaşasın metal işçileri birliği!", "Metal işçisi yalnız değildir!", "Söz yetki karar işçilere!", "İşçiye kalkan eller kırılсын!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganları atıldı. Eylem öncesinde ve sırasında Bursa'da yaşanan sürecin anlatıldığı bildiriler dağıtıldı.

MİB adına okunan basın açıklamasında, "Renault, Tofaş, Coşkunöz, Farba, Mako, Ototrim, Valeo, SKT, Delphi ve daha birçok fabrika Türk Metal'den hesap soruyor" denilerek sıranın Gebze'de olduğu ifade edildi.

İşçilerin 5 Mayıs itibarıyla Türk Metal'den istifa ederek Bursa'da Türk Metal'in saltanatını yıktığı belirtilen açıklamada, "Bizi türlü baskılarla sindirmeye çalışanların Bursa'da ne kadar güçsüz ve aciz olduğu görülmüştür. Yıllardır aynı ihaneti ve aynı sorunları yaşıyoruz. O kadar aidat ödememize rağmen hiçbir karşılığını görmediğimiz, sendikadan çok şirkete benzeyen Türk Metal'den Gebze'de de hesap sorma günü gelmiştir. Sorunlarımız ortaksa Bursa'daki metal işçisi kardeşlerimizle mücadelemizi ortaklaştırmalıyız. Seçtiğimiz sözcülerle, kuracağımız komitelerle birliğimizi güçlendirmeli ihanet şebekesine dersini vermeliyiz. Ardından 'söz yetki kararın işçilerde' olduğu bir anlayış etrafında yolumuzu yürümeliyiz" ifadelerine yer verildi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Ar Metal'de direniş ve eylem

Bir seneyi aşkın bir süre önce Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlendiği Küçük Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Ar Metal fabrikasında patronun işten atma saldırısına karşı direniş ve eylemlerle yanıt veriliyor.

Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu fabrikada 1 işçinin işten atılmasının ardından fabrika önünde direniş sürüyor. Fabrikadaki işçiler de mesaiye kalmayarak her gün gündüz vardiyasının çıkışında yürüyüş gerçekleştiriyor.

11 Mayıs'ta direnişteki işçiyi ziyaret eden BDSP'liler vardiya çıkışındaki eyleme de katılarak destek verdiler.

Kızıl Bayrak / Gebze

Gebze'de Soma'nın hesabını sorma çağrısı

Kocaeli'de yürütülen devrim seçim faaliyeti kapsamında, Soma Katliamı'nın yıldönümünde sermaye düzeni işçi ve emekçilere teşhir edildi. 13 Mayıs günü Kent Meydanı'nda bulunan Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan'ın seçim standında yapılan eylemde Soma'nın katillerinin sergilediği seçim oyunu teşhir edildi.

Eylemin açılış konuşmasının ardından 'Madenci türküsü' ve Kemal Özer'in 'Zonguldak' şiiri okundu. Tiyatro gösteriminin ardından Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan konuştu. Doğan, Gebzeli emekçilere seslendiği konuşmasında şu ifadeleri kullandı:

"Soma'da yaşanan katliam işçinin hayatının patronlar için ne kadar değersiz olduğunu göstermiştir. Yaklaşık bir sene sonra açılan mahkeme birkaç mühendise suçu yüklemeye çalışmaktadır. Soma'da tekmelenen, polisin biber gazı ve coplarla saldırdıkları emekçiler devletin kimin yanında olduğunu görmüştür. Patronlar ve hükümetin yanı sıra sendikaların başına çöreklenmiş ağalar da bu katliamların sorumlusudur."

Konuşmanın ardından sınıf devrimcileri, Gebze'deki sendikaların ve emek güçlerinin eylemine katılma çağrısı yaptı ve toplu bir şekilde eylemin başlangıç noktasına sloganlarla yürüdü.

Kızıl Bayrak / Gebze

Sincan güne Soma ile uyandı

Sincan İşçi Birliği (SİB), geçtiğimiz yıl Soma'da yaşanan katliama karşı işçi ve emekçileri hesap sormaya çağırdı. 10 Mayıs günü baretleri ve yüzlerinde kömür karası ile toplu bildiri dağıtımı gerçekleştiren SİB çalışanları, emekçilerle katliam üzerine sohbetler gerçekleştirdi.

SİB çalışanları çalışmalarına Soma Katliamı'nı canlandırdıkları bir sokak tiyatrosu ile devam etti. Sokak tiyatrosu da emekçiler tarafından ilgiyle izlenirken Soma Katliamı'na ilişkin hazırlanan afişler Sincan sokaklarına yapıştırıldı.

Katliamın yıldönümü olan 13 Mayıs günü ise "Bir avuç kömür için bir ömür verenleri unutmayacağız!", "Soma katliamıdır! Unutma, unutturma!" yazılı dövizler ve kömür parçaları işçi servis duraklarına bırakıldı. SİB çalışanları, Soma ile ilgili kokartları da emekçilere dağıtarak akşam saatlerinde yapılacak eyleme katılım çağrısı yaptılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sosyalist adaylardan Soma açıklaması

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MELEK ALTINTAŞ

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İPEK BOZKURT

İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MUHARREM SUBAŞI

Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MEHMET DOĞAN

Bağımsız sosyalist milletvekili adayları, Soma Katliamı'nın yıldönümü vesilesiyle ortak bir açıklama yaptı. Sosyalist milletvekili adaylarının ortak açıklaması şöyle:

Kapitalist sömürü düzenine son vereceğiz!

"Tam bir yıl önce bu ülkenin gelmiş geçmiş en büyük iş cinayeti yaşandı. Sermayenin açgözlülüğü 301 madenci kardeşimizin ölümüne neden oldu.

Gözü dönmüş AKP iktidarı göz göre göre gelen bu işçi katliamı için 'fitrat' dedi. Hatta işi daha da ileri götürüp kendi elleri ile gerçekleştirdikleri bu katliam için 'darbe girişimi' bile dediler.

Oysa yaşananlar, sermayenin aç gözlülüğünün, doymak bilmez kâr hırsının sonucu idi. Soma'da ne iş güvenliği önlemleri alınmıştı, ne olası bir kazaya karşı süresi dolan maskeler yenilenmişti, ne de günler öncesinden yükselen karbonmonoksit miktarına rağmen üretim durdurulup gerekli önlemler alınmıştı.

Yaşanan kapitalizm 'fitrat'ından başka bir şey değildi.

Sonrasında aynı 'fitrat'ı Ermenek'te, Torunlar'da görmeye devam ettik. İşçi kanı üzerinden yükselen kapitalizm, işçileri mezara göndererek sömürücüleri zengin etmeye devam etti.

Sermayedarları, hükümeti, satılmış sendika ağaları ile işçilerin kanı, canı pahasına sömürü üzerine kurulu düzenlerini sürdürmeye devam ettiler.

Şimdi katliamlarına kaldıkları yerden devam etmek için bizden oy istiyorlar.

Yeni Somalar yeni Özgecanlar için bizden oy istiyorlar.

Baskı ve kölelik üzerine kurdukları kapitalist sömürü düzeninin devam etmesi için bizden oy istiyorlar.

Oysa, Soma başta olmak üzere iş cinayetlerinin nedeni belli olduğu gibi onlardan kurtulmanın yolu da bellidir.

Yaşanan katliamların nedeni bizzat kapitalist sömürü düzeninin kendisidir. Bu katliamlara son vermenin yolu da kapitalist sömürü düzenine son vermekten, sosyalist işçi-emekçi iktidarını kurmaktan geçmektedir.

Yeni Somalar istemiyorsak başka bir seçeneğimiz yok.

Soma'nın katillerinden hesap sormak için, Bir daha iş cinayetlerinde ölmek için, Madenlerde, fabrikalarda, atölyelerde baskı ve kölelikten kurtulmak için,

Kapitalist sömürü düzenine ya son vereceğiz, ya son vereceğiz!

TEK YOL DEVRİM!

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MELEK ALTINTAŞ

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İPEK BOZKURT

İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MUHARREM SUBAŞI

Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MEHMET DOĞAN

Emekçiler Soma'nın yıldönümünde eylemdeydi

Soma Katliamı'nın yıldönümünde madenci ailelerinin yanı sıra işçi ve emekçiler sokaklara çıkarak katliamı lanetledi.

Soma Katliamı'nda hayatını kaybeden işçileri anmak ve sorumlulardan hesap sormak için **Soma'da** eylem gerçekleştirildi. 10 Mayıs günü TKİ ELİ Müessesesi Müdürlüğü önünde toplanan binlerce kişi, katledilen madencilerin isimlerinin yazılı olduğu pankartın yanı sıra "Soma'yı unutmadık, unutturmayacağız" yazılı pankart taşıdı.

Sloganlarla Hükümet Konağı önüne yürüyen kitle burada miting gerçekleştirdi. Mitingde konuşan madenci aileleri sorumluların yargılanması ve madenlerin güvenli hale getirilmesi için mücadele edeceklerini ifade etti. Mitingde çok sayıda kurumun yanı sıra Zonguldak'ta işten atılan Hema Maden işçileri ile Yeraltından Sesler de yer aldı.

Katliamın birinci yıldönümü olan 13 Mayıs'ta ise Soma'daki madenci anıtı önünde basın açıklaması yapıldı. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından düzenlenen anmada 'İş cinayetlerini durdurmak için mücadeleye devam edeceğiz' mesajı verildi.

Katliamın yaşandığı Eynez Maden Ocağı'nın ağzında ailelerle birlikte yapılması planlanan anma engellenmek istendi. Eynez Ocağı ağzındaki anma öncesi güvenlik görevlileri işçilere saldırdı. Saldırıya rağmen pankart asıldı ve anma yapıldı.

Soma'nın yanı sıra ülke genelinde Soma Katliamı dolayısıyla eylemler yapıldı.

Taksim'de DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla bir araya gelen bini aşkın emekçi, Soma'da hayatını kaybeden işçilerin isimlerinin yazılı olduğu dövizler taşıyarak Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. Basın açıklamasını okuyan TMMOB İKK Sözcüsü Süleyman Solmaz, şunları söyledi:

"Soma'da 13 Mayıs günü yaşanan facianın, bu katliamın sebebi, uygulamaya konulan özelleştirme, taşeronlaştırma, rüdevans, örgütsüzleştirme, sendikasılaştırma, köleci çalışma sistemi; kamu madenciliklerinin yok edilmesi ve kamu kurumlarında uzun yıllar sonucu elde edilmiş olan madencilik bilgi ve deneyim birikiminin dağıtılması gibi neo-liberal politikalarla."

DİSK/Nakliyat-İş Sendikası üyesi ambar işçileri de **Topkapı'daki** Nakliyeciler Sitesi'nde yitirilen madencileri andı. Anmaya 193 gündür direnişte olan Zet Farma direnişçileri de katıldı.

Gebze'de sendikaların ve emek güçlerinin örgütlediği eyleme BDSP de katıldı. Moda Giyim önünden başlayan yürüyüş Kent Meydanı'na kadar sürdü. Kent Meydanı'na geldiğinde Soma'da ve birçok yerde yaşamını yitiren işçiler için saygı duruşunda bulunuldu.

Eğitim Sen Gebze Şube Başkanı Güngör İrdem, 301 madencinin hesabını sorana kadar katillerin peşini bırakmayacaklarını söyledi.

UID-DER de Kent Meydanı'nda bir açıklama yaptı.

Çorlu'da Heykel Meydanı'nda Eğitim Sen ve Ergene Temsilciliği'nin çağrısı ile basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamadan önce 301 maden işçisi

için saygı duruşunda bulunuldu. "Kömürle işçilerin ömrünün takas edilmesine izin vermeyeceğiz!" denilen eyleme DEV TEKSTİL, Eğitim-İş, Belediye-İş Sendikası, HDP ve Birleşik Haziran Hareketi destek verdi.

İzmir'de KESK, DİSK, TMMOB ve TTB tarafından örgütlenen eylem, Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde başladı. "Soma'yı unutma, unutturma!", "Hırsız/katil AKP!" sloganlarının atıldığı eylemde iş cinayetlerinin "fitrat, kader, kaza" olmayacağını vurgulanarak maden katliamlarının sorumlusunun AKP iktidarı olduğu belirtildi.

Aliaga Emek ve Demokrasi Platformu da Demokrasi Meydanı'nda anma gerçekleştirdi. Petrol-İş Ayak Takımı Tiyatro Grubu'nun oyunu ile başlayan anmada Soma'da yaşanan iş cinayetinin üzerinden bir yıl geçmesine rağmen gerçek sorumluların yargılanmadığı söylendi.

Manisa'da DİSK, KESK, TTB ve TMMOB'un çağrısıyla Eğitim Sen Manisa Şube binası önünde toplanan kitle, Doğu Caddesi'nde tek şeridi trafiğe kapatarak AKP binasına yürüdü. Kitle daha sonra Manolya Meydanı'na yürüyerek burada basın açıklaması yaptı.

Bursa'da İş Cinayetlerini Durdurulum Platformu'nun çağrısı ile eylem yapıldı. Setbaşı'nda toplanan kitle yolun tek şeridini kapatarak Heykel'e yürüdü. Eyleme DİSK, KESK, TÜMTİS, TMMOB'un yanı sıra BDSP, Partizan ve HDP'nin de aralarında bulunduğu siyasal güçler katılım sağladı.

Antalya Akdeniz Üniversitesi'nde öğrenciler tarafından düzenlenen Soma protestolarının ardından polis saldırısı yaşandı. Saldırıda 10 öğrenci gözaltına alındı.

Adana'da Soma anması için DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla DİSK binasının önünde toplanan kitle sloganlarla İnönü Parkı'na yürüdü. Burada

yapılan basın açıklamasında taşeron köleliğinin AKP döneminde yaygınlaştırılıp yasallaştığı ifade edildi.

Mersin Emek ve Demokrasi Platformu, Özgür Çocuk Parkında toplanarak İstiklal Caddesi'ndeki maliye binasının önüne yürüdü ve burada eylem yapan BES üyesi emekçilerle buluştu. Madenciler anısına yapılan saygı duruşunun ardından platform adına basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, iş güvenliği önlemlerinin yetersizliğine ve taşeronlaşmaya dikkat çekildi.

Mersin Üniversitesi'nde toplanan öğrenciler Soma'yı anmak için duvarları siyaha boyadı ve çeşitli yerlere Soma'ya dikkat çeken yazılamalar yaptı. İlerleyen saatlerde Fen Edebiyat Fakültesi önünde toplanan kitle, Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada şunlar ifade edildi:

"Soma'da, Ermenek'te, Torunlar Center'da yaşanan katliamlarda patronların tarafında olan bu adalet sisteminde, işçilerden, emekçilerden ve ezilen halklardan yana hiçbir şey yoktur. Adaleti bu kurumlardan beklemek yerine sokaklara çıkıp mücadeleyi yükseltelim."

Bolu'da bankalar önünde toplanan sendikalar ile ilerici ve devrimci güçler Kardelen Meydanı'na meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eyleme DGB ve Sosyalist Kamu Emekçileri de katılım sağladı.

Sivas'ta KESK'in örgütlediği Soma anmasına gençlik de destek verdi. Katliamlardan hesap sormak için sokağa çıkma çağrısı yapılan anmaya çevredeki emekçiler de alkışlarla destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Mersin-Adana – İzmir – Sivas – Bolu – Bursa – Manisa – Trakya – Gebze

“Haklarımızı aramaktan asla vazgeçmeyeceğiz”

15 Şubat’tan bu yana işe geri dönecekleri günü bekleyen İlbeyli Beyteks işçileri Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası’nda örgütlenmelerinin ardından başladıkları eylemlere devam ediyorlar.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) üyesi İlbeyli/Beyteks işçileri, kendilerine verilen ve her şeyin netleşeceğinin söylendiği tarih olan 8 Mayıs’ta Adana Ceyhan’daki fabrika önünde buluşarak haklarını istediler.

Oseus Café önünde buluşan işçiler “Ya fabrikamız açılın ya da haklarımız verilsin” pankartıyla fabrika önüne yürüdüler. Sloganlarla fabrika önüne gelen işçiler burada alkış ve sloganlarla beklemeye başladılar. Bu esnada İlbeyli patronu işçileri bölmek için etrafta toplanan işçileri tehdit ederek evlerine göndermeye çalıştı.

İlk olarak DEV TEKSTİL tarafından yapılan açıklamada, işçilerin İlbeyli Beyteks’i Türkiye birincisi dünya ikincisi yaptığı ancak son üç aydır tıpkı daha önce olduğu gibi işçileri kimsenin düşünmediği belirtildi. Ardından DEV TEKSTİL üyesi İlbeyli Beyteks işçileri adına yapılan açıklamada, alınteri dökülerek kazanılmış olan ve patronun gasp etmeye çalıştığı haklardan asla vazgeçilmeyeceği belirtildi. Açıklamanın ardından avukattan yasal süreç hakkında alınan bilgiler ışığında ileriki süreçle ilgili bir planlama yapıldı. İşçiler alkış ve sloganlarla fabrika önünden ayrıldı.

Mücadelelerinde kararlılar

İlbeyli Beyteks işçileri 13 Mayıs’ta bir kez daha fabrika önündeydi. Dava açmak için son kez avukatlarla görüşme yapan işçiler ardından yaptıkları eylemle de kararlılıklarını yinelediler.

“Ya fabrikamız açılın ya da haklarımız verilsin!” ve “Soma Katliamı’nı unutma unutturma!” ozalitlerinin açıldığı eylemde işçilerin taleplerini ifade eden dövizler de taşındı. DEV TEKSTİL Çukurova Bölge Temsilciliği tarafından yapılan açıklamada, üzerinden bir yıl geçen Soma Katliamı’na değinilerek, yüzlerce işçinin sermayenin kar hırsı sonucu hayatını kaybettiği, basit önlemlerin alınmaması sebebiyle yüzlerce işçinin yaşamını yitirdiği ifade edildi.

Soma’da yüzlerce işçinin katledilmesi sonucu maden işçilerinin kötü çalışma koşullarının akla geldiği hatırlatılarak, bugün de yaşadıkları sorunlar 3 aydır gündeme gelmeyen İlbeyli Beyteks işçilerinin de ölmesinin mi gerektiği soruldu. İlbeyli işçilerine verilen sözlerin tutulmadığına dikkat çekilerek Soma Katliamı’nın ardından madencilere verilen ve tutulmayan sözler hatırlatıldı.

Açıklamanın ardından Ceyhan Sosyal Sigortalar Kurumu’na şikayet dilekçeleri verildi.

Kızıl Bayrak / Adana

SİFAŞ Tekstil işçileri haklarını istiyor

SİFAŞ Tekstil işçileri fabrikanın TMSF’ye devredileceği bahanesi ile işten atılmalarına karşı ihbar ve kıdem tazminatlarını almak için fabrikayı terk etmeme eylemine başladı. 15 Mayıs’ta üretimin durdurulacağı belirtilen fabrikada tazminatlarının geciktirilmeden ödenmesini talep eden işçiler, Nergis Holding’e bağlı diğer fabrikalarda işçi haklarının gasp edildiğini hatırlatarak aynı durumun kendilerinin başlarına gelmesini istemediklerine dikkat çektiler.

İşçilerden Mustafa Çalışkan, “Kapandıktan sonra hakkımızı alamıyoruz. Tazminatlarımızı peşin almak istiyoruz, 12 aya bölüyorlar” ifadelerini kullandı.

“Bizleri oyalıyorlar”

Salih Şengül adlı işçi ise şu ifadeleri kullandı: “Burada 18 yıldır çalışıyorum. Kıdem tazminatlarımızı vermiyorlar. Oyalama taktiği ile bizi oyalıyorlar. Fabrikanın kapanacağını bir ay önce tebliğ ettiler. Her gün farklı açıklamalar yaparak bizleri oyalıyorlar. Salı günü yapılan açıklamada, ihbar tazminatlarının dörde, kıdem ise 12’ye bölüneceğini söylediler. Çarşamba günü yeni bir açıklama yaptılar; ihbar tazminatı peşin, kıdem tazminatları yine taksitle. Bugün de ihbar tazminatlarını peşin vereceklerini, kıdem tazminatlarının da 8 Ağustos’ta verileceğini söylediler. Fabrika TMSF’ye verilmiş, sonra da TOKİ’ye devredilmiş. Onlar da buraya AVİM yapılacağını söylüyor.”

358 işçinin işine son veren SİFAŞ Tekstil yönetimi, işçileri oyalamak için Ağustos ayında ödeme yapabileceklerini açıklarken eylem yapan işçiler, resmi taahhüname imzalanması gerektiğini belirtti.

Gübretaş’ta grev ilanı

Kocaeli’nin Körfez ilçesinde bulunan Gübretaş Fabrikası’nda 206 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 7 Mayıs’ta fabrikaya grev ilanı asıldı. Grev ilanının asılmasının ardından 60 gün içinde anlaşma sağlanmadığı takdirde işçiler greve başlayacak. Petrol-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Salih Akduman, Gübretaş yönetiminin işçilerin sorunlarına duysuz kaldığını belirterek şunları söyledi:

“Hak ettiğimiz parayı istiyoruz. Fabrika ve işyerimizi seviyoruz. Haksızlığa ‘Dur’ demenin yolu grevse bundan çekinmeyeceğimizi ilan ediyoruz. Amacımız; fabrika çalışsın, üretsinsin. Çünkü böylece üretimden bizde paramızı alacağız. Ancak bir kar varsa bunu eşit ve hakça alacağız.”

İşçilerin dilinden İlbeyli-Beyteks'te kölelik koşulları

İlbeyli-Beyteks işçileri 15 Şubat'tan bu yana-hukusal olarak bir karşılığı olmasa da- "ücretsiz izin" adı altında işten çıkartıldı. DEV TEKSTİL'de örgütlenen ve haklarını gasp ettirmemekte kararlı olan işçilerle çalışma koşulları ve mücadele süreçleri hakkında konuştuğumuzda İlbeyli-Beyteks fabrikasında tam bir kölelik düzeninin hâkim olduğunu gördük.

Yemekten içme suyuna kadar her şeyin sorun olduğu İlbeyli-Beyteks fabrikasında çalışma şartları oldukça kötü. Konuştuğumuz işçiler buna yönelik gerçek anlamda hiçbir denetimin olmadığını ifade ediyorlar. Yapılan "denetimlerin" haberli olduğunu belirten işçiler böylesi dönemlerde formaliteden önlemlerin alınarak bu denetimlerin geçiştirildiğini ifade ediyorlar. "Normal" çalışma koşullarında ise işçilerin iş elbisesi yok, iş ayakkabısı yok. Sürekli yangın çıkan fabrikada işçilerin bu durumda kullanabilecekleri gaz maskeleri de çalışmıyor. Fabrikada çok gürültülü ortamda çalışılmasına rağmen kulaklık yok, tozlu ortamda çalışılmasına rağmen maske yok. Su içmek, dinlenmek için bile uygun yer yok! Bir ara 11 işçi yemekten zehirlenmiş. Bir bardak çayın bile çok görüldüğü fabrikada işçiler patronun sürekli küfürlü konuşmasından da yakınmaktalar.

Zorunlu mesailerin olduğu İlbeyli'de mesaiye kalınmadığında işçiler tehdit ediliyorlar. Eğer kalınmazsa da fabrikadaki en kötü makineler işçilere veriliyor ki fazla ve zor iş altında işçiler bezsin. İşe 2 dakika geç kalırsa işçiler fabrikaya alınmıyor, yevmiyesi kesiliyor. Örneğin gece vardiyası (24.00-08.00) için işe dakika farkıyla geç gelen bir kadın işçi işe alınmamış ve gece o saatte evine gidemeyeceği için sabaha kadar güvenlik kabininde beklemek zorunda kalmış.

İş "kazalarının" çokça yaşandığı İlbeyli'de çoğu durumda "kaza" geçiren işçiler para ile susturulmak isteniyor. Hastaneye gidiğinde iş kazası dedirtirmiyorlar. İşçiler fabrika yönetimi ile hastane yönetiminin anlaşmış olduğunu söylüyorlar. Zira işçiler İlbeyli'de çalıştıklarını söylediklerinde kesinlikle rapor alamıyorlar.

İşçiler durumu şöyle özetliyor: "İş kazası olduğunda acil müdahale edecek bir ekip yok, yer yok. Bayılan vb. olsa ya da kaza anında ambulans yok, doktor yok. Örneğin ben parmaklarımı yitirdim. Araba istedim acil olarak bizim müdahalemiz olmasa hiç önemsemediler. İş kazası geçiren işçilere hiçbir şekilde sahip çıkmıyorlar. Bana 10 milyar kredi borcumu kapatmayı teklif ettiler, davadan vazgeçmem için."

Verilen kahvaltılar ve yemeklerin hijyenik olmadığını söyleyen işçiler yoğurttan sabun çıktığına, yemeklerden ve ekmeklerinden fare, böcek gibi hayvanların çıktığına şahit olmuşlar.

Ücretler asgari ücret üzerinden gösterildiği için bankadan değil de elden veriliyor. Bundan dolayı da fazla mesai vb. dahil gerçek ücretin toplamı üzerinden sigorta primi yatırılmıyor. Zaten sigortalar da eksik yatırılıyor ve işçiler en çok da sürekli girdi-çıkı yapılmışından şikâyetçiler. Tüm bu sorunların olduğu yerde tabii ki sigortasız çalıştırılan işçiler de var. Hatta

1-2 yıl önce paketlemede sigortasız çalışan bir işçinin öldüğünden bahsediyorlar. "Maaşlar tam yatırılmıyor, örneğin giriş kartı basmadı denilip eksik maaş alıyoruz. Keyfi olarak kesildiği de oluyor. Vergi adı altında, haksızca kesinti yapılıyor".

Ve kadın işçiler...

Tüm bu sorunlara ek olarak Ceyhan'da yaklaşık 3 bin işçiden neredeyse yarısı kadın işçi olmasına rağmen fabrikada kreş yok. Hâlbuki 150'nin üzerinde kadın işçinin çalıştığı fabrikalarda kreş zorunlu... İşyeri hekimi yok. Çocuk parası olarak 10 TL. reva gören patron doğum iznine ayrılmış bir kadın işçinin bu süreçte sigortasını yatırmıyor, ücret ödenmiyor. Giyinme dolapları yok. Dinlenme yerleri kilitleniyor. Mola verilmeden çalışılıyor. Kadın işçiler bunu "Nazi kampı gibi" diyerek özetliyor. Yine bir kadın işçi "Aç çalıştığımız çok oldu. 8 saat makineyi bırakmadığımız için aç aç çalıştık" diyerek İlbeyli'deki kölelik koşullarını özetliyor. Kadın işçilerin İlbeyli'de yaşadıkları diğer sorunlar arasında tehditlerden, saygısız davranışlardan da bahsediliyor.

Sendikalı mücadele etmek istiyoruz!

İşçilere bundan sonrası için ne düşündüklerini sorduğumuzda "Sendikalı mücadele etmek istiyoruz. Hukusal olarak da haklarımızı arayacağız", "Biz kararlıyız" diyorlar.

Yine bir işçi "Fabrika açılırsa biz çalışsak da çalışmasak da çalışanlara yardım edip, buraya sendikayı getirmek istiyoruz" diyerek mücadelenin bitmeyeceğini vurguluyor.

Kızıl Bayrak / Adana

Jokey işçisi sendika hakkı için grevde

Kocaeli'de Gebze V Kimya Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Jokey Plastik'te DiSK'e bağlı Lastik-İş Sendikası üyesi işçiler greve çıktı.

Alman sermayeli Jokey Plastik'te Lastik-İş Sendikası'nın yetki tespitine patronun itirazı nedeniyle 1 yılı aşkın bir süre boyunca işçiler dava sürecinin sonuçlanmasını bekledi. 16.01.2015 tarihinde yetki belgesinin alınmasından sonra patronla görüşmelere başlamak için sendikanın yaptığı girişimler sonuçsuz kaldı.

Jokey patronu uyuşmazlık aşamasında da toplu sözleşme masasına oturmuyarak sendika düşmanı tutumunu sürdürdü. Toplu sözleşme sürecinin tıkanması üzerine işçiler 7 Mayıs sabah vardiyasının giriş saatinde fabrika önünde toplanarak alkışlar ve sloganlar eşliğinde grevlerini başlattı.

KEF'ten mücadele kararları

Kamu Emekçileri Forumu (KEF) 'toplular sözleşme' ve 'yaz planlaması' gündemleriyle 9 Mayıs Cumartesi günü toplandı.

Toplu sözleşmenin teknik yönleri anlatılarak başlayan toplantıda, toplu görüşmede alınan kararların hükümet açısından bağlayıcı olmadığı, alınan karar ne olursa olsun hükümetin kendi kararını verdiği, ama toplu görüşmede "Hakem Kurulu" kararının kesin ve bağlayıcı karar olduğu vurgulandı.

Gerçekleştirilen forumlar değerlendirildi. Bursa'daki gelişmelerin ve Metal İşçileri Birliği'nin örnek gösterildiği konuşmada, doğru politikalar belirlendiği ve bu politikalar doğrultusunda doğru bir çalışma yürütüldüğü sürece çalışmanın etki etmemesinin mümkün olmadığı ve önemli olan şeyin çalışmanın sürekliliği ve kararlılığı olduğu belirtildi.

Canlı ve verimli tartışmaların yaşandığı toplantıda öne çıkan başlıklar şöyle sıralandı:

* Toplu sözleşme süreçleri, kamu emekçilerinin, kendi sorunlarıyla daha çok ilgilendiği, algıların bu konuda daha açık olduğu ve bu nedenle toplu sözleşmeye katılan sendikaların söylediklerinin ve tutumlarının kamu emekçileri tarafından daha çok ilgiyle karşılanıp yakından takip edildiği dönemlerdir. Bu nedenle bizler (forum) bu sürece uygun araçlarla hazırlanmalı ve KESK'e nasıl etki edebileceğimizi ortaya koymalıyız.

* Asıl olan şey gidişata göre davranmak (masayı terk etmek gibi) ya da talepleri art arda sıralamak değildir. Asıl olan ortaya konan taleplerin sahiplerinin (kamu emekçileri) bu talepler doğrultusunda harekete geçmesi, geçirilmesidir. Bu da ancak, öncülerin yani kitleyi harekete geçirecek gücün bir araya gelmesiyle mümkün olmaktadır.

* Kamu emekçilerinin hoşnutsuzluğu ortadadır. Bununla birlikte bu hoşnutsuzluğun açığa çıkabileceği zeminler mevcut değildir. Bu hoşnutsuzluğu harekete geçirebilecek, kamu emekçilerini toplumsal bir dinamik, bir güç haline getirebilecek ve nihayetinde onların hak alıcı bir mücadele çizgisinde hareket etmesini sağlayabilecek tek yol, bir program dâhilinde taban örgütlerine dayalı bir örgütlenme yaratmaktır.

* Seçim, sandık toplumsal gündemi belirler bir duruma gelmiştir. Siyaset parlamento zemininde üretilmekte ve tepkiler seçimlere kanallı

edilmektedir. Bununla birlikte mevcut sistemin çelişkileri derinleşmekte, kriz koşulları büyüyerek devam etmekte, dolar ve tüketim mallarının fiyatları istikrarlı bir şekilde yükselmektedir. Bu durum seçimden sonra daha büyük boyutlara ulaşacaktır. Tüm emareler göstermektedir ki (çok büyük bir değişim ya da müdahale olmadığı sürece) seçim sonrası sistemin çok yönlü krizi daha da derinleşecektir. Bu da kamu emekçilerinde daha fazla arayış ve örgütlenme ihtiyacını doğuracak ve mevcut haliyle var olan sendikalar buna cevap veremeyecektir. KESK tam da bu noktada izleyeceği mücadele anlayışıyla kendi geleceğini belirleyecektir. Burada kamu emekçilerinin mücadelesinin güçlendirilmesinin olanakları aranmalıdır.

Alınan kararlar

- Koordinasyonun yönlendirici, denetleyici ve toparlayıcı olması ve daha çok inisiyatifli davranması
- Başta Facebook ve Twitter olmak üzere sosyal medyanın daha etkin kullanımı
- Toplu Sözleşme süreciyle ilgili KESK ve kamu emekçilerine çağrı yapan, mücadele perspektifini ortaya koyan ve nasıl bir hazırlık yapılması gerektiğini

vurgulayan bir yazının kaleme alınması

- Toplu sözleşme sürecine ilişkin bir bildirinin hazırlanması
- Forum bileşenlerinin, bulunduğu şubelere forum kararlarını taşıması ve toplu sözleşme sürecinin örgütlenmesine yönelik sendikalar üzerinde baskı oluşturmaları.

Yaz planlaması

Forumun yaz planlaması 1, 2, 3 Temmuz'da gerçekleştirilecek ve kamu emekçilerine çağrı yapılacaktır:

1 Temmuz

Sınıf mücadeleleri tarihi (güncel örnekler üzerinden)

Sınıf mücadelesinin boyutları (siyasal, ideolojik ve ekonomik)

2 Temmuz

Demokrasi - devrim ilişkisi

Kadın Sorunu

3 Temmuz

Kamu Emekçileri Hareketi ve KESK

Kamu Emekçileri Forumu'nun önümüzdeki döneminin planlanması

Sağlıkçılar son kez ve güçlü uyaracak!

Aile Sağlığı Merkezleri'nde (ASM) çalışan sağlık emekçilerinin iş yükünü ve çalışma koşullarını giderek ağırlaştıran Sağlık Bakanlığı, 16 Nisan 2015 tarihinde yayımladığı Ödeme-Sözleşme Yönetmeliği ile de, (ASM) çalışanlarının ceza puanlarını arttırdı.

Sağlık Bakanlığı'nı son kez uyararak amacıyla birinci basamakta görev yapan hekimler ve sağlık emekçileri 20-21-22 Mayıs tarihlerinde iş bırakacaklar.

G(ö)REV etkinliği, 11 Mayıs'ta Ankara'da TTB Merkez Konseyi binasında düzenlenen basın toplantısı ile kamuoyuna duyuruldu. Basın metnini

Dr. Filiz Ünal İncekara okudu. Basın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"Şimdi aklımıza şöyle bir soru geliyor, Bakanlık neden ısrar ediyor? Cevap; sağlıktan daha çok para kazanmak için.

Baştan söylediğimiz gibi sebep Sağlıkta Dönüşüm Programı. Sağlıkta Dönüşüm Programı sağlıktan para kazanma programıdır. Cebinden para ödemeyenin nitelikli sağlık hizmeti alamadığı programdır.

Sağlıktan para kazanma hırsı yok olmadan sorun çözülmez"

... "Haklı olduğumuzu, halkın sağlık hakkını koruduğumuzu biliyoruz. Sizi son kez uyarmak için 20-21-22 Mayıs'ta G(ö)REVDEYİZ.

Acil Taleplerimiz:

- Sağlık çalışanlarına cezalandırma tehditleriyle sopa gösteren ödeme-sözleşme yönetmeliği geri çekilmelidir.

- Sağlık hizmeti almanın önündeki tüm parasal engeller, katkı-katılım payları kaldırılmalıdır."

Basın toplantısında söz alan SES Eş Başkanı İbrahim Kara da, amaçlarının eşit, nitelikli, ücretsiz ve ulaşılabilir sağlık hizmeti olduğunu bir kez daha tekrarladı.

Metal işçilerinin sesi Almanya'da

Türk Metal çetesiine karşı istifa sürecini devam ettirerek, kurdukları komitelerle kendi yollarını yürüten Bursalı metal işçilerinin sesi Avrupa'ya taşınmaya devam ediliyor.

Bursa'nın sesi Hamburg Mercedes'te

Çalışmalarını sürdüren BİR-KAR İşçi Komisyonu, 7 Mayıs'ta Hamburg'daki Mercedes fabrikasının önüne giderek bildiri dağıtımını yaptı. Bildiriler Mercedes işçileri tarafından ilgiyle karşılandı. İşçiler Bursa'daki eylemlerle ilgili sorular sordular. Fabrikada çalışan Türkiyeli işçiler de dağıtım ilgi ve merakla karşılayarak sohbet ettiler.

Metal işçilerinin sesi Köln Ford'da

Bursa'daki metal fırtınasının sesini Köln Ford işçilerine ulaştırmak ve enternasyonal dayanışma çağrısı yapmak amacıyla BİR-KAR İşçi Komisyonu'nun hazırladığı "Metal işçilerinin onurlu eylemi büyüyor, dayanışmaya" başlıklı bildiriler 12 Mayıs'ta Ford işçilerine ulaştırıldı.

Bir saat süren dağıtım sırasında kimi işçilerle

kısa diyaloglar kuruldu, sözlü olarak da dayanışma konusunda duyarlılık çağrısı yapıldı. Öğle vardiyası işçileri aldıkları bildirileri diğer arkadaşlarına da okutmak üzere içeri götürdü.

Metal işçilerinin sesi Montag-demo'da

Almanya Hamburg'da on yılı aşkın bir süredir MLPD tarafından Hartz IV yasasının iptali amacıyla yapılmakta olan Montag-Demo'nun 12 Mayıs'taki gündemi Bursa'daki metal işçilerin eylemleriydi.

Bu haftaki etkinlikte önce gelişmelerle ilgili kısa bir açıklama yapıldı. Ardından, BİR-KAR İşçi Komisyonu'nun hazırladığı "Metal işçileriyle dayanışmayı büyütelim" başlıklı bildiri okundu. Ayrıca bildiri çevredekilere dağıtıldı. Bilgilendirme amacıyla birebir sohbetler yapıldı, verilen adresler aracılığıyla metal işçilerine dayanışma mesajları göndermeleri istendi. Aynı şey MLPD temsilcilerinden de istendi.

Metal işçileriyle dayanışma bildirileri çok sayıda emekçinin ziyaret ettiği Hafen Festivali'nde de yaygın biçimde dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Köln - Hamburg

Bursa metal işçileriyle dayanışmaya!

Stuttgart İran-Alman Halkı Dostluk İnisiyatifi olarak sizlere dayanışma ve dostluk selamlarımızı gönderiyoruz. İşçilerin hayat koşullarını düzeltmek ve aynı zamanda işçilerin haklarını savunan, mücadele eden bir sendika için verdikleri mücadele işçi sınıfının uluslararası acil ortak bir sorunudur. Son yıllarda işçi sınıfı kötüleşen-ağırlaşan iş koşulları, düşük ücret ve hak kayıplarından dolayı çok acı çekti, çekiyor. Almanya'da da kapitalist tekellerin saldırılarına ve bu saldırılara karşı duramayan sendikalara karşı da, bağımsız mücadeleciler bir sendika için mücadele veren işçilerin ve emekçilerin sayısı az değildir.

İran'da durum çok daha ağırdır. İran işçi sınıfı bu uğurda verdiği mücadelenin bedelini kanlarıyla, tutuklanma ve işkencelerle ödüyor. Bütün bunlardan dolayı sizlerin verdiğiniz mücadele bizlerin de mücadelesidir ve uluslararası bir öneme sahiptir.

Bu anlamlı mücadelenizi yürekten selamlıyoruz ve bu mücadelenizi ileriye taşımak için omuzlayacağız.

Alman-İran Halkı Dostluk İnisiyatifi - Stuttgart

İran'dan Bursa'ya selam

İranlı devrimciler, Bursa'da mücadeleyi sürdüren metal işçilerini selamladı:

"Bursa işçi yoldaşlar ve sınıf kardeşlerimiz, Devrimci selamlar..."

Her şeyden önce sizin yaşadığınız sıkıntılardan geç haberdar olduk ve erken yazamadığımız için çok özür dileriz.

Tarih boyunca kapitalist sistem, sarı sendikaları işçi sınıfının mücadelesini engellemek ve hatta bastırmak için bir araç olarak kullanmıştır. Bunun gibi en gerici ve faşizan sendikalar İran'da mevcuttur. Bu nedenle yıllardır İran'da öncü işçiler, devletten ve işverenden bağımsız kendi örgütlerini kurmaya çalışıyorlar.

Sizler de kendi gücünüze güvenerek fabrikalarda mevcut olan bağımsız örgütleri kurup ve birleştirip ve ulusal bir örgüt haline getirme çabanızla çok iyi ve isabetli adımı atmış bulunmaktasınız.

Sadece ve sadece kendi sınıf birliği ve gücünüze dayanarak haklarınızı savunup, başarıya ulaşabilirsiniz ve ayrıca sarı sendika başkanlarının alçakça davranışlarını ifşa edebilirsiniz.

Bosch fabrika işçilerinin başarısı çok iyi bir örnek olmuştur ve bu ilk adımları atma teşebbüsünüz bile diğer fabrika işçilerin desteğini sağlamıştır.

Yaşasın Türkiye ve İranlı işçilerin birliği ve dayanışması!

Yaşasın uluslararası işçi dayanışması!

*İran işçileri yurtdışından destekleyen örgütler
nhkomittehamahangi[at]gmail.com
http://nahadha.blogspot.com/*

Dr. Oetker'de grev

İzmir'de kurulu Dr. Oetker Gıda San. ve Tic. A.Ş. Genel Müdürlüğü ve bağlı işyerlerinde süren toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler 7 Mayıs sabahı grev uygulamasına başladı.

Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel ve Genel Sekreter Mustafa Akyürek'in katılımıyla gerçekleştirilen basın açıklamasıyla greve başlayan işçilerin talepleri, patronla yapılan görüşmede de kabul edilmedi.

“Türk Metal çetesini fazlasını da

Bursa'daki işçi hareketi bir ayını doldururken sürecin öncü güçlerinden **Metal İşçileri Birliği** temsilcisi ile gelineen noktayı değerlendirdik. Fabrikalardan çeteyi silen işçilerin mücadele özgüveninin tazelendiğine dikkat çeken **MİB temsilcisi** metal işçilerinin yeni bir döneme girdiğini vurguladı...

- Metal işçileri bir aylık mücadele sürecini geride bırakıyor. Gelineen aşamayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bursa'da metal işçileri Türk Metal'den kopmuş durumda. İstifa süreci bu hafta tamamlanmış olacak. Süreç saldırılara rağmen her bakımdan iyi yönetildi. Binlerce işçinin katıldığı bir hareketin gerek saldırılara karşı refleks tepki verilmesi gerek de meşru zeminlerde eylemlerin ilerlemesi başarılıydı. Renault'la başlayan tepki giderek hareket halini aldı. Yani dalga dalga yayılan bir hareketten bahsediyoruz. Son aldığımız bilgilere göre Bursa sınırları dışında da yeni katılan işçilerle yüz yüzeyiz. İstanbul Arçelik'ten bile yansıyan haberler var. İşçiler hareketten öğrenerek onun yolundan gitmeye başlıyor, birbirlerini tetikliyorlar. Türk Metal'in birçok fabrikada gardı düşmüş durumda. %70-80'lere varan istifalar var, Renault'un bazı yerlerinde oranın %90 hatta %100 olduğu söyleniyor. Bu verilerle bir aşamanın geride bırakıldığını söyleyebiliriz. Mücadele hala da çok zorlu bir süreci barındırıyor. Bundan sonrası hareketin gelecek saldırılara karşı kendini koruması ve ücret zammı başta olmak üzere belirlediği talepler için yeni mevzileriyle birlikte ilerlemesi.

Bir sistem çatırdadı. Şimdi sorun şu; bu sistem yeniden nasıl organize olacak? Hareket kendini nasıl

var edecek? İlk dönemdeki şaşkınlığın ardından sermaye giderek dişini göstermeye başlıyor. Özellikle Renault'un öncülerini baskı altına alınmaya çalışılıyor. Buna verilecek tepki çok önemli.

Renault işçisi başta olmak üzere gelebilecek saldırılara tok yanıt vermeye devam ederse hareket kazanır. Eğer ücret zammı vaadiyle Türk Metal'e dönme dayatması yapılırsa buna verilecek karşılık çok önemli. Öte yandan açıktan bir meydan okuma ile metal işçilerinin karşısına çıkabileceklerini ben düşünmüyorum.

5 Mayıs'ta Renault yönetimine 21 Mayıs'a kadar süre tanıdı. Ancak bu süre dolmadan Renault yönetimi işçilerin talebini reddetti. İşçiler talebi karşılanmazsa şalter indirme kararlılığı var. Bunun için hazırlıklar yapılıyor. Sonuçta metal işçileri bugün ciddi bir özgüvene sahip. Türk Metal çetesini silmiş durumda ve daha fazlasını da yapabileceğini de bilen bir işçi bölüğünden bahsediyoruz. Yani yarın işçi hareketi kazanacaktır. Bugün rüzgar işçi sınıfından yana. Bugün işçiler için sorun ücret sorunu olmaktan çıkmış çeteden kurtulma mücadelesine evrilmiştir. İşçiler TM kalırsa satış sözleşmelerine imza atılmaya devam edeceğini bilerek geri dönüşü kabul etmiyor.

“Bursa'daki en güçlü sendikal yapı Kurul'dur”

- Bu tabloya bakıldığında Fabrikalar Arası Kurul da üç ayrı toplantı gerçekleştirerek yeni fabrikalardan temsilciler katılarak farklı bir niteliğe ulaştı. Kurul'un bundan sonrası için üstlendiği yeni görevleri nedir?

- Kurul çeteden istifaların ardından doğacak

boşluğu doldurabilecek yegane organ konumunda. Bu işçi hareketi en başından itibaren kurul/komitee oluşturma çabasıyla birlikte ilerledi. İstifaya odaklanan hareket saldırılara yanıt üretti, taleplerini kazanmak için mücadele verdi. Öte yandan da zaman zaman amatörce, el yordamıyla da olsa komiteleşme çalışması hep vardı. Sonuçta hareket 5 Mayıs'tan sonra yeni bir ivme kazanınca ki 5 Mayıs'taki saldırıya değinmek gerekir. O saldırı olmasaydı istifalar bu kadar güçlü ve yaygın olmayacaktı. Tofaş yeniden hareketin merkezine yerleşti. Metal İşçileri Birliği'nin de çabasıyla fabrikalar arası Kurul ilk toplandığı zaman sınırlı bir katılım vardı. Belli bakımlardan fabrikalar hala da örgütlü değildi. Fakat son toplantıda da belirgin bir şekilde yansıdığı gibi giderek fabrikalardan temsiliyete dayalı, komitelerin birleştiği bir kurul şekillendi. Tofaş işçilerinin katılımı için karşılıklı istek ve görüşmeler var. Renault'tan işçilerin tam temsiliyeti sağlanıyor. Ve kurul yeni fabrika katılımlarıyla, tam temsilli bileşenleriyle daha da güçleniyor. Kurul giderek inisiyatif alabilecek, sendikadan istifaların getireceği boşlukları doldurabilecek ve yeni bir sendikanın da çekirdeğini oluşturabilecek bir platform haline geldi. Bu kurul meşru karar organı durumundadır. Bu toplam hareketin geleceğini belirleyecektir. Çünkü Kurul'la sadece karar alınmıyor, öneriler şekillendirilip fabrikalara dönüldüğünde tartışılıyor, oradaki eğilimlere göre genel kararlar alınıyor. Bu yarın doğacak yeni sendikada ya da bugün düşünülmeyen bir sendika içerisinde bir karar organı olarak işçilerin söz sahibi olmasını sağlayacak. Yeni sendikanın çekirdeği, iskeleti hareket içinde şekilleniyor. Fabrikalar Arası Kurul bir sendikanın merkez yönetimi, genel temsilciler kurulu formunda çalışıyor. İşçiler Metal İşçileri Birliği sayfasını takip ederek belli adımları atmaya başlıyor. Kurulların oluşması da hareketin doğal adımı haline geldi. İşçiler fabrikalarında belli eylemleri organize edip, toplantılar olarak, e-devlet şifresi alınmasını planlamadan istifa gününü belirlemeye kadar fabrika kurullarını oluşturup iletişime geçer hale geliyor.

Süreç çok organize işliyor, daha örgütlü hale geliyor. Bugün Bursa'daki en güçlü sendikal yapı sendikasız işçilerin oluşturduğu Kurul'dur. Bir sendika değil ama işçilerin haklarını savunma bakımından en güçlü konumda Kurul bulunuyor.

“İşçiler zam için kendi iradesini patronuna dayatacak durumda”

- Renault işçilerinin üretimden gelen gücü kullanmak gibi bir planı var. İşçilerin bazen ifade ettiği “Patronla karşı karşıya gelmeyeceğiz” denklemi de bozuluyor. Bunu nasıl yorumluyorsunuz?

- İşçiler 'üretime zarar vermeyeceğiz' diyor ama

silmiş bir işçi bölüğü yapabilir!”

yüzeysel bir bilinç zayıflığı algısı olmamalı. Bunun gerisinde önce senle (TM kastediliyor) hesaplaşacağım sonra onunla uğraşacağım düşüncesi var. İşçilerin patronla karşı karşıya geleceğine dair açık bir bilinç temeli var. Bu sendika düşmanlığı da değil. Tam da fabrikada patronun dayattığı ağır koşullarda çalışmanın getirdiği bir tepkidir. Sadece önce çeteyi hedef alıyorlar. Ardından patronla mücadeleye girişecekler. Zaten Renault'ta yaşanan da budur. İşçiler ücret iyileştirmesi talep ettiler, TM onlara sırtlarını döndü. İşçiler bunun üzerine 'TM'yi aradan çıkaracağız, fabrika yönetimiyle biz masaya oturacağız' demeye başladı. Bugün TM devre dışı ve Renault işçisi zam için kendi iradesini patronuna dayatacak durumda. İş bırakmayı yapar yapmaz değişebilir. Yaparsa büyük bir başarı gelir. İşçiler sırtındaki TM engelini atarak haklarını söke söke kazanmış olur. Diğer fabrikalardaki durumda böyledir. İşçi hareketi yeni başlamanın verdiği bir duyguyla kendini kollayarak adım adım hedef belirliyor. Sınıf içinde şöyle bir bilinç var; 'tamam sömürülüyoruz, düşük ücretlere çalıştırılıyor ama Türk Metal gibileri yüzünden bu haldeyiz' diyorlar. Aidatlarıyla saltanat kurup işçi kanı döken çeteleri de istemiyorlar.

Renault işçisi talepleri için gerekeni yapacaktır. Diğer fabrikalardan işçiler de onları takip edecektir. Siz buradan bir kent grevinin de olanaklarını görebilirsiniz. Yani buraya kadar ilerleyebilir. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Bu kesindir.

“Bursa'da yaşanan yeni dönemin işçi hareketidir”

- En kötü haliyle metal işçileri mevzileriyle sermaye ve sendikal bürokrasiye karşı konumlandırmış olacaktır. Bu da geri adım olmaz çünkü bu kendini üreten bir hareket. Dikkat çekmek isterim hep işçiler örgütsüz diye dağılacaklarını beklediler. Fakat hareket iki günde sönüp gitmedi bir ayı doldurdu. Sendikal cepheden ve liberal-reformist siyasetlerden yansıyan bir düşünüş var ki 'bu hareket komitelere sahip oluncaya kadar çekilsin kapalı kapılar ardında hazırlansın' diyor. Bu tam bir sendikal esnaf mantığıdır. Böyle bir düz mantık olmaz. Hayat buna izin vermez. Bursa'da yaşanan yeni dönemin işçi hareketidir. Hareket sosyal medyayı kullanıyor, kurul ve komitelerde örgütleniyor ve eylemde öğreniyor. 26 Nisan ve 5 Mayıs'a dönük bir takım karalayıcı yazılar gördük. Öncesinde engellemeye yönelik ardından karalamaya yönelik yayınları ibretlik yayınlar çıktı. Birileri şöyle diyebildi: 'Maceracılar işçileri sokağa döktüler. Kendi sınıf mevzileri olan fabrikalarda yapılacakları, komiteleri ötelediler. Ama şimdi bizim dediğimiz sonuç verdi ve hareket yeniden fabrika merkezine döndü'. Bu tam bir ahmaklık. Bir çarpıtma. Çünkü bu hareket fabrikalar merkezinde ortaya çıktı, orada üretildi ama aynı

zamanda işçilerin mücadelesini, gelişim dinamiğini cüretkar alan eylemleriyle kazandı. Yani 26 Nisan ve 5 Mayıs çıkışları olmasaydı hareket böyle bir dinamizm kazanamazdı. Cüretle bunları yaparken öteki adımları da zaten attı. Bosch sürecinden biliyoruz. Cüret edemeyenler gidip işten atma olduğunda fabrika önünde değil İstanbul Maslak'ta çadır kurdular. O tür sendikacılığın iflasıdır bu. Evet onlar başaramadılar ama bugün metal işçileri cüretleriyle başarıyor. 5 Mayıs'ta ne oldu? Elbette daha organize olunarak çıkılabilirdi. Ama meşruluk korunarak Türk Metal çetesi bir açmaza itildi. Çünkü çete işçilerle karşı karşıya geldi ve cevabını aldı.

“İşçi hareketinin yeni temeller üzerinde birleşmesi ihtiyacı var”

- Bursa'daki metal işçilerinin hareketinden bağımsız gibi gözükse de toplam metal işçileri adına önemli bir gelişme olan YHK'nın Birleşik Metal-İş üyelerinin TİS'ini bağtlanması gerçekleşti. Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin taleplerini görmezden gelen bir TİS ortaya çıktı. Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin ne yapması gerektiğini düşünüyorsunuz?

- Bu hareket onlar için bir umuttur. Bu hareket farklı süreçleri olan fakat birbirlerini etkileyen bir dağılımı var. Şimdi 29 Ocak'taki metal grevi yasaklandığı zaman yaşananlar aslında bugün Bursa'daki hareketin başka bir boyutu ve izdüşümüdür. Sendikal bürokrasiye tepkisi, hak alma talebi, mücadele inancı ve kararlılığı bakımından bu böyledir. Birbiriyle ilişkili bir süreçtir. Birleşik Metal-İş üyeleri de bürokratların o

icazetçiliğinin, yasalıcılığının bedelini ödüyor. Mutlaka bu bir hesaplaşma zemini olmalı. Belki çok büyük hak kaybı olmayabilir. Sonuçta sorun şu veya bu sendika değildir. Türk Metal çetesinin tabii ki ayrı bir yeri var ama sorun MESS düzenini yıkmaya hedefiyse, kölelik sistemine karşıysa Birleşik Metal-İş'in de durduğu yer işçilerin beklentisini karşılamaz. Bu işçi hareketinin yeni temeller üzerinde birleşmesi ihtiyacı var. Birleşik Metal-İş'in üyeleri de takatsizliğe, icazetçiliğe, yasalıcılığa, bürokrasiye karşı Bursa'daki sınıf kardeşleriyle aynı mücadelenin neferleri olmalı. Bu konuda önyargılar olabilir ama birleşik bir mücadelenin zeminlerini yaratmak lazım. Metal İşçileri Birliği olarak hep vurguladık; şu sendikadan bu sendikaya geçiş değil ücretli kölelik düzeninin yıkılmasıdır. MESS grup sözleşmelerinde hep söylüyorduk. Bir oyun var, ana oyuncular belli MESS ve TM ama bir de yardımcı oyuncular var gönüllü/gönülsüz oyuna boyun eğmiş olan Çelik-İş ve Birleşik Metal-İş yönetimleri. Ama metal işçileri bu oyunu tanımıyor ve Türk Metal'den istifa ederek, Birleşik Metal-İş'in içinde tepkisini gösteriyor. Bu da bir ayağa kalkış sürecidir. Bugün harekete katılmak Birleşik Metal-İş'e, DİSK'e yani tabelalara körü körüne bağlı kalarak değil gönül bağıni sınıf ve talep zemininden ortaklaşarak mümkün olur. Birleşik Metal-İş üyesi işçiler kendi durdukları yerden bürokrasiyle hesaplaşmalarını yaptıkları müddetçe bu hareketin parçasıdırlar. Bunun için TM'den de Birleşik Metal-İş'ten de olsa işçilerin tabandan bir işçi hareketini yaratmaya odaklanması lazım.

“Önümüzdeki günler yeni Greifler’e, yeni Bursalar’a gebe”

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Melek Altıntaş’la seçimler, düzen cephesi, sol, sınıf ve kitle hareketi üzerine konuştuk...

- 7 Haziran genel seçimlerine sayılı günler kaldı? Seçimlere nasıl bir atmosferde giriliyor?

- Emperyalist-kapitalist sistem dünya ölçeğinde derin bir bunalım içinde. Kapitalist sistemin ayrılmaz bir parçası olan Türkiye de çok yönlü sorunlarla boğuşuyor. Emperyalistlere ve sermayeye hizmette kusur etmeyen dinci-gerici AKP hükümeti, gelinen aşamada sorunları daha da derinleştirmiş bulunuyor. Yaklaşan bir ekonomik kriz, iflas eden Ortadoğu politikası, “çözülemeyen” Kürt sorunu, dinci-gericiliğin toplum üzerindeki ağırlığı, büyüyen sosyal-toplumsal hoşnutsuzluklar, Haziran Direnişi’nden bugüne her geçen gün dinamikleri büyüyen kitle hareketi... Özetle, bugün seçimin öngünlerinde burjuva düzen partilerinin iç dalaşının gerisinde tepeden tırnağa kadar çürümüş düzenin krizi var.

Bir “demokrasi” oyunu olan seçimlerde, burjuva düzen partileri arasında da kıyasıya bir yarış sürüyor. Egemenler, AKP’yi belli ölçülerde dizginleyecek hükümet seçenekleri üzerinde yoğunlaşırken, aslolarak burjuva düzen yeniden tahkim edilmeye çalışılıyor. Böyle bir tabloda reformist hareket, yaydığı parlamenter hayallerle kitlelerin umudunu seçimlere, meclise ve burjuva temsil kurumlarına bağlamaya çalışarak uğursuz rolünü oynamaya devam ediyor.

- BDSP ve devrimci adaylar olarak neden seçimlere giriyorsunuz?

- Sınıf devrimcileri olarak her gelişmeyi içinde bulunduğumuz tarihsel dönemin ışığında ele alıyoruz. Bunalımlar, savaşlar ve devrimler döneminde, düzene karşı devrim seçeneğini en güçlü şekilde yükseltmek, kitlelerin düzenle bağlarını kopartmak ve devrime yöneltebilmek amacını taşıyoruz. Seçim dönemleri kitlelerin politizasyonunun arttığı daha özel zamanlardır. Bu özel dönemi de bu hedef doğrultusunda en etkin şekilde değerlendirmek amacıyla seçimlere katılıyoruz. Burjuva düzeni teşhir ederken, işçi sınıfının devrimci programını kitlelere taşımak, işçi sınıfının iktidar mücadelesine bağlı olarak kitleleri örgütlenmeye ve mücadeleye çağırarak amacını taşıyoruz. Kurulu düzeni tüm kurumlarıyla karşısına alan devrimci bir çizginin savunuculuğunu yapıyoruz.

Bugün en sağından en soluna kadar tüm partiler, kitleleri bir oy deposu olarak görüyorlar. Onları edilgenleştirerek, türlü vaatler sunarak, iktidara geldiklerinde “onlar için” neler yapacaklarını sıralıyorlar. İşçi sınıfının devrimci programı ekseninde bizler, seçimin kapitalizm ve sosyalizm arasında olması gerektiğini söylüyor, yaşamın tüm zenginliklerini üreten işçi sınıfını iktidarı eline almaya, ülkeyi ve dünyayı yönetmeye çağırıyoruz. Sosyalizmin bir ütopya olmadığını, tarihsel ve bilimsel bir gerçek olduğunu, içinden geçtiğimiz tarihsel dönemin de bunu fazlasıyla doğruladığını anlatıyor, kendi kaderlerini ellerine

almaya çağırıyoruz.

Bugün 4 bölgede (İstanbul 3. Bölge, İzmir 2. Bölge, Ankara 1. Bölge ve Kocaeli) seçimlere bağımsız adaylarla katılıyoruz. Biliyorsunuz, İstanbul 3. Bölge adayımız İpek arkadaşımız tutuklanmasına rağmen yoldaşları onun sesi-soluğu oluyorlar.

- Burjuva düzeni teşhir etmek için, seçimlere katılmak, devrimcilerin aday göstermesi gerekli midir?

- Tabii ki hayır. Gündelik siyasal faaliyetimizin her anında ve her alanında burjuva düzeni teşhir ediyoruz. Seçim dönemlerinin kendi içinde özgüllükleri var ve daha etkin devrimci bir siyasal çalışma yürütmenin avantajlarını değerlendirebilmek gerekiyor.

Ancak bağımsız sosyalist adaylarla seçimlere katılmanın bunun ötesinde anlamı var. Seçimlerde her partinin savunduğu bir program var. Bağımsız sosyalist adayların savunduğu işçi sınıfının devrimci programı, söz konusu programlarla tümüyle karşı karşıyadır. Biz seçimlerde de işçi ve emekçileri tercihini yapmaya çağırıyor, tercihini düzenden değil, devrimden, kendi iktidarlara olan sosyalizmden yana yapmalarını istiyoruz. Kuşkusuz ki oy avcılığı yapmıyoruz. Ancak bağımsız devrimci adaylara verilen oyları, tercihin devrimden ve sosyalizmden yana olmasının göstergesi olarak ele alıyoruz.

- Kürt hareketinin merkezinde durduğu, solun geniş kesimlerinin desteğini alan HDP, reformist-liberal bir rüzgar estiriyor. HDP’nin seçim platformunu ve AKP’nin geriletilmesi temelinde HDP’nin temel bir odak görülmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- HDP, sizin de ifade ettiğiniz gibi, Kürt hareketinin merkezinde durduğu, solun bir dizi reformist partisini de bünyesine alan bir parti. Aynı zamanda %10

barajının aşılması, parlamento aritmetiğinin değişmesi amacıyla bir dizi ilerici-sol gücün de bu seçimlerde AKP’yi desteklediğini biliyoruz.

Bizler, ortaya konulan programlara bakarız. Asıl olarak burjuva düzenin demokratikleşmesini esas alan HDP’nin programı, artık tümüyle çürümüş ve kokuşmuş burjuva cumhuriyeti demokratikleştirmeyi, kimi sosyal reformlarla demokratikleştirmeyi amaçlıyor. Aslında “radikal demokrasi” olarak ifade edilen liberalizmdir. Tam anlamıyla liberalizmdir, çünkü programında kurulu toplumsal düzenin ve onun bağlı olduğu emperyalist sistemin adı dahi anılmamakta, kendine sosyalist-devrimci diyen bir dizi çevrenin yer aldığı HDP’de “devrim-sosyalizm” kavramlarının esamesi okunmamakta, işçilerin, emekçilerin, kadınların ve gençlerin bir dizi sorunlarının HDP iktidarı ile çözüleceği vaat edilmektedir. Böylelikle, parlamentarizm batağına gün geçtikçe saplanırken, kitlelerin umutları meclise, kurulu toplumsal düzene ve onun kurumlarına bağlanmaktadır. Düzenle barışmayı esas alan Kürt hareketi merkezli seçim programı aynı zamanda düzenle karşı karşıya gelmeden, düzenin kendi temelleri üzerinden demokratikleştirmeyi içeren bir politik çerçeveye dayanmaktadır. Bu açıdan programın kendi içinde “ileri” birtakım istemleri içermesi kendi başına bir şey ifade etmiyor. Bu sorun ve taleplerin nereye bağlandığı, bu taleplerin nasıl elde edileceği ve nasıl kalıcı bir çözüme kavuşturulacağı söz konusu olan.

Dolayısıyla esasta programlarımız taban tabana zıttır. Devrimcilik ve reformizm iki ayrı kimlik ve dünya görüşüdür. Solun ana gövdesi, kimileri “taktik” olarak HDP’yi desteklerken, kimi emekçi dostlarımız bizim neden HDP’yi desteklemediğimizi soruyorlar. Bizim yanıtımız çok nettir: Biz çürümüş ve köhnemiş düzeni kendi içinde demokratikleştirmeyi değil, yıkmayı savunuyoruz. Devrimi ve sosyalist-işçi emekçi

iktidarını savunuyoruz. Seçimler döneminde kitlelerin umutlarının sandığa evrilmeye çalışıldığı yerde, gerçek kurtuluşun devrimden geçtiğini net ve tok olarak dillendirmenin gerekliliğine inanıyoruz. Ek olarak belirtelim ki, her taktik, stratejik-ilkesel hedeflere bağlıdır. Sizin stratejik hedefiniz toplumsal devrim ise, taktikleriniz onu güçlendirmeye, onu beslemeye hizmet eder, ona sırtınızı dönmeye değil.

Şimdi gelelim AKP'nin geriletilmesi temelinde HDP'nin %10 barajını aşması amacıyla desteklenmesine... Geniş bir kesim, üstü örtülü bir şekilde kimi sermaye grupları, medya ve emperyalist güçler de dahildir buna...

Geniş kesimler için AKP'nin seçimler yoluyla geriletilmesi AKP'nin mevcut gücünü koruduğu fikrinden çıkıyor. Oysa ki gerçekte durum farklı. Halen kendi tabanını azımsanmayacak oranda korumasına rağmen, yaşam koşullarının ağırlaşması, toplumun kutuplaşmasına hizmet eden gerici politikalar, dış politikadaki iflas, Kürt sorunundaki çıksızlık vb. AKP'nin gerilemesinin temel etkenleri.

Reformist hareketin politikasını bu temelde belirlemesi, devrimci bir bakışın ürünü değil, politikasının bizzat düzen siyasetini etkilemek zemininden şekillenmesinden kaynaklanmaktadır. Oysa ki, devrimciler seçimlere, burjuva siyaset sahnesindeki işlerin gidişatını etkilemek temelinde değil, tam da burjuva düzeni en etkili şekilde teşhir edebilmek ve işçi sınıfının devrimci programını işçi ve emekçilere taşımak temelinde yaklaşırlar.

- Bugün en sağından en soluna kadar partiler vaatlerde bulunuyor. Partilerin vaatleri konusunda ne düşünüyorsunuz? BDSP'nin bildirgesinde neden vaatlere yer yok?

- Her seçimde olduğu gibi bu seçimde de burjuva partileri ardı ardına vaatler sıralıyorlar. Hükümet olmanın nimetlerinden faydalanmak için her seçimde olduğu gibi "halka" gidiyorlar. Seçim bildirgelerinde ekonomik-sosyal sorunlar temelindeki vaatlerin öne çıkmasının gerisinde neoliberal politikaların işçi ve emekçilerin yaşamını çekilmez ve katlanılmaz hale getirmesi yatıyor.

Günlerdir yarış halindeki burjuva partilerin vaatlerinin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği tartışılıyor. Bugün kapitalizm devrilmeden de söz konusu "vaatler" teorik olarak güdük de olsa gerçekleşebilir. Ancak işçi ve emekçilerin ekonomik-siyasal istemlerinin tam ve kalıcı olarak gerçekleşmesi ancak egemen sınıf iktidarının devrilmesi ile olanaklıdır. Yani çok açık ki, bu "vaatlerin" gerçekleşmesinin önündeki en temel engel burjuva sınıf iktidarının kendisidir. Bugün güdük de olsa bu istemlerin elde edilmesinin temel yolu ise parlamentodan, meclis koridorlarından değil, burjuva sınıf iktidarını karşısına alan, dışı dış bir mücadeleden, işgallerden, grevlerden, boykotlardan, direnişlerden geçmektedir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak seçim bildirgemizde, işçi sınıfının iktidar mücadelesine tabi olan taleplerimizi sıralıyoruz. Bu taleplerin elde edilmesi için kitleleri mücadele etmeye çağırıyoruz. BDSP olarak en temel vaadimiz, işçi sınıfı ve emekçilerin yürüttükleri kavgada daima onlarla omuz omuza mücadeleyi büyüteceğimizdir.

- Bundan önceki seçimlere nazaran partilerin seçim programları ve bildirgelerinde kadın sorunu özel bir yer tutuyor. Özellikle kadına yönelik şiddete karşı alınacak tedbirler sıralanıyor. Burada HDP'nin kadın sorunu karşısında talepleri dikkat çekiyor. Bir kadın aday olarak, programınızda kadınların

özgürlüğü için ne ifade ediyorsunuz?

- Kuşkusuz ki bu seçimlerde her partinin kadın sorununa değinmesinin gerisinde, AKP iktidarıyla birlikte kadın sorununun tüm toplum ölçüsünde boyutlanması, özellikle Haziran Direnişi'nin ardından Özgecan Aslan eylemleriyle birlikte toplumsal bir öfkeye dönüşmesi yatıyor. Burjuva partileri de bu toplumsal hoşnutsuzluklara yaslanarak kadın sorununda vaatleri peşi sıra sıralamışlar. Ancak dikkatli bakıldığında vaatlerin kadının üzerindeki baskı ve eşitsizliği azaltmaktan da uzak olduğu görülecektir. HDP'nin bildirgesinde kadın sorunu başlığı altında yer alanlar, diğer partilerle kuşkusuz ki farklılık taşıyor. Hatta, kadın bölümünün, HDP bildirgesinin içinde de dili ve ruhu açısından da farklılık taşıdığını düşünüyorum. Kadınlara ilişkin istemler HDP bildirgesinde genişçe bir yer bulmuş. Ancak kadınların özgürleşmesi konusunda bir dizi talebi ortaya koymak yetmez. Talepleri ileri sürmek değil onların nasıl elde edileceğini ve nasıl kalıcılaştırılacağını ortaya koymak gerekiyor. Bir düzen içi reformlar programı olan HDP bildirgesinin her bir başlığı gibi, kadın sorunu için ifade edilenler için de aynı şey geçerlidir.

İşçi sınıfının devrimci programı çerçevesinde, kadınların özgürlük ve eşitlik taleplerine yer verdiğimiz gibi, kadının özgürleşmesinin emeğin kurtuluş mücadelesine bağlı olduğunu, kadının ancak sınıfsız ve sömürsüz bir dünyada gerçekten özgür ve her bakımdan eşit olabileceğini ifade ediyoruz.

- Mayıs ayı içerisindeyiz... 6 Mayıs Denizler'in idamının yıldönümünün ardından, 18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya, 31 Mayıs Nurhak anmaları yaklaşıyor. Yani devrimci mirasımızın değerlerinin sahiplenilmesi bakımından önemli bir dönemdeyiz. Biz o dönem devrimcilerini TİP reformizmine karşı verdikleri mücadeleden biliyoruz. Fakat bugün bu devrimcilerin adları parlamento hayalleriyle birlikte anılıyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Gerçekten de çok anlamlı bir soru. Özellikle bugün parlamenter hayaller kuran HDP bileşenleri, TİP'e gönderme yapıyorlar. Parlamentoda TİP'in ruhunun yeniden canlanacağını söylüyorlar. Bugünün reformistleri, kendilerini '71 devrimci hareketinin eleştirerek çıktığı ve çoktan aştığı TİP'e benzetiyorlar. Tarihin tekerini geriye doğru işletiyorlar. Ancak daha ilginç olanı, dönemin TİP'inin programının bugün HDP'nin programından daha ileri olmasıdır.

TİP emperyalizme karşı olduğunu söylüyordu. Her ne kadar "burjuva sosyalizmi" olsa dahi, sosyalizmi savunduğunu ifade ediyordu. Ne yazık ki, bugünün HDP'sinde bu bile yok. Bugünkü reformistler programları açısından TİP reformizminden bile geriye düşüyorlar. Nasıl ki Denizler, İbolar, Sinanlar reformizme karşı devrimcilikten taviz vermedilerse onlar sayesinde bugünlere taşınan devrim bayrağını bugün de sınıf devrimcileri taşıyor.

- Tekrar seçim çalışmasına dönecek olursak, seçim çalışmasında hedefleriniz nelerdir? BDSP olarak nasıl bir seçim çalışması yürüyorsunuz?

- Seçim çalışmasında temel hedefimiz, işçi sınıfının devrimci programını işçi sınıfına taşımak, işçilerin devrimci bilincini geliştirmek ve mücadeleye çağırarak. Çok açık ki, işçi sınıfının geniş bölükleri AKP'siyle, CHP'siyle, MHP'siyle burjuva düzen partilerinin etkisi altındalar. Sosyal ve toplumsal hoşnutsuzluk büyüse de halen işçilerin düşüncelerini egemenlerin düşünceleri belirliyor. Yaygın bir propaganda faaliyetinden yoğunlaşmış alan çalışması ile devrimci programımızı işçilere taşıyacağız. Programımızı anlatacağız. Bugün seslendiğimiz işçi kesimleri için genel planda söyleyebileceğimiz umutsuzluk. Biriken hoşnutsuzluğa rağmen, sınıf bilincinden ve mücadele deneyiminden yoksunluk ne yazık ki umutsuzluğu besliyor. Bir yandan burjuva düzenin teşhirini yaparken, aslolarak bir yılı aşkındır işçi sınıfının içinde mayalanan direniş ateşini taşıyoruz. Greif'i, metal grevini, Bursa'da metal işçilerinin sendikal korucu çetelere karşı yükselen öfkesini vb.

Ankara için seçim bölgemiz çok geniş. Polatlı'dan Bala'ya, Sincan'dan Kayaş'a uzanıyor. Biz belli hedeflerde yoğunlaşan bir çalışma yürütmeyi planlıyoruz. 3 seçim komisyonu üzerinden yürüteceğimiz seçim faaliyetinde devrimci şiarlarımızı içeren materyallerimizi işçi servis noktalarında, semtlerde, sokaklara taşıırken, faaliyetimiz bu hafta sonundan itibaren kitle etkinlikleri, toplantılar ile devam edecek.

Seçim çalışmamızın ana eksenini sınıfın devrimci programını işçi ve emekçilere taşımak, aynı zamanda reformizmin kitlelerin bilincini bulandırmasına, kitlelerin öfkesini ve tepkisini parlamentoya ve burjuva temsil kurumlarına yöneltmesine karşı da ideolojik-politik bir mücadele yürüteceğiz.

- 7 Haziran'dan sonrası ne için öngörüyorsunuz?

- Seçimlerin ardından nasıl bir meclis aritmetiği ortaya çıkarsa çıksın, her koşulda işçi ve emekçileri siyasi ve ekonomik saldırılar bekliyor. İktisatçılar, 7 Haziran'ın ardından kara günlerin geleceğini bugünden hatırlatıyorlar. 7 Haziran seçimlerinde kritik bir rol taşıyan HDP'nin barajı aşması ya da aşamadığı koşullarda da durum temelde değişmeyecek. Baraj aşıldığı koşullarda, AKP'nin azalan sandalye sayısı, bir dizi sorunla birlikte Kürt sorununun çözümsüzlüğü burjuva düzen cephesinden siyasal istikrarsızlığı derinleştirmeye hizmet edecek. HDP barajı aşamadığı koşullarda ise AKP izlediği politikalarla toplumsal gerilimi ve hoşnutsuzluğu daha da tırmandıracak. Dolayısıyla, burjuva düzen cephesinden krizin derinleşmesi, devrimin ve kitle hareketinin dinamiklerini büyütme zeminini güçlendirecektir. Önemli olan önümüzdeki dönemin sınıf ve kitle hareketini büyütme için nasıl değerlendirileceğidir. Önümüzdeki günlerin yeni Greifler'e, yeni Bursalar'a gebe olduğunu şimdiden rahatlıkla söyleyebiliriz.

- Teşekkür eder, başarılar dileriz...

Kızıl Bayrak / Ankara

Düzen siyasetinde seçim manevraları sürüyor...

Din istismarcılığı ile oy peşindeler!

Din istismarı, geçmişten beri sömürücü sınıflar tarafından egemenliklerini korumak için kullanılmıştır. Günümüzde de burjuva demokrasisinin ister gelişkin isterse güdük kaldığı rejimlerde de “din elden bırakılmamıştır.” Bu Türkiye için özellikle belirgindir. Türkiye hiçbir zaman gerçek anlamda laik olmamıştır. Dinsel gericilik ve ayrımcılık bir devlet politikası olarak bu rejimin harcında vardır. Bundan dolayı Türkiye farklı dinsel, mezhepsel çeşitliliğin olduğu bir ülke olmasına rağmen, din istismarcılığı fazlasıyla yapılmakta, bir baskı unsuru olmaktadır.

Düzenin seçim yarışında kim daha çok dindar?

Yaklaşan seçim sürecinde düzen partilerinin seçim yarışını kazanmak için bir kez daha din istismarcılığı yaptıklarını görüyoruz. Dinci-gerici AKP’nin 7 Haziran seçimleri öncesinde yayınladığı anket ve araştırmaların sıklıkla gündeme gelmesi belli ki Erdoğan’ı harekete geçirdi. Yaşadıkları tıkanmayı din istismarcılığıyla aşmaya çalışıp Kuran’a sarıldı. Erdoğan’ın elinde Kuran’la düzenlediği seçim mitingleri ile fitillenen bu son süreçte, mitinglerde kimin daha dindar olduğu tartışılıyor, gerçek İslam’ı kimin temsil ettiği vurgulanıyor. Yalnızca Erdoğan değil düzen siyasetinin CHP’sinden MHP’sine farklı yelpazeleri dini istismarcılıktan fayda görmektedir.

Erdoğan, Kürtlerin yaşadığı Batman, Diyarbakır, Siirt ve Mardin mitinglerinde Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından Kürtçe mealı yayımlanan Kur’an-ı Kerim’i göstererek hem ne kadar dindar olduğunun altını çizdi hem de yıllardır dili yasaklandığı için baskı altında olan Kürtlere Kürtçe Kur’an ile propaganda yaptı. Kürtlerin bir kez daha hem dinsel duyguları hem de anadil özelemleri istismar edildi. Erdoğan geçtiğimiz sene Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin kampanyasında da Ensar Vakfı tarafından basılan Kürtçe Kur’an-ı Kerim’i tanıtmıştı.

Bu tartışma CHP ile imam hatiplerin kapatılmak istenip-istenmediği üzerine yapılan polemiklerle gündemde tutulmaya devam etti. CHP de böyle bir niyetlerinin olmadığını söyleyerek gericiliğin meşrulaştırılmasına katkı sunmayı sürdürdü. Ki zaten CHP’nin asla böyle bir derdi olmamıştır.

Erdoğan’ın Kürt seçmen üzerinde uyguladığı istismarcılığın da basıncıyla farklı bir yerden olsa da HDP de bu tartışmalara katılmış durumdadır. Görülmektedir ki, HDP düzenin egemen ilişkileri zemininde bu tartışmalara katılmakta, din-siyaset ilişkisine yaklaşımı özü itibarıyla diğerleriyle aynılaşmaktadır. Özellikle bu son Kuran tartışmalarından sonra HDP seçim mitinglerinde dini temaların kullanıldığını görmekteyiz.

HDP seçim bildirgesinde yer alan Diyanet İşleri Bakanlığı’nın kaldırılması ve yerine İnanç Bakanlığı’nın kurulması vaadi de Erdoğan ile polemik konusu haline gelmiştir. Bu konuda HDP Siirt Milletvekili Adayı Prof. Dr. Kadri Yıldırım, HDP beyannamesi ve inançlara yaklaşımının İslam’ın özüyle bütünleştiğini

Erdoğan’ın Kürt seçmen üzerinde uyguladığı istismarcılığın da basıncıyla farklı bir yerden olsa da HDP de bu tartışmalara katılmış durumdadır. Görülmektedir ki, HDP düzenin egemen ilişkileri zemininde bu tartışmalara katılmakta, din-siyaset ilişkisine yaklaşımı özü itibarıyla diğerleriyle aynılaşmaktadır.

söylemektedir. Demirtaş’ın gerekçelendirmesi ise şöyledir: *“Bakın dini imanı en çok kullananlar kim biliyor musunuz? Diyanet İşleri. O nedenle diyorum ki bu beladır bela... Din hizmeti vermiyorlar. Din hizmeti keşke verseler.”*

Din eğitimi vermeye devam edeceklerini özellikle belirtme gereği duyan Demirtaş şunları söylüyor: *“Din dersini zorunlu olmaktan çıkarıp seçmeli yapacağız. İsteyen devletin okulunda hangi dini öğrenmek istiyorsa biz onun eğitimini verelim. Zorunlu din dersi olmazsa zannediyorlar ki hepimiz imansız kalırız. Hazreti Muhammed zamanında zorunlu din dersi mi vardı.”* Oysaki zorunlu din dersi ne denli yanlışsa, din dersinin seçmeli olması da doğru değildir. “Seçmeli” de olsa din eğitiminin devletçe verilmesiyle dinle olan bağ korunmaktadır.

HDP’nin seçim bildirgesinde yer alan İnanç Bakanlığı vaadinde görüldüğü gibi -her ne kadar diğer inançların özgürlüklerinin güvencesinden bahsedilse de- yine de inançlar üzerinde devlet hâkimiyetinin kalacağı belirtilmektedir. Gerçek anlamda laiklikte ise din ve inançların her türlü kurumlaşma girişimine karşı olunmalıdır. İnanç özgürlüğü bireysel alanda kalmalıdır.

Bundan dolayı HDP bu alanda da mevcut düzen sınırları içerisinde düşünmekte, mevcut egemenlik ilişkilerinin dışına çıkamamaktadır. HDP’nin zaten böylesi bir derdi yoktur denilebilir. Bu da HDP içinde yer alan “sol”, “sosyalist” kesimlerin ise fazlasıyla

tutarsızlık sorunu olduğunu tekrar gündeme getirmektedir.

Gerçek laiklik ve inanç özgürlüğü sosyalizmde yaşanabilir!

Türkiye’de resmi laiklik anlayışında din ile devlet işleri hiçbir zaman ayrılmamıştır. Oysa devlet, herhangi bir inanç grubuyla organik bir bağa sahip olmamalı, din işleri, inanç gruplarının tamamen kendi öz kaynaklarıyla yürüttükleri bir faaliyet olmalıdır.

Seçimlere bağımsız sosyalist adaylarla işçi sınıfının devrimci programı ile taraf olan komünistler içinse bu konu çok nettir. Gerçek laiklik ve inanç özgürlüğü işçi sınıfının sosyalist iktidarı altında yaşam bulabilir. Bu anlamda talepler işçi sınıfının devrimci partisinin programında acil demokratik ve sosyal istemler bölümünde şöyle tariflenmiştir: *“İnanç ve vicdan özgürlüğü, din ve devlet işlerinin tam olarak ayrılması, Diyanet’in dağıtılması, devletin dinsel kurumlara her türlü yardımına son verilmesi, gericilik yuvası tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıklara ve baskılara son verilmesi.”*

Din istismarcılığı yapan düzen partilerinin gerçek yüzlerini göstermek ve düzenin seçim aldatmacasını bozmak için işçi sınıfının devrimci programı içinde yer alan bu mücadele taleplerini geniş işçi ve emekçi kesimlere anlatabilmek ve bu talepler etrafında örgütlü mücadeleye çağırarak gerekmektedir.

Ne seçim, ne meclis..

Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!

Kardeşler!

Tüm Türkiye 7 Haziran seçimlerine kilitlenmiş durumda. Sermaye devleti “halkın iradesi”ni göstermesi, kendi seçimini yapması için bir kez daha işçilerin, emekçilerin, gençlerin önüne seçim sandıklarını koyuyor. Herkesin “özgür iradesi” ile seçimini yapmasını, kendisini yönetecekleri seçmesini istiyor.

Bu “seçme özgürlüğü” karşısında “seçilme hakkı” için yarışan düzen partileri seçim bildirgeleri ile sizlerin karşısındalar. Sıraladıkları seçim vaatlerinin en gerçekçi ve uygulanabilir olduğuna sizleri inandırmaya çalışıyorlar. Bunun için tüm güçlerini seferber ediyorlar. Kıyasıya bir rekabet içerisinde televizyonlardan, miting alanlarından sizlere seslenip “bizi seçin” diyorlar.

İşte böylesi yarışlara sahne olan seçim döneminde İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı olarak ben de sizlere hapishaneden sesleniyorum. Şu anda tutsağım; çünkü binlerce işçi ve emekçi gibi ben de işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs’a katıldım. Tüm yasaklara, tehditlere, baskılara rağmen 1 Mayıs’ta 1 Mayıs alanında olmak için Taksim’i zorlama iradesini gösterdim. Estirilen polis terörü sırasında gözaltına alındım. Ardından da çıkartıldığım mahkemede tutuklandım.

Kardeşler; sorunlarımızın meclise girecek milletvekilleri, kurulacak hükümetler ile çözüleceği söyleniyor. AKP büyük bir ikiyüzlülükle iktidar olduğu dönem boyunca gerçekleştirdiklerini, sözde başarılarını sıralıyor. Diğerleri “AKP’yi geriletme” çağrıları yapıyorlar.

Bizler bağımsız sosyalist adaylar olarak diğerlerinin yaptığı gibi sizlere seçim vaatleri sıralamıyoruz. Sizleri seçim sandıklarına değil, sınıf mücadelesini büyütme çağırıyoruz. Karşınıza oy istemek için hazırlanmış seçim bildirgeleri ile değil gerçek ve kalıcı kurtuluşumuz için mücadelesini verdiğimiz devrim ve sosyalizm programımızla çıkıyoruz.

Sizleri bu çürümüş düzenin değil, devrim mücadelesinin saflarında taraf olmaya çağırıyoruz. Çünkü birileri “Marksizm öldü”, “sosyalizm bir ütopya” diyedursun, sınıf çelişkileri derinleşmiş, emperyalist-kapitalist düzen sömürüsüyle, savaşlarıyla bu kadar azgınlaşmışken verilmesi gereken en acil ve gerçekçi mücadelenin devrim ve sosyalizm mücadelesi olduğunu biliyoruz.

Kardeşler; ağır çalışma koşulları altında sömürülüyoruz. Güvencesiz çalışmaya, taşerona, asgari ücret sefaletine mahkum ediyoruz. Kıdem tazminatı hakkı gibi en temel haklarımıza göz dikiliyor.

İşsizler ordusu her gün büyüyor. Üniversite mezunlarının yüzde 11.2’si işsiz kalıyor.

Soma’da, Ermenek’te, Torun Center’da olduğu gibi madenlerde, inşaatlarda, fabrikalarda iş cinayetlerine kurban gidiyoruz.

İşçiler, emekçiler hastane kapılarında ölüme terk ediyor. Sözde herkese sağlık güvencesi gibi uygulamalarla işçi ve emekçiler borçlandırılıyor.

Gerici, baskıcı eğitim sistemi ile çocuklarımız “dindar ve kindar” bir nesil olarak yetiştiriliyor.

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı
İPEK BOZKURT

BASKI VE SÖMÜRÜDEN KURTULMAK İÇİN

TEK YOL DEVRİM!

“Meslek lisesi memleket meselesi” denilerek staj adı altında sömürü başlıyor. Paralı eğitim uygulamalarıyla üniversite kapıları emekçi çocuklarının yüzüne kapatılıyor.

“İç Güvenlik Yasası” gibi uygulamalarla tüm özgürlüklerimiz kısıtlanıyor. Korku düzeni oluşturuluyor.

Emperyalist efendilerin ve sermayenin çıkarları uğruna kardeş halkların üzerine bombalar yağdırılıyor, İŞİD gibi eli kanlı çeteler besleniyor.

Kürt halkına yönelik baskı ve asimilasyon politikaları devam ediyor. “Çözüm süreci” adı altında Kürt halkı eli kolu bağlı tutulmaya, itaat etmeye zorlanıyor.

Dün cami-cemevi açılımı yapanlar bugün “Alevi okulu” gibi açılımlarla “devletin Alevisi” yaratma politikalarına devam ediyorlar.

Hemen her gün bir kadın cinayeti yaşanıp Özgecanlar katledilirken, kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz sıradanlaştırılıyor. Kadını ikinci sınıf cins olarak gören anlayış sermaye devleti eliyle beslenirken, emekçi kadınlar diğer sınıf kardeşlerinden farklı olarak çifte sömürüye maruz kalıyorlar.

Rant uğruna işçi ve emekçiler yaşam alanlarından

kovuluyor. Su kaynakları, orman alanları talana açılıyor. Nükleer santral, HES uygulamaları ile doğal çevre yok ediliyor.

Kardeşler; kuşkusuz ki yukarıdaki sorunlara eklenecek pek çok şey var. Kapitalist sömürü düzeni var olduğu sürece de bu sorunlar artmaya ve derinleşmeye devam edecektir. Bu yüzden her bir hakkımızı ancak bu sömürü düzenine karşı vereceğimiz mücadele ile koparıp alabileceğiz. Özlemini duyduğumuz sınıfsız, sömürsüz, katliamların olmadığı bir dünyaya ise işçi sınıfının devrimci mücadelesini büyüterek ulaşacağız.

İşte bu nedenle tüm işçi ve emekçileri, gençleri, ezilenleri, kadınları “Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!” mücadelesini büyütme çağırıyorum.

İşçi sınıfı ve ezilenler olarak irademizi ortaya koyalım, seçimimizi devrim ve sosyalizmden yana yapalım!

İstanbul 3. Bölge
Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı
İPEK BOZKURT
Bakırköy Kadın Kapalı C.İ.K. B-4
Bakırköy / İstanbul

Düzenin seçim aldatmacasını değil, yaşamak için sosyalizmi seçin!

7 Haziran yaklaşırken düzen siyasetinin seçim yarışı da hızlandı. Her seçim döneminde görülenler bu sefer de görülmekte, seçim vaatleriyle işçi ve emekçiler oylanmaktadır. Düzen partileri en çok da gerici propagandalarını kadınlar üzerinden yapmaktadır. İşsizliğin, yoksulluğun en katmerlisini yaşayan kadınlar seçim vaatleri ile daha kolay etkilenen kesim olarak görülmekte, oy deposu olarak sadece seçim dönemlerinde kapıları çalınmaktadır.

Bu toplumsal düzende işçi ve emekçi kadın en ezilen, en sömürülen olarak kapitalizmin her türden sorununu ve kötülüğünü yaşamakta, görmektedir. Bu düzende kadınlara insanca olmayan çalışma ve yaşam koşulları dayatılmaktayken, şiddetin ise her türlü şü ile kadınlar örselenmektedir. Kadın cinayetlerinin sıklıkla yaşandığı bu ülkede, öldürülmeyen kadınlarsa yargının katillere ve tecavüzcülere iyi halden indirim verdiğini görerek kahrolmaktadır. Gericiлик ise almış başını gidiyor. TV ekranlarından gerici hezeyanların kusulmadığı neredeyse bir gün dahi geçmemektedir. Hatırlanırsa kadınların kahrkahasına, etek boyuna, kaç çocuk yapacağına karışıldığı yetmezmiş gibi en son da kot pantolon giymelerine dil uzatılmıştı. İşte böylesi bir düzende seçim sandıkları kurulmakta ve kurulu düzenleri devam etsin diye kadınlardan oy istenmektedir. Kadınlardan hem yoksul bırakıp hem de yoksulluktan kendilerinin kurtaracağına, hem şiddeti körükleyip hem de şiddeti bitireceklerine inanmalarını bekliyorlar.

Kesin olan şudur ki, önümüze konan seçim sandıklarında yeni ve iyi bir şey çıkmayacaktır. Çıksa daha fazla sömürü, açlık, şiddet, gericilik ve yozlaşma çıkacaktır. Kurulu düzenin devamı için sözde farklı, görünürde ayrı renkten seçenekler sunulsa da hiçbirisi işçi ve emekçi kadınların sorunlarına çözüm değildir.

EKK mücadeleye çağırıyor!

Seçim döneminde Emekçi Kadın Komisyonları sömürü düzeninin seçim aldatmacasını değil, yaşamak için sosyalizmi seçmeye ve bunun uğruna mücadeleye çağırıyor. Çünkü kadınların tek gerçek kurtuluş seçeneği devim ve sosyalizmdir. İşçi ve emekçi kadınların çifte sömürü ve zincirlerinden koparak, insanca bir yaşam talebi ancak sosyalizmde karşılanabilir. Onları ev içi işlerin köleliğinden kurtaracak olan tek toplumsal düzen sosyalizmdir. Ev içi işlerinin ve çocuk-yaşlı bakımının toplumsal kurumlaşmalar yoluyla çözülmesi sadece sosyalizmde mümkündür. Kadına yönelik şiddetin kökünü kurutmak, gerici ideoloji ve ataerkil kültürün etkilerini kazımak için toplumsal bir devrime ve sosyalizme ihtiyaç vardır. Bu hedefleri gözetken bir ideolojik eğitim süreci ve önlemler ancak bu şekilde elde edilebilir. Açlığın yoksulluğun nedeni olan kapitalist sınıfın hükümrانlığını yıkarak, “gündüzlerinde sömürülmediğimiz gecelerinde aç yatmadığımız” ve gerçekten eşit ve özgür yarınları elde edebiliriz.

Tüm bunlar bir hayal, bir vaat değildir. Bu, başta işçi ve emekçi kadınlar olmak üzere işçi sınıfının mücadelesiyle mümkün olabilecek yegâne kurtuluş yolumuzdur. EKK, işçi ve emekçi kadınları bu uğurda savaşılmaya, mücadele etmeye çağırılmaktadır. Seçim süreci boyunca da “Yaşamak için sosyalizm!” şiarı ile işçi ve emekçi kadınlar arasında bilinç ve örgütlenme düzeyini yükseltme hedefiyle çalışmalar yürütecektir.

EKK, bu çerçevede işçi ve emekçileri sosyalizme çağıran bağımsız adayları destekleyecektir. Bağımsız sosyalist adayların olmadığı yerlerde ise emekçi kadınlar oy pusulalarına “Yaşamak için sosyalizm!” şiarlarını yazarak tepkilerini yansıtmalıdır.

EKK: İpek Bozkurt'a özgürlük!

İşçilerin öksesinin biriktiğini, artan yoksulluğun karşısında patlamanın çok da uzak olmadığını fark eden sermaye devleti bu sene de Taksim 1 Mayıs'ını yasakladı. Taksim iradesini ortaya koyarak sokaklarda mücadeleyi büyütenlerden 356 arkadaşımız gözaltına alındı. Gözaltının ardından hukukun iflasını gösteren bir örnek yaşandı, 20 kişi tutuklandı. Tutuklananlardan biri de İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt.

Biz tarihi katliamlarla, yasaklarla, baskılarla dolu bu devleti iyi tanıyoruz. Biliyoruz ki bizleri yıldırma, mücadeleyle engellemek, sesimizi boğmak için her türlü baskı ve zorbalığı ve her türlü kanlı yöntemi devreye sokuyorlar çünkü saltanatlarının çökeceğini biliyorlar, biz işçi ve emekçilerin sömürsü üzerine kurulu düzenlerinin bizlerin ayağa kalkışıyla bir anda yerle bir olacağından korkuyorlar.

Onlar, bizim örgütlü gücümüzden korkuyorlar tam da bundan dolayı bizleri parçalamaya çalışıyorlar.

Onlar, bizim kardeşliğimizin gücünden korkuyorlar
tam da bundan dolayı bizleri birbirimize düşman
etmeye çalışıyorlar.

Onlar, kadınların devrim saflarında yer almasından, özgürleşmesinden korkuyorlar tam da bundan dolayı gericilikle kadınları çevreleyerek bilinçlerini köreltmeye çalışıyorlar.

Ama nafiye, durduramayacaklar halkın coşkun
 akan sesini! Kurtulamayacaklar zincirlerini kıra
 kıra gelen işçi sınıfından. Sokakları dolduracağız,
 saraylarınızın kapısına dayanacağız ve
 iktidarınızı alaşağı ederek kıvılcık bayrağı burç burç
 dalgalandıracağız.

Devrimci tutsaklar onurumuzdur!

“Düzene karşı devrim” şiarını yükselterek düzenin seçim oyununu bozma çağrısı yapan İpek Bozkurt’un sesini soluğunu işçilere, emekçilere, kadınlara, gençlere taşıyacağız.

Emekçi Kadın Komisyonları olarak İpek Bozkurt'un ve tüm 1 Mayıs tutsaklarının derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Devrimci tutsakların onurumuz olduğunu söylerken meydanlarda onlar için de devrim ve sosyalizm bayrağını dalgalandıracağımızı ilan ediyoruz.

Emekçi Kadın Komisyonları

12 Mayıs 2015

Emekçi Kadın Komisyonları

Emekçilere 'seçim oyununu' bozma çağrısı

Sınıf devrimcileri seçim çalışmaları kapsamında yüzlerce işçi ve emekçiye bildirilerle seslenerek devrim ve sosyalizm çağrısını yükseltmeye devam etti. İşçi ve emekçilerle yapılan sohbetlerde seçim gündeminin yanı sıra metal işçilerinin mücadelesi de gündemleştirildi.

İstanbul 3. bölgede devrimci seçim faaliyeti

9 Mayıs Cumartesi günü Şahintepe’de açılan standda seçim bildirgelerinin yanı sıra *Kızıl Bayrak* gazetesi de işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Yoğun ilgi gören seçim standı, müzik yayını ve ajitasyon konuşmaları ile desteklendi. Mahalle içinde devam eden çalışmada ajitasyon konuşmaları ile seçim bildirgesi dağıtılarak mahalledeki emekçilerle sohbet edildi.

10 Mayıs günü ise Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda açılan standda seçim materyallerinin dağıtımının yanı sıra 1 Mayıs tutsağı bağımsız sosyalist aday İpek Bozkurt’un cezaevinden gönderdiği mektubun dağıtımı gerçekleştirildi. Bozkurt’un mektubu, Bakırköy’ün merkezi noktalarında duvar gazetesi olarak kullanıldı.

Esenyurt BDSP 10 Mayıs’ta açtığı standla seçim çalışmalarına başladı. Esenyurt Meydanı’nda stand açılarak önlüklerle toplu yapılan bildiri dağıtımına emekçilerin ilgisi yoğun oldu.

Standda ayrıca *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı gerçekleştirildi. BDSP’liler stand açılmadan hemen önce Esenyurt Meydanı’nın çeşitli yerlerine “1 Mayıs tutsakları serbest bırakılsın! İstanbul 3. Bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı İpek Bozkurt’a özgürlük” şiarlı ozalitleri astılar.

Sınıf devrimcileri, 11 Mayıs sabahı Tabela Durağı’nda BDSP’nin seçim bildirilerini dağıttı. Öğle saatlerinde “1 Mayıs Tutsağı İstanbul 3. Bölge, Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek BOZKURT’a özgürlük!” şiarlı ozalitler Depo, Tabela ve Sefaş güzergahına yapıştırıldı. Akşam saatlerinde de Depo Kapalı Cadde girişinde *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı yapıldı.

11 Mayıs’ta Sefaköy ve Yenibosna’nın çeşitli mahallelerinde yapılan afişler ile işçi ve emekçilere “sosyalist cumhuriyet” çağrısı taşınırken, diğer yandan merkezi noktalarda “Sosyalist Aday İpek Bozkurt’a özgürlük! / BDSP” şiarlı yazılamalar yapıldı.

Yenibosna Zafer Mahallesi’nde seçim şarkıları eşliğinde sesli yayın yapılarak bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Gebze’de düzenin seçim oyununu bozma çağrısı!

Sınıf devrimcileri, 9 Mayıs sabahı Çayırova Erişler Mahallesi’nde kapı kapı dolaşarak BDSP’nin seçim bildirgesini ve Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan imzalı bildirileri işçi ve emekçilere ulaştırdı. Öğle saatlerinde

Gebze Meydanı’nda stand açarak bildiri ve seçim bildirgelerinin yanı sıra *Kızıl Bayrak* gazetesini emekçilere ulaştırdı. Akşam ise kitlesel bir şekilde Mevlana Mahallesi’ne gidilerek emekçilerle seçimlerin sermayenin demokrasi aldatmacası olduğu anlatıldı ve Bursa’daki metal işçilerinin mücadelesine dair sohbetler edildi.

10 Mayıs’ta Köşklüçeşme Mahallesi’nde BDSP’nin “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” şiarlı bildirgeleri ve “Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!” başlıklı aday tanıtım bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Öğle saatlerinde ise Kent Meydanı’nda seçim standı açıldı. “Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!” yazılı pankartın asıldığı çadırda seçim bildirgelerinin dağıtımının yanı sıra *Kızıl Bayrak* satışı da gerçekleştirildi.

13 Mayıs’ta BDSP’nin “Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!” ve “Ne seçim, ne meclis! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” şiarlı afişleri Gebze çarşı civarına yapıldı.

Kızılay’da devrimci seçim faaliyeti

Ankara’dan sınıf devrimcileri, 9 Mayıs’ta Yüksel Caddesi’nde stand açarak Yüksel ve Konur Sokak boyunca seçim bildirgelerinin dağıtımını yaptı. Dağıtımlar sırasında düzen ve seçimlerin teşhiri Kızılay’ın en işlek saatlerinde sayısı yüzlerle ölçülen kitlelere taşındı.

Ayrıca gün boyunca dinamik bir akışın yaşandığı standda pek çok emekçi ile güncel tartışmalar yürütüldü. Standda *Kızıl Bayrak*, *Ekim Gençliği* ve *Liselilerin Sesi* satışı da gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Gebze - Ankara

İngiltere seçimleri, sonuçları ve gelecek

Seçim öncesi yapılan anketlerde iktidardaki Muhafazakar Parti ile İşçi Partisi başa baş görünüyordu. Hatta İşçi Partisi az da olsa şanslı bulunuyordu. Ne var ki, seçim tahminlerin de üzerinde bir oy oranıyla Muhafazakar Parti'nin zaferi ile sonuçlandı. İşçi Partisi ise belirgin bir düşüş yaşadı. İskoçya'da ise adeta silindi. Liberal Parti kelimenin gerçek anlamıyla çöktü. UKİP adlı ırkçı-faşist parti oy oranını arttırdı ancak, dar bölge sistemi nedeniyle parlamentoya ancak bir milletvekili gönderebildi. İskoç Ulusal Partisi-SNP ise, milletvekili sayısını 6'dan 56'ya çıkardı.

Muhafazakar Parti, Avrupa'nın tüm ülkelerindeki hükümetler gibi bir sosyal yıkım ve savaş hükümeti olarak iş gördü. Kriz bahanesiyle bu hükümet de acımasız kemer sıkma paketlerine sarıldı. Bu hükümet zamanında sömürü katmerleşti, yoksulluk derinleşti. Buna karşın sermaye sınıfı kârlarına kâr kattı ve daha da zenginleşti. Bir önceki seçimde göçmen politikasını hayata geçireceği sözünü verdi ancak bu sözünü yerine getirmedi. Dış politikada ABD ile uyumlu bir hat izledi. Tek dayanağı bazı istatistik oyunlarının da rol oynadığı ekonomik büyüme içinde olduğu algısı idi. Muhafazakar Parti tüm bunlara rağmen kazandı.

Kazandı zira alternatifi yoktu. Bunun da verdiği rahatlıkla meydanlara çıktı, popülist söylemlere başvurmaksızın her şeyi açık açık dile getirdi. Her şeyden önce kriz koşullarında İngiltere'yi en iyi kendisinin yöneteceğini açıkladı. Burjuvazinin dayattığı programı da esnetmeden en iyi kendisinin uygulayacağını belirtti. Keza, dışarıda da İngiliz emperyalizminin çıkarlarını en iyi kendisinin koruyacağını iddia etti. Lafı dolandırmadan dosdoğru söylediği için kamuoyunda güven yarattı. Bu ise, beklenilenin de üstünde bir oy oranı olarak kendisine döndü.

Buna karşın İşçi Partisi hiçbir konuda inandırıcı olamadı, güven de vermedi. Kendisine ait bir programdan yoksundu ki, bunun kendisi başlı başına seçimi kaybetmesi için yeterli bir nedendi. İşçi Partisi iktidardaki David Cameron'un başında bulunduğu Muhafazakar Parti'nin programına sarıldı. Bu programı en adil, en dengeli ve en az acıtan bir biçimde uygulayacağı vaadinde bulundu. Toplumun sömürülen ve ezilen kesimlerini rahatlatıcı kayda değer hiçbir şey söylemedi. İngiltere de diğer AB üyesi ülkeler gibi ırkçılık ve yabancı düşmanlığının tavan yaptığı bir ülke. Göçmenlere dönük bir süre avı var. Polis devleti uygulamaları tehlikeli boyutlar kazanmış. İşçi Partisi bu konuda da rahatlatıcı bir politika izleyeceği sözünü vermedi. Kısacası, İşçi Partisi güven vermekten uzak kişilişsiz ve son derece silik bir profil çizdi seçimlerde.

İngiltere'de işçi ve emekçileri zor günler bekliyor

Dünya ölçüsünde yeni bir kriz bekleniyor. Bu krizin öncekinden de derin ve kapsamlı bir kriz olduğundan söz ediliyor. Bu ise, daha yıkıcı ve o ölçüde de yığınların

canını acıtan yeni kemer sıkma paketleri demektir. Muhafazakar Parti bu saldırı paketlerinin uygulayıcısı olacaktır.

Bu paketin devreye sokulması ile işsizlik daha da artacak. Ücretler daha da aşağı çekilecek, yoksulluk hem derinleşecek ve hem de yayılacak. Servet ve sefalet arasındaki açığı büyüyecek, bir uçuruma dönüşecek. Bu arada, göçmenler başta işsizlik olmak üzere, krizin tetiklediği ve daha da yakıcı hale getirdiği tüm kötülüklerin nedeni olarak toplumun önüne atılacak. Göçmen yasaları iyice gerici bir niteliğe büründürülecek, sınır dışı uygulamaları önü alınmaz boyutlar kazanacak. Bir parça şanslı olanlar ise, polis devleti uygulamalarından yakalarını kurtaramayacak.

Öte yandan, dönem sadece bunalım dönemi değil, emperyalist ve gerici savaşlar dönemidir. Savaşla hali hazırda yerel savaşlar halinde başlamış bulunmaktadır. Bunun böyle kalmayacağı ve görülür bir hızla dünyanın yeniden paylaşılması olarak gerçekleşecek olan bir yeni emperyalist savaşa doğru evrildiği de bir veridir. Bu emperyalist ve gerici savaşın günümüzdeki ana sahnesi Ortadoğu'dur. İngiliz emperyalizmi de her zamanki gibi bu ana sahnenin içindedir. En öncelikli müttefiki ABD emperyalizmidir ve tüm kirli ve kanlı ilişkilerinde onunla beraberdir. Demek oluyor ki, Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi, İngiltere'de de emekçi yığınları zor günler beklemektedir.

Yeni dönem, sosyal-demokrat hükümetler ve gelecek

Avrupa'da geçmişte marksist-leninist partilerin zaman içinde yozlaşmasının ifadesi klasik sosyal-demokrat partiler vardı. Bu partilerin denetiminde olan güçlü sendikalar vardı. Şimdi bunlardan eser yok.

Şimdi sermayenin sosyal yıkım programlarını ruhuna uygun biçimde uygulamaya aday ya da uygulayan, sözde sosyal-demokrat ve sosyalist partiler var.

Dikkate değer olan şudur ki, bu hükümetler, merkez sağ partilerin ve en acımasız kapitalist hükümetlerin dahi cesaret edip uygulamaktan kaçındığı saldırı programlarının altına imza atmışlardır, atmaya da pek heveslidirler.

Almanya'da adına Hartz IV adı verilen saldırı yasasını çıkartan ve acımasızca uygulayan Gerard Schröder başkanlığındaki SPD idi. Yeşiller'le birlikte oluşturdukları hükümet 16 yıllık Kohl hükümetinin yapamadığını yaptı. Yunanistan'da PASOK, Fransa'da Hollande, Türkiye'de Ecevit'in DSP'si ve İnönü ve Karayalçın liderliğindeki CHP bunun diğer örnekleridir.

Sosyal-demokratlar ve hükümetleri sermayenin koltuk değneğidir. İhtiyaç duyulduğunda ya tek başına ya da merkez partilerle bir koalisyon halinde işbaşına getirilirler, amaç hasıl olunca kovulurlar.

Avrupa'da şimdi sahnede daha çok kimlik siyaseti yapan ve bu sayede güç olan, krizin canından bezdirdiği yığınların dur durak bilmeyen mücadeleler dalgasına binerek hükümet olma şansı da yakalayan, emekçi kitlelerin yeni dönem arayışının ifadesi yeni dönem sosyal-demokrat ya da sosyalist iddialı partiler var. Bir yandan sözde geçmiş dönem sosyal-demokrat partilere duyulan şiddetli güvensizlik, diğer yandan devrimci sınıf hareketleri/ve partilerinden yoksunluk koşullarında elde edilen bir geçici durumudur bu. Şimdi yığınlar bir de bu partileri ve hükümetleri deniyor.

Fakat bu uzun sürmeyecektir. Bu bir ara dönemdir. Gelmekte olan sınıf mücadeleleri, eninde sonunda bu ara döneme son verecektir. Olayların akış yönü bu doğrultudadır. Zaman devrimci sınıf mücadelelerinden ve devrimci sınıf partilerinden yana akmaktadır.

Erdoğan içerde ve dışarda savaşa hazırlanıyor

Suriye’de iç savaş önemli dönemlerinden birini yaşıyor. AKP’nin açık destek sunduğu El Nusra öncülüğündeki çeteler, önce İdlib ardından da Cisir el Şugur’u ele geçirdi. Aylar öncesine kadar Suriye ordusunun çeteleri Halep’te kuşatacağı yönünde tahminler yürütülüyordu. Ancak bir süredir, Suriye rejimi için işler tersine döndü.

Rüzgarın tersine dönmesindeki en temel neden, Suriye iç savaşına çeteler eliyle müdahale eden güçlerin işi daha da sıkıya alması oldu. Yaklaşık dört yıldır IŞİD, El Nusra ve türevi çetelere açıkça destek veren Türkiye-Suudi Arabistan ikilisinin son aylarda ele aldığı uğursuz planların açık sonuçlarından biri kendisini Suriye’nin kuzeyinde gösterdi.

Ortadoğu’da son ayların en önemli gelişmelerinden biri, Suudi Arabistan’ın yeni Kralı Selman ile birlikte daha aktif ve saldırgan bir politikaya geçmesiydi. Kral Selman, tahtına oturduğu sırada kendisini gösterebileceği en önemli ve en acil konu Yemen oldu. Husilerin Yemen’de Suudi yandaşlarını devirmesi üzerine bu ülkeye karşı birçok ülkenin doğrudan ve dolaylı desteği ile saldırı başlatıldı. Saldırı hala önemli bir sonuç vermedi; keza ülkenin önemli bir bölümü Husilerin elinde bulunduğu gibi, işbirlikçi güçler ellerinde tuttıkları toprakları kaybetmeye devam etti.

Türkiye bu saldırıya sadece diplomatik bir destek sundu. Hatta Körfez rejimlerinin gönlünü kazanacak şekilde İran’a karşı sert açıklamalar yapıldı. Yemen konusu, Suudi rejimi ile Türkiye arasında coğrafi uzaklığı da göz önüne alındığında tali bir yer tutuyor. Ortadoğu’nun önde gelen güç merkezlerinden ikisi olan Türkiye ve Suudi Arabistan’ın asıl ortak çalışması Suriye üzerine oldu. Erdoğan, Suudilerin düşman olduğu Müslüman Kardeşler çizgisine sahip çıkan en sivri güç olurken Suudi rejimi de aynı şekilde Sisi’ye arka çıkıyordu. Bu nedenle uzun bir süre boyunca Ankara ve Katar ile Riyad arasında uzun bir süre boyunca soğuk rüzgarlar esti. Bu üç merkez arasındaki sorunlar, çeteler yoluyla birçok ülkeye cihat ihraç eden bu üç ülkeyi pasifleştirirken onların boşluğundan faydalanan güç ise İran oldu.

Erdoğan-Selman ittifakı

Kral Selman’ın ilk icraatı da bu gidişata ‘dur’ demek oldu. Hatırlanacağı gibi kanlı bıçaklı olan Mısır ve Türkiye’nin diktatörleri aynı günlerde Riyad’da bulunmuştu. Sisi ile Erdoğan’ın kapalı kapılar ardında görüşüp görüşmedikleri o kadar önemli değil, ancak ikisi de muazzam petro-dolar kaynaklarına sahip olan yeni Suudi Kralı’nın gözüne girmek, kendi ülkelerine yatırım çekmek, ve bölgede oynanacak yeni oyunları ele almak için Riyad’a gitti. Sisi, rolünü kendi ülkesinin istikrarını korumak, diğer yandan da emperyalizme ve Körfez gericiliğine paralı askerlik yapmakla oynarken Erdoğan’ın kendi özgü görevleri olacaktı.

Özellikle Irak ve Suriye’de kendini gösteren bu politika İran’dan boşalacak ya da onun dolduramadığı

alanların ‘Sünni cephe’ tarafından ele geçirilmesiydi. ABD’yi özellikle Suriye konusunda ikna etmeye çalışan Suudi ve Türkiye gericiliği, ABD ile ya da ABD’siz, bu politikalarını hayata geçirmeye de başladılar. Bu sebeple Batı’da sürekli olarak Türkiye konusunda sert eleştiriler kaleme alınıyor, zaman zaman Washington’dan bu uşaklara sınır çizme ihtiyacı hissediliyor. ABD, ‘Eğit-Donat’ adlı projenin yanı sıra iki sadık uşağının istekleri çerçevesinde ‘Güvenli Bölge’ adlı işgal projesinin de gündemlerinde olduğuna işaret etti. Ancak daha önce olduğu gibi bunun sadece ihtimaller içerisinde olduğu kaydedildi.

Operasyon Antakya’dan yönetiliyor

ABD’nin özellikle kendi yarattığı IŞİD belasının ardından Suriye devletine karşı takındığı pasif tavra karşılık, Suudi, Katar ve Türkiye gericiliği son iki ayda daha aktif çaba içerisine girdi. Erdoğan, Riyad ziyareti sonrasında savaşın seyrini değiştirebilecek şekilde Suriye’deki çetelere yardım edeceklerini açıklamıştı. Çetecilerin açıklamaları ve hareketleri de bu planı doğrular nitelikte oldu. Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu Başkanı Halid Hoca, Türkiye ve Suudi Arabistan’dan kendilerine silah akışının hızlandığını belirtti. Suriye devleti de buna paralel olarak İdlib’in düşmesinde Türkiye’nin önemli bir payı olduğunu, hatta bizzat Türk askerlerinin buradaki savaşa katıldığını söylemişti.

Bilindiği gibi Suriye iç savaşının Kuzey cephesi Antakya’da kurulan bir operasyon odasından yönetiliyor. ABD, İsrail, Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar askeri ve istihbarat yetkililerinin bulunduğu ‘Antakya Operasyon Odası’ yine Suriye devletini zorlayacak silahlarla birlikte çeteleri koordine etti ve elektronik karartma ile Suriye ordusunun iletişimini kesti. Yine AKP’nin özel çabaları ile El Nusra’nın ağırlığını oluşturduğu ‘Fetih Ordusu’ adlı çeteler birliği hayata geçirildi. Çetelerin bu yardımlarla birlikte İştibrak Köyü’nde 130 Alevi’yi katlettiğini de hatırlatmak lazım.

Dışarıda ve içeride savaş!

Suriye cephesindeki gelişmelerin Türkiye iç siyasetine de yansıyan en önemli konusunu, sınır

ötesi hareket tartışmaları oluşturdu. Konuyla ilgili birçok kaynak seçimler öncesinde Suriye’ye girerek eline savaş kozunu almak isteyen Erdoğan’ın teknik bahanelerle ordu tarafından durdurulduğunu belirtiyor. Antakya’da askeri yığınağın halihazırda olduğu ancak operasyon için gözle görülür bir hazırlık olmadığı öne sürülürken bu hazırlığın Erdoğan tarafından yapıldığı ancak ordunun işi yavaştan aldığı şeklinde de okunabilir.

Benzer bir iddia da PKK Yürütme Komitesi üyesi Duran Kalkan’dan geldi. Kalkan, AKP’nin savaş hazırlıkları hakkında “Sadece Bakur ve Rojava’ya yönelik değil AKP’nin Irak’a yönelik askeri hazırlıkları da var. Suriye’de şimdiye kadar doğrudan müdahale yerine grupları desteklediler. El Nusra’yı destekliyorlar” ifadelerini kullandı.

Daha önce düzen içi dalaş sırasında ortaya çıkan ses kayıtları MİT’in Süleyman Şah türbesini bombalayacağı ve bunu Suriye’den gelen bir saldırı gibi göstererek işgal hareketına girişeceğini ortaya sermişti. Kısacası bu örnek dahi koltuk sevdasına düşen sermaye temsilcilerinin gözü dönmüşlüğü, diğer yandan savaş ihtimalinin her zaman kapıda olduğunu göstermişti.

Suriye cephesinde yaşananlar belki Esad’ı gerilemeye soktu, ancak bölgede gerileyen tek güç sadece Esad değil. Erdoğan da eski aile dostu Esad gibi, gerileme içerisinde ve savaşı dahi göze alabilecek kadar istediği ‘Başkanlık’ adı altındaki ‘sultanlık’ makamını ele geçirmek için hiç çekinmeden bir savaşa girebilir. Her bakımdan kriz içerisindeki ülkede, Suriye savaşının yansıması işçilere, emekçilere, ezilen halklara karşı yeni bir cephenin açılması olacak. Daha fazla grev yasağı, daha fazla Soma, daha fazla kurşun ve daha az ücret...

Suriye’ye ve Irak’a yapılabilecek işgal operasyonları, Erdoğan ve yeni ortağı Kral Selman’ın ABD ile aralarındaki pazarlıkların ortaya çıkaracağı bir sonuç gibi görünüyor. İki gerici rejim de Washington’daki efendilerinin çizdiği sınırlar çerçevesinde, belki de onun koyduğu şerh ile sıcak savaşa girme yolunu seçebilir. Ancak bu savaşın sonuçları çok yönlü ve ağır olur. İşte bu sebeple asıl bedeli ödeyeceklerin alacağı tutum ayrı bir önem taşıyor. Unutmamalı ki bu coğrafya yakın zamanda Tahrir’i, Taksim’i ve 40 yıllık tahtların iki günde nasıl yıkıldığını gördü.

Almanya grev ülkesi

Almanya'da makinistlerin tarihinin en uzun soluklu grevinin ardından, okul öncesi çağıdaki çocukların gün boyu bakımından sorumlu olan kreş ve çocuk bakım merkezlerinde çalışan eğitimci ve sosyal pedagoglar süresiz greve gitti. Buna 12 Mayıs günü iş bırakan Alman Posta Şirketi çalışanları katıldı.

Eğitim ve sosyal hizmetlerde çalışan 40 bin emekçi süresiz grevde

240 bin eğitimci ile sosyal pedagogun çalışma koşullarını ilgilendiren toplu sözleşmelerde yerel yönetimler ve Belediye İşveren Derneği Birliği (VKA) ile 5. tur görüşmelerinde de sonuç alınamamıştı. Bunun üzerine süresiz grev için oylamaya gidildi. Oylamada grev için Ver.di'de yüzde 93,5, DBB'de yüzde 96 evet oyu kullanıldı.

Ver.di Sendikası ile birlikte Eğitim ve Bilim Sendikası GEW, Alman Memurlar Sendikası (DBB), eğitimci ve sosyal danışmanlık mesleklerinin kadro derecelerinin yükseltilerek değer gören meslekler statüsüne getirilmesini talep ediyorlar. Meslek derecelerinin yükseltilmesi yüzde 10 oranında maaş zammına denk düşüyor.

Greve gençlik dairelerinde, gençlik merkezlerinde, gençlik yurtlarında, engelliler merkezlerinde ve okullarda çalışan sosyal danışman ve sosyal pedagoglar da katılıyor.

8 Mayıs günü yerel bölgelerdeki kreş ve yuvalarda başlayan süresiz greve 20 bin kişi katıldı. 11 Mayıs günü Bavyera, Brandenburg ve Kuzey Ren Vestfalya'nın birçok büyük şehrinde eğitimci, sosyal danışmanlar

da greve katıldı. Sadece Kuzey Ren Vestfalya'da 10 bin çalışanıyla bin kreş ve yuva kapalı kaldı. Grev katılanların sayısı 12 Mayıs'ta 40 bine yükseldi.

Grev nedeniyle kreşler kapalı kaldı. On binlerce aile çocuğuna bakım için alternatif ararken, birçok firma çalıştırdıkları anne ve babaların çocukları için sorunu farklı şekillerde çözmeye çalışıyor. Örneğin Commerzbank ve Siemens parasız çocuk bakımı imkânını sağlarken, Deutsche Bank bebek ve çocuk bakıcısı bulma konusunda aracılık hizmeti veriyor. Enerji devi E.ON çalışanların çocukları için oda ayarlama, havalimanı işletmesi Fraport'da bulunan bakım hizmetini genişletti. Henkel tekeli işyerindeki bakım yerlerini genişletmenin yanı sıra bazı çalışanlarına evden çalışma imkânı sundu. Opel, çalışanlarına ücrete tabi olmayan tatil imkânı sağlarken, Telekom, çalışanların çocuklarıyla işyerine gelmesine izin verdi.

Alman istatistik Dairesi'nin verilerine göre Almanya'da 2,25 milyon çocuk kreş ve yuvaları bulunmakta. Bunlardan 50 bini ise tam gün aktif. Çalışma koşullarının gün geçtikçe kötüleştiği kreşlerin bazılarında eğitimci başına 25'e varan çocuk sayısı düşüyor.

Eğitimci ve sosyal pedagoglar maaşlarına en son 6 yıl önce zam almışlardı. Buna tam 3 ay süren uzun bir grev ve mücadele sonucu ulaşabilmişlerdi.

İşveren tarafı talep edilen paranın miktarının fazla olduğu gerekçesiyle henüz üzerinde konuşulabilecek bir öneri sunmuş değil. Bu kayıtsız tavır sürdürmesi durumunda grevin daha da uzama ve sertleşme ihtimali yüksek.

Almanya'da son haftalarda GDL, posta çalışanları,

Berliner Charité hastanesinde çalışan sağlık emekçileri, birçok eyalette perakende satış zinciri Karstadt çalışanları, havalimanlarında çalışanlar, öğretmenler, Amazon işçileri, ebeler ve psikoterapistler ve daha birçok meslek grubunda grevler yaşanmıştı. Makinistlerin grevi yaklaşık 127 saat sürmüştü. Grevin ülke ekonomisine yaklaşık yarım milyar Euro'ya mal olduğu tahmin ediliyor.

Grev zincirine postacılar eklendi

Ver.di Sendikası, Alman Posta Şirketi (Deutsche Post AG) ile anlaşmaya varamaması sonrası greve gitti. Grev nedeniyle milyonlarca mektup ve paket yerine geç ulaştı.

Sendika, posta idaresinde çalışan yaklaşık 140 bin postacı için haftalık çalışma süresinin maaş kaybı olmadan 38,5 saatten 36 saate düşürülmesini, işlerin taşeron firmalara verilmemesini ve iş garantisi talep ediyor. Şirket ise talepleri gerçekçi olmadığını belirterek reddediyor.

Deutsche Post'un, çalışma saatinin düşürülmesi yerine işçilerin molasının saat başına 37 saniye daha uzatılmasını teklif ettiği, çalışanlarına 31 Aralık 2018 tarihine kadar işten atmama garantisi verdiği belirtildi. Deutsche Post'un mektup ve paket hizmetlerini 31 Aralık 2015'ten sonra yabancı firmalara vermeme konusunda garanti vermediği ifade edildi.

Deutsche Post'un 49 farklı yerel kurumla çalışıp, mektup ve paketleri daha ucuz ücrete dağıttırmayı amaçladığı iddia ediliyor.

Ver.di ve Deutsche Post şirketi arasında 20-21 Mayıs günlerinde yeni bir görüşme olacağı belirtildi.

Gerici çetelere Türkiye-Suudi desteği

Suriye'de Esad rejimine karşı gerici çetelere askeri, lojistik ve mali desteğini esirgemeyen Türk sermaye devleti, çetelerin son haftalarda Suriye'deki ilerleyişinden güç alarak Ortadoğu'da emperyalizmin sadık hizmetkârı Suudi rejimiyle beraber çetelere desteği büyütme kararı aldı.

Associated Press (AP) haber ajansının, Türk sermaye devleti yetkililerine dayandırarak servis ettiği haberine göre, Türkiye ile Suudi Arabistan'ın, Suriye'de Esad rejimine karşı gerici çetelere destek konusunda yeni bir anlaşmaya vardığı belirtildi.

Türkiye ile Suudi Arabistan arasındaki anlaşmanın Erdoğan'ın Mart ayı başında gerçekleşen Riyad ziyareti sırasında yapıldığı ifade ediliyor.

AP'nin Türkiye muhabiri Desmond Butler tarafından kaleme alınan haberde Türk yetkililerin, "Türkiye ile Suudi Arabistan'ın, ortak düşmanları Esad'la nasıl mücadele edileceği konusunda araları açtı.

Fakat ABD'nin kararsızlık olarak gördükleri politikası karşısında yaşanan ortak hayal kırıklığı, iki ülkeyi Suriye'nin kuzeyindeki son kazanımları sağlayan stratejik ortaklığa götürdü" dediği öne sürüldü. Haberde, Türkiye ve Suudi rejiminin İdlib ile Cisir eş Şuğur kentini işgal eden Nusra Cephesi öncülüğündeki Fetih Ordusu'na destek verdiği

ifade edildi. Cihatçı çetelere lojistik ve finansal destek içeren anlaşma, ABD tarafından "kaygıyla" karşılanıyor.

Bölgede Esad rejiminden daha öncelikli olarak IŞİD'in gitmesini gören efendi ABD yönetiminin, El Kaide bağlantılı olduğu bilinen Nusra Cephesi'ne destek verilmesini istemediği ve bu nedenle bu yeni gelişmeden rahatsız olduğu aktarılacak "Obama yönetiminin Esad'ın yerine geçecek rejimin radikal İslamcı potansiyelinden korktuğu" ifade ediliyor.

Haberde ayrıca, Türkiye-Suudi ittifakıyla İdlib'de yeni bir ortak komuta merkezi oluşturulduğu ve El Kaide bağlantılı Nusra Cephesi'nin yanı sıra, Ahraru's Şam ve bazı ÖSO birliklerinin de bu ittifakta yer aldığı belirtildi.

Ferinaz'ın katili molla rejmidir

İran'ın Mahabad kentinde 26 yaşındaki genç kadın Ferinaz Xosrawani, istihbaratçıların tecavüzünden kurtulmak amacıyla, çalıştığı Tara Otel'in penceresinden atlayarak yaşamını yitirdi. Olay duyulur duyulmaz halk sokaklara döküldü. Ferinaz'ın çalıştığı oteli ateşe verdi. Gericisi İran rejiminin acımasız saldırılarına rağmen, halkın bu aşağılık saldırıya tepkisi artarak devam ediyor. Kentte olağanüstü hal ilan edildi ve dört bir yanı asker kuşatması altına alındı.

Dostlar, arkadaşlar

Bir süre önce de tecavüzcüsünü öldüren Reyhaneh Jabbari, üstelik de hiçbir somut kanıt olmadığı halde, İran'ın gericisi rejimi tarafından idam edilmişti. Özgürlük savaçısı Kürt kadın gerillalar da bu çağdışı aşağılık rejim tarafından idam sephalarında katlediliyor. Irak'ta sırf tek peçe ile sokağa çıktığı için kadınlar taşlanıyor. Afganistan'da kadınlar Taliban ve devletin dayanılmaz zulmü altında yaşam kavgası veriyorlar. Türkiye'de ise Özgecan'ımızı yakın zamanda kaybettik.

Sadece Ortadoğu gibi çağdışı rejimlerin hüküm sürdüğü yerlerde değil, kapitalizmin en ileri düzeyde geliştiği sözde "uygar dünya"da da, Amerika ve Avrupa'da da durum kadınlar için farklı değil. Sömürü, baskı, taciz ve tecavüz, fuhuş sürüklemeye, fuhuş sektörlerinde pazarlanma utancı, bu sözde uygar ülkelerde de kadınların yaşamının ayrılmaz bir parçasıdır ve fakat diğerlerinden farklı olarak modern kılık-kıyafet içinde uygulanmaktadır.

Kısacası, Türkiye, Afganistan, İran, Irak ve Suriye, Almanya, Fransa, İngiltere, Amerika isimleri değişik, coğrafyaları farklı da olsa, her yerde kadınların yaşam koşulları bir ve benzerdir.

Emekçi kadınlar,

Nijerya'da kadın ve çocukları kaçırpı katleden Bako Haram, Ezidi, Kürt, Süryani ve Türkmen kadınları

dağlara kaçırıp alçakça tecavüz eden, köle pazarlarında pazarlayan IŞİD, İran'da Reyhaneh ve Ferinaz'a tecavüz eden İran rejiminin istihbaratçıları da, 21. yüzyılda, Avrupa'nın ve "uygar dünya"nın her yerinde fuhuş sektöründe kadınları pazarlayanlar, fabrika ve işyerlerinde işçi kadınlara tacizlerde bulunup, tecavüze kalkanlar aynı soydandır. Hepsisi de bir özel mülkiyet düzeni olan kapitalizmin bataklığının mahsulleridirler. Kadınlara dönük aşağılık tüm politika ve uygulamalar da, şu ya da bu sapığın, herhangi bir devlet ve hükümet temsilcisinin, icraatı olmayıp, her yerde bir devlet politikasıdır.

Kadınları ikinci sınıf insan konumuna düşüren, cinsel meta haline getiren, sömüren, ezen, taciz ve tecavüze uğramasına zemin hazırlayan özel mülkiyet düzeni sürdükçe, biz emekçi kadınlara yönelik tüm bu melanetler de sürecektir. Ortadoğu'nun çağdışı rejimleri ve modern dünyanın sözde modern devletleri yıkılmadıkça, emekçi kadınlar çocuklarıyla birlikte yokluk, açlık, yoksulluk ve savaşlarda yok olmaya devam edecek.

Kadın sorunu gerçekte ve esas olarak toplumsal bir sorundur. Kaynağı özel mülkiyet düzeni olan

Köln'de Ferinaz için eylem

Ferinaz Xosrawani için 9 Mayıs'ta Almanya'nın Köln kentinde eylem yapıldı.

Dom Kilisesi önünde İranlı Kürt kadınlar tarafından örgütlenen eyleme katılanların çoğunluğunu İranlı kadınlar oluştururken, toplanmanın ardından sözkonusu saldırı hakkında bilgi verilerek İran gericiliğinin kadın düşmanlığı teşhir edildi.

Eylemde, aralarında Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonu (EEKK) temsilcisinin de olduğu kadınlarla röportajlar yapıldı.

kapitalizmdir. Doğal olarak çözümü kapitalizmin yıkılmasından geçmektedir. Gerçek ve kalıcı kurtuluş ise, bir kez daha, sosyalizmedir.

Kadına dönük sömürüye, şiddete, taciz ve tecavüze son!

Ferinaz'ın katili çağdışı Molla rejimidir!

Kadın-erkek ele ele, devrime, sosyalizme!

Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonu

Kapitalizmde halklar birbirini katlediyor

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda faşizme karşı galibiyet kazanan Yugoslavya Komünist Partisi önderliğindeki Yugoslavya halkları devrim yapmıştı ve sosyalizmi inşa edecekleri iddiasındaydı. YKP, iddiasına karşın Yugoslavya'da sosyalizmi inşa etme çabasında bulunmadı. Yugoslavya'da sosyalizmin inşası değil ama adı vardı. Sınırlı da olsa sosyalizme özgü uygulamalar yaşama geçirilmişti. Sosyalizmin sadece adının olduğu bir ülkede dahi halklar kardeşçe yaşadı.

Ne var ki Yugoslavya'da sosyalizmin adının bile kalkması ve kapitalizmin açıktan gelmesi üzerine halklar birbirini katletmeye başladı. Boşnaklarla Sırpaların birbirlerini katletmeye başlaması, Yugoslavya'da sosyalizmin adının bile ortadan kaldırılmasından hemen sonra başladı.

Şimdi de Yugoslavya'dan ayrılan Makedonya'da Makedonlarla Arnavutlar birbirini katlediyor. Önce

2015 Martı'nda çatışmalar başladı. İlk çatışma haberini Habertürk'ten alıntılalım: *"Makedonya'da Arnavut kökenli eski isyancı komutan Caferi'nin Savunma Bakanlığı'na atanması gerilime yol açtı. Başkent Üsküp'teki çatışmalarda 30 kişi yaralandı.*

Makedonya Savunma Bakanlığı'na Milli Kurtuluş Ordusu komutanlarından Arnavut kökenli Talat Caferi'nin atanması nüfusun çoğunluğunu oluşturan iki halkı karşı karşıya getirdi.

Makedonlar, Caferi'nin eski bir isyancı olması nedeniyle Savunma Bakanlığı'na atanmasına itiraz edip sokaklara döküldü."

Son çatışmayı da DHA'dan alıntılalım: *"Sabah saatlerinde (8 Mayıs) Kumanova kasabasının 'Diva Naselba' bölgesinde silahlı bir grupla çatışmaya giren özel polis güçlerinin sürdürdüğü operasyonda yaralanan polisler hastaneye kaldırıldı. Devreye giren helikopter ve ambulanslarla yaralılar Üsküp Hastanesi'ne getirildi.*

İçişleri Bakanlığı'ndan çatışmayla ilgili resmi bir açıklama yapılmadı. Şu anda Kumanova kasabasında sükkûnetin hakim olduğu bildirildi. Halkın paniğe

düşmemesi için yetkililerden çağrı yapıldı. Polis çok sayıda kişiyi göz altına aldı. Kumanova kasabasına takviye güçler sevk edildi.

Kosova basını ise aralarında 8 yaşındaki bir kız çocuğunun da olduğu 5 Arnavut'un öldüğünü ve 15 Makedon polisinin yaralandığını iddia ediyor."

Her iki haber de Üsküp'te Makedon ve Arnavut halklarının birbirini katlettiğini anlatıyor. Kapitalist bir ülkede yaşayan halklar, kapitalistlerin çıkarları için birbirlerini katlederler. Ölen ve öldüren işçi ve emekçilerdir. Ama öldürdükleri ve öldürüldükleri çatışmalarda hiçbir şey kazanamayan da onlardır. Çatışmalardan Makedon veya Arnavut kapitalistlerin çıkarı yoksa, çatışmalar hemen biter. Ama kapitalistlerin çıkarları söz konusuysa, çatışmalar iç savaşa evrilir.

Teorik-ideolojik bir tespitten çok yaşamın tüm çıplaklığı ve acısıyla ortaya serdiği bir gerçekliği dillendirdik: Sosyalizmin adıyla bile kardeşçe yaşayan halklar kapitalizmde birbirini katlediyor.

M. Kurşun

"Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz"

1 Mayıs'ta emekçiler; dünyanın dört bir yanında kızışan emperyalist rekabete, patlak veren bölgesel savaflara, birçok yönüyle kışkırtılan burjuva gericiliğine ve bunların kaynağı olan sömürü düzenine karşı alanları doldurarak taleplerini haykırdılar. Türkiye'de 1 Mayıs, burjuvazinin istediği sınırlarda, baskı ortamında ve seçimlerin gölgesinde geçirilmeye çalışılırken ortaya konan Taksim iradesi burjuvazinin planlarını boşa düşürmüştü.

Keyfi Taksim yasağıyla 1 Mayıs'ı zayıflatmaya kalkan burjuvazi, Taksim iradesi gösterenlere de azgınca saldırdı, yüzlerce kişiyi gözaltına aldı, onlarcasını da tutukladı. "İç güvenlik" adı altında çıkartılan baskı yasaları hayata geçirilmeye, emekçiler korkutulmaya çalışıldı. Fakat ortaya konan 1 Mayıs iradesiyle birlikte, bu kavgayı kazananlar yine direnenler oldu. Keyfi yasakların, baskıların mücadeleyi kıramayacağı gösterildi.

Bu tabloda gençlik de 1 Mayıs'ta en ön saflardaydı. Geleceği karartılmaya çalışılan gençlik, 1 Mayıs alanlarında mücadele dinamizmini bir kez daha ortaya koymuştu. Bunun yanında öğrenci gençlik, geçtiğimiz senelere göre 1 Mayıs'a daha sınırlı bir katılım gösterdi.

Sınıf mücadelesinin iyice keskinleştiği bir 1 Mayıs geride kalırken önümüzdeki günler bundan çok da farklı olmayacak gibi gözüküyor. Başta metal işçilerinin Türk Metal çetesi ve sömürüye karşı ayağa kalkışı olmak üzere; seçimler, Soma Katliamı'nın yanı sıra İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin, Nurhak'ın ve Haziran Direnişi'nin yıldönümleri DGB MYK toplantısında ele alınan gündemler oldu. Tüm bunlarla birlikte yaz dönemi içerisinde gerçekleştirilecek olan yaz kampı MYK toplantısında ayrıntılı tartışmalara ve planlamalara konu oldu. Bu gündemler üzerinden şu kararlar alındı:

- Bir yandan metal işçilerinin ayağa kalkışını içeriden yaşayan DGB'lilerin deneyim, gözlem ve değerlendirmelerini paylaşacak, diğer yandan da çeşitli yollardan metal işçilerinin mücadelesini bulduğumuz alanlara taşıyacağız.

- Seçimlerle ilgili almış olduğumuz kararlar doğrultusunda bağımsız sosyalist adayların olmadığı yerelerde, yaratıcı bir çalışmayla düzen partilerinin sahte vaatlerini teşhir edecek, "seçimler ve devrimci tutum" konulu sunumlar gerçekleştireceğiz.

- Soma Katliamı'nın yıldönümünde maden işçilerinden gelen mektubu gençliğe ulaştırarak geleceğimiz için gençliği mücadeleye çağıracağız. Bununla birlikte eylem ve etkinlikler örgütleyeceğiz.

- Mayıs ayı tarihsel gündemleri ve katliamları üzerine yerellerin özgünlüğüne göre etkinlikler, söyleşiler, seminerler düzenleyeceğiz.

- Haziran Direnişi'nin yıldönümünde, "Haziran Direnişi ve gençlik, DGB'nin misyonu" başlıkları üzerinden seminerler düzenleyerek gençliği devrimci birliğimize katılmaya çağıracağız.

- Tüm bu faaliyetleri 6-12 Temmuz tarihleri arasında gerçekleştireceğimiz yaz kampımızın hazırlık süreci olarak değerlendireceğiz.

Kamp gündemi üzerinden ise kamp yerinin belirlenmesi, bütçesinin oluşturulması; içeriği (sunumlar, atölyeler, söyleşiler, etkinlikler) ve ön çalışması üzerine somut tartışmalar yürütülerek belli kararlar alındı, kesinleşen hazırlıklar ortaya kondu. Buna göre:

* Kamp yerini 15 Mayıs'a kadar belirleyecek, belirli araçlar üzerinden (Facebook, afiş vb.) ilk çalışmalara başlayacağız.

* Kampımızı "Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz!" şiarıyla örgütleyeceğiz. Bu şiar kapsamında "İçinde bulunduğumuz dönem", "Gençlik

DGB Çukurova Meclisi toplandı

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) Çukurova Meclisi, birlik faaliyetinin planlanması ve işçi hareketinde yaşanan gelişmelerin değerlendirilmesi için toplandı.

DGB'liler Bursa'da metal işçilerinin sürdürdüğü mücadeleyi, Adana İlbeyli Tekstil'de yaşanan işçi mücadelesini, Soma'nın yıldönümünü ve 6-12 Temmuz arasında yapılacak olan DGB gençlik kampını tartıştılar.

Değerlendirmeler doğrultusunda alınan kararlara göre, DGB'liler Bursa ve Adana'da yaşanan işçi mücadelesini bir bildiriyle gençliğe taşıyacak. İşçi sınıfının hareketliliğini üniversitenin gündemine sokabilmek için duvar gazeteleri hazırlanacak. Çukurova DGB'nin konuyla ilgili temel şiarı "İşçi sınıfının devrimci baharı örgütleniyor!" olacak.

16 Mayıs'ta Soma'da TTB, DİSK, KESK ve TMMOB'nin merkezi olarak örgütlediği mitinge katılım sağlayacak olan DGB'liler bu gündemi de duvar gazetesi ve bildirilerinde işleyecek.

Toplantının önemli bir bölümünde DGB'nin 6-12 Temmuz tarihleri arasında yapacağı yaz kampı tartışıldı. Tartışmalar Çukurova bölgesinin gençlik kampına yönelik hedefleri, önerileri ve katkıları üzerinden ilerledi. Nasıl bir kamp olması gerektiği ve gençlik kampının örgütlenmesi üzerine tartışmalar yürütüldü.

hareketinin verili tablosu", "DGB'nin misyonu" olmak üzere üç sunum gerçekleştirecek; kampta toplanacak olan DGB - DLB meclisleri ile de yeni döneme güçlü bir hazırlık yapacağız.

- Şu ana kadar kesinleşen tiyatro, halk dansları, ritim, dil, ilkyardım, spor, imge ve Marksizm atölyeleriyle kolektif üretimi ve yaşamı hayata geçireceğiz.

- Ayrıca Yolunda A.Ş. ekibiyle ve metalde büyüyen öfke üzerine işçilerle söyleşi gerçekleştireceğiz.

- Kamp kapsamında açılış, kapanış ve devrim şehitlerini anma etkinlikleri düzenleyeceğiz.

- Kampın ön çalışmasında, politik gündemler ve gençlik hareketi üzerine toplantılar örgütleyerek; gençliğin mücadelesini büyütmenin yolları üzerine somut öneriler belirleyerek yoğun bir hazırlık ortaya koyacağız.

- Gençliğin geniş kesimlerini broşür, şablon, afiş, ozalit vb. materyaller kullanarak ve sosyal medya üzerinden yaratıcı bir ajitasyon/propaganda faaliyetiyle kampımıza çağıracağız.

DGB Merkez Yürütme Kurulu
Mayıs 2015

Evren: Fikirleri iktidarda, cesedi toprakta!

12 Eylül askeri faşist darbesiyle simgeleşen faşist cellât Kenan Evren öldü. Hem de bir anneler gününde. Sermaye devletin “kaybedilen otoritesini yeniden tesis etmek ve işlemez hale gelen demokrasiyi yeniden rayına oturtmak” için tezgâhlanan askeri faşist darbenin baş aktörü olan, Amerikan emperyalizminin “iyi çocuklarından” baş cellat Evren, “netekim” bekasını koruduğu devletin temsili cenaze töreniyle bu dünyadan defedildi. Ne var ki def etme işi katledilenlerin yoldaşları, yakınları, çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçiler, Kürt halkı ve Aleviler tarafından yapılamadı. Böylece bir katil daha hesaplaşmadan, suçlarını başka katillerin hesabına devrederek öldü.

Ancak hesaplaşma gününün kâbusuyla dolu bir yaşamın ardından, çoktan çürümüş bedeniyle gömüldüğü toprağı da kirletti. Mezarının olduğu yerdeki toprak kan kokacak. Ta ki bu düzen yıkılıncaya kadar. O vakit ise mezarı, kendisi gibi katillerin gömülü olduğu diğer yerler gibi canlı tarih müzeleri olacak. Mezar taşlarında “burada bir katil yatıyor” olacak. Başucunda, katledilen o güzel insanların adları ve resimleri bulunacak.

Ölümü devrimci anaların ahi gibi anneler gününe denk gelen Evren'in esasta yargılanmayıp beslendiği, 97 yaşına kadar da zorla yaşatıldığı ortadayken, cesedinin tıklandığı tabutunu omuzlamaya düzen partilerinin temsilcileri cesaret edemedi. Her olağanüstü durumu bir devlet şovuna çevirmeyi çok iyi beceren sermaye devleti ve düzen partileri bu kez suskunluğu tercih etti. 15'indeki Berkin'e hakaret etmeyi alışkanlık haline getiren Erdoğan bile bu kez başka gençlerin, 17'sindeki Erdal Eren'in katili Evren'in ardından her nedense 'ölülerin arkasından kötü söz söylenmemesi gerektiğine' hükmetti.

Eylül zindanlarındaki, işkencehanelerdeki işkencelerle, yargısız infazlarla, kaçırıp kaybetmelerle, faşist bir terörle baskı altına alınan işçi ve emekçilere; sözde bir referandum sonucu zorla onaylatılan 12 Eylül anayasasının yüzde 91 çoğunluk tarafından kabul edilmesiyle övünen Evren, böylece %99'dan da fazla bir halk çoğunluğunun basıncı sonucu kimsenin hakkını helal etmediği zoraki bir törenin ardından gömüldü. 12 Eylül faşizminin yarattığı korku atmosferinin etkisiyle cuntaya suskun kalan on milyonlar, bu kez bilinçli bir suskunlukla baş cellâdın tek başına, kimsesiz gömülmesini sağladı.

Uygulamaları hep yürürlükte olan 12 Eylül askeri faşist darbesi, işçi ve emekçilere kirli bir propaganda olarak en çok da AKP döneminde kullanıldı. 12 Eylül ile hesaplaşma yalanları duygu yüklü merasimlerde özenle seçilmiş konuşmalarla başladı. “Babam ve Oğlum”u izlerken ‘gözleri yaşaran’ Erdoğan, bu dönemde hem babaların hem de annelerin çokça gözünü yaşarttı. Yeri geldi 13 yaşındaki Uğur Kaymaz babasıyla birlikte öldürüldü. “Kadın da olsa, çocuk da olsa” kimseden esirgenmeyen devlet terörü, deneyimini 12 Eylül faşizmine borçlu olmasına rağmen, 12 Eylül’le hesaplaşıyormuş gibi yapıldı. Şimdi ise Evren’in ölüsüyle birlikte 12 Eylül’ün yarattığı vahşetin

üzerine de toprak atılmış oldu.

Diğer taraftan bugüne kadar yalnızca 12 Eylül’ün uygulamaları yürürlükte değildi. 12 Eylül’ün karanlık günlerinden ‘90’lı yıllara kontrgerilla tetikçileri, işkencecileri sermaye devletin bekası için hep görevdeydi. Bu 12 Eylül’le hesaplaşıldığı yalanının söylendiği AKP’li yıllarda da devam etti. Tetikçiler, işkenceciler, tecavüzcüler korunmakla kalınmadı, sürekli terfi ettirildi. Gerçeğin böyle olmasında ise şaşılacak bir şey yok. Ne de olsa son olarak AKP’de vücut bulan gericiliğin kaynağı da 12 Eylül’dü. AKP, bu zaman zarfında kendisini yaratan 12 Eylül ile esasta hesaplaşmak gibi bir derdinin olmadığını defalarca gösterdi. Bu dönem boyunca Evren içten içe mutlaka ‘ben yargılanıyorum ama fikirlerim hep iktidarda’ demiştir.

12 Eylül'ün birkaç TSK subayının eseri olmadığını artık herkes gayet iyi biliyor. Bundandır ki uygulamaları hep sürmüştür ve düzen kendini yenilese de, farklı biçimler olsa da hep sürecektir. Söz konusu olan sömürücü sınıfın saltanatını korumak için elinde tuttuğu devletin bekasıdır. Asalaklar, yüzlerini güldürecek, daha çok haksız kazanç sağlamalarına yardımcı olacak yeni Evrenlere hep ihtiyaç duyacaktır. İşçi sınıfına ve emekçilere yönelik temel bir saldırı programı olan 24 Ocak Kararları için nasıl 12 Eylül'e ihtiyaç duyulmuşsa, burjuva sınıfın çıkarına aynı ihtiyaç nedeniyle "ikinci bir emre kadar" verilecek çokça yasak bulunmaktadır. Yeri gelir "Milli güvenliği tehdit ettiği" iddiasıyla işçi sınıfının grevleri, yeri gelir sokaklar yasaklanır. Yeri gelir Taksim yasaklanır, yeri gelir devlet yöneticilerinin açığa çıkan yolsuzluklarının, hırsızlıklarının, tapelerinin, 'bakara makaralarının', komplo planlarının, provokasyonlarının, MİT TIR'larının haber olması engellenir ve yasaklanır.

Çözüm ise bu sömürü ve katliamlarla dolu düzen ile temelden hesaplaşmak ile mümkündür. Bunu yapacak yegâne güç ise devrimci işçi sınıfıdır.

Yalnız gömüldü, düzeni ayakta

12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinin simge isimlerinden faşist cellat Kenan Evren, ölümünün ardından 12 Mayıs'ta düzenlenen cenaze töreninde sermaye devletinin bugünkü temsilcileri tarafından yalnız bırakıldı.

12 Eylül'un generalinin cenaze törenine ise AKP hükümeti de dahil olmak üzere MHP, CHP gibi düzen partileri de katılım sağlamadı. Törende HDP de yer almayacağını açıklamıştı.

7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in Ahmet Hamdi Akseki Camii'nde kılınan cenaze namazı sırasında, imamın cenazeye katılanlardan helallik istediği sırada askerlerin çoğunluğunu oluşturduğu kitleden "helal olsun" sesleri gelirken arka taraftan 2 kadın ise protesto ederek "Haram olsun" diye bağırdı. Korumalar, protestoda bulunan 2 kadına müdahale etti. Cenaze töreninde kısa süreli bir arbede yaşandı.

Ankara'da Ferinaz için eylem

İran istihbarat görevlilerinin tecavüz girişiminden kaçarken 4. kattan düşerek yaşamını yitiren Ferinaz Xosrawani 8 Mayıs'ta HDP'nin çağrısını yaptığı eylemle Ankara'da anıldı.

Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında söz alan HDP Ankara İl Eşbaşkanı Semra Demir, Ferinaz'ın katledilmesinin tüm kadınlara ve insanlığa yönelik bir saldırı olduğunu ifade etti. Demir, gerici İran rejiminin kadınlara ve halklara yönelik katliamcı bakışının Reyhaneh Cabbari idamından bilindiğini söyleyerek bu konuda İran'ın tek olmadığını, Türkiye'deki Nevin Yıldırım ve Özgecan Aslan örnekleri başta olmak üzere dünya çapında pek çok kadın katliamı yapıldığını dile getirdi.

Demir Ferinazlar'ın, Reyhanehler'in, Nevinler'in, Özgecanlar'ın sahiplenilmesi ve hesap sorulması çağrısı yaparak açıklamayı sonlandırdı.

Eyleme BDSP, AKADER, Alinteri, DEV-LİS ve SDP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Seçim beyannamesinde kadına yönelik şiddetle mücadelede sıfır tolerans gösterdiklerini söyleyen ve şiddete uğrayan, şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla 2012'de Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine dair kanun çıkardıklarıyla övünen AKP'nin, Ağrı'da düzenlediği mitingde kadına yönelik şiddetin yeni bir örneği yaşandı.

Arama noktasında çantasında bulunan göz kalemi bahane edilen kadının alana girmesi engellenmeye çalışıldı. Burada yaşanan gerginlikten sonra alana girebilen kadın zafer işareti yaptı. Bunun üzerine alanda bulunan polisler yanında çocuğu da bulunan kadını darp ederek miting alanından çıkardı.

Bir yandan kadını aşağılayan açıklamalar yapılırken bir yandan da kadına yönelik şiddet olaylarında ceza/tahrik indirimlerini öngören yasal düzenlemeler yapılmaktadır. Toplumsal-kültürel yaşamın kadını

aşağılayan/yok sayan din temelinde şekillendirilmesi, sağlık alanında kürtaja getirilen sınırlandırmalar, eğitimde çocuk yaşta evlendirilmenin önünü açan uygulamalarla kadına yönelik şiddetin zemini güçlendiren AKP'nin hükümette olduğu dönemde (sadece 2004 ve 2011 yılları arasında) kadına yönelik şiddet olaylarında % 1400 oranında artış yaşanmıştır. Biz bu verilerin gerçekliğin çok çok altında olduğunu biliyoruz. Tüm bunlarla birlikte, son olarak Ağrı mitinginde gerçekleştirilen şiddet olayı da, "kadına yönelik şiddetle mücadelede sıfır tolerans" diyen, bununla ilgili reklamlar yapan AKP hükümetinin ikiye yüz lüğünü bir kez daha göstermiştir.

Kadına yönelik şiddetle mücadele eden Emekçi Kadın Komisyonları olarak kadınları, kadına yönelik şiddeti yaratan düzenin sözcülüğünü yapan sermaye partilerinden hesap sormaya, yalan vaatlerine kanmamaya ve örgütlenmeye çağırıyoruz.

Emekçi Kadın Komisyonları

açıklama yapan Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, katile ceza indirimi yapılmamasını ve ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilmesini istedi.

İzmir 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde tutuklu yargılanan Vedat A. için 'kasten adam öldürme' suçundan ömür boyu, 'hakaret ve tehdit' suçlarından da 4 yıl hapisle cezalandırılması talep ediliyor.

11 Mayıs'taki duruşmada mahkeme heyeti, avukatların taleplerinin nihai kararla birlikte değerlendirilmesine karar vererek duruşmayı 8 Temmuz'a erteledi.

Mahkeme yine tecavüzcüleri akladı

15 yaşındaki Z.Ç'ye 8 kişinin tecavüz etmesiyle ilgili davada daha önce "rızası vardı" diyerek tecavüzcüleri serbest bırakan mahkeme 8 Mayıs'taki duruşmada da Z.Ç'nin "eylemlerin oluş sırasını yanlış söylediğini" gerekçeli karara yazarak tecavüzcüleri aklamaya çalıştı.

Daha önce Z.Ç'ye "direnmedin" diyerek 8 kişinin tecavüzünde küçük kızın rızasının olduğunu söyleyen

mahkeme tecavüzcüleri serbest bırakmıştı.

Gerekçeli kararını açıklayan mahkeme "Mağdurun sanıklar ile ilgili eylemlerin oluş sırası hakkında da çelişkili beyanlarda bulunduğu görülmüştür" diyerek tecavüzcüleri aklamaya devam etti.

Karara tepki gösteren Z.Ç.ise "Onları görünce korku basıyor. Tüm sanıklardan şikâyetçiyim" dedi.

Giresun'da kadın cinayeti

Kadınların eve hapsedilip aile kurumunu öven sermaye politikaları nedeniyle 'boşanması' kadın katliamlarının temel gerekçesi haline geliyor. Gerici-erkek egemen politikaların son kurbanı Giresun Görele ilçesinde Güller Durmuş oldu.

Sakarya'da cezaevinde bulunan Ercan Durmuş, ailesinin yanında yaşayan eşi Güller Durmuş'un boşanmak istemesi üzerine yanında getirdiği ruhsatsız silah ile kadını vurdu. Katil Ercan Durmuş daha sonra kendisini vurarak intihar etti.

Güller Durmuş'un cansız bedeni Trabzon Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

"Kadın katiline ağırlaştırılmış müebbet!"

Dokuz Eylül Üniversitesi Öğretim Üyesi Serpil Erfindik'in eski eşi Vedat A. tarafından, koruma altında olduğu halde öldürülmesine ilişkin dava 11 Mayıs'ta İzmir Bayraklı Adliyesi'nde görüldü.

Duruşma öncesinde adliyenin C Kapısı önünde

Burjuva hukukun özeti

Ergenekon davası başladığında, bu davanın başsavcısı Zekeriya Öz AKP'nin gözbebeği idi. AKP-Gülen Cemaati pasta paylaşım savaşı sırasında gözbebek olmaktan çıkmıştı. Ama 17-25 Aralık'taki yolsuzluk davalarının savcısı olunca Zekeriya Öz düşman oldu. Zekeriya Öz ve AKP'nin "paralelci" dediği 17-25 Aralık soruşturmasının savcı ve hakimi merkeze alındılar, yani kızığa çekildiler. AKP önce HSYK'yı "seçimle" ele geçirdi. O günden beri HSYK'nın sayısız 'AKPsever' icraatı oldu! HSYK'nın son icraatı da, başta Zekeriya Öz olmak üzere 4 savcı ve 1 hakimi görevden almak oldu.

Zekeriya Öz "HSYK ifadelerimizi bile almadan böyle bir karar verdi" diyerek hukuksuzluğu eleştiriyor. Zekeriya Öz'ün sayfalarca iddianame hazırlayarak suçladığı, Balyoz, Ergenekon tutukluları, yakın zamanda beraat etti. Tutukluluk da, beraat de aynı dosyalarla alınan kararlardı. TCK maddeleri değişmediğine göre, başka şeyler değişmiş olmalı. Dün sermayenin temsilcisi olan AKP'nin çıkarları gereği tutuklanması gerekenlerin, sonrasında beraat etmeleri gerekti. Bu bile burjuva hukukun nasıl bir şey olduğunu gösteriyor.

Burjuva hukukunda yasa maddeleri, burjuvazinin çıkarlarına göre yazılmıştır. Bunun en temel ifadesi de özel mülkiyetin kutsanmasıdır. Ama biliyoruz ki, yazılı maddeler, özellikle siyasi davalarda sadece ceza verme maddeleridir. Yargılanan kişinin lehine olan maddeler ise (az da olsa böyle maddeler var) savcı, hakim veya heyet tarafından, tutuklu avukatı ısrarla vurgulasa bile, görülmez.

Erdal Eren'in idam edilmesi 12 Eylül darbesinin hemen ardından olsa bile, idam kararı darbeden önce mahkemeden çıktı. Erdal 17 değil 48 yaşında olsaydı bile, eylemde öldürülen askeri onun vurmadığı çok netti. Ölen asker yukarıdan gelen kurşunla vurulmuş. Erdal'ın ise askerle aynı hizada, kurşunun geldiği tarafa çıktığını gösteren tek bir emare yok. Yani Erdal Eren'e idam cezası verilmesi hukuk gereği değil, sermayenin çıkarları gereği idi. Ki kendi yasalarına göre bile verdiği karar yasadışı olmasına rağmen.

Erdal Eren'e idam kararı verilirken, 12 Eylül yasaları değil kimilerinin "devrim" diye niteleyerek akıl tutulması yaşadığı '61 anayasası ve yasaları vardı. Keza Denizler'i de idam ederek katleden aynı yasalar idi.

4 savcı ve 1 hakimin görevden alınması, mesleklerinden ihraç edilmesi AKP hukukunun değil burjuva hukukun özetidir. AKP, bugün için, Türkiye sermayesinin vazgeçemeyeceği bir parti olduğundan, HSYK'nın bu kararının sermayenin çıkarlarına zarar vermeden, öncelikle AKP'nin çıkarlarına uygun bu karara karşı hiçbir şey yapmaz. Ama sermayenin çıkarlarına aykırı olsaydı, Cumhurbaşkanı bile yargılanırdı.

AKP yasa, hukuk tanımayan bir parti. Evet bu doğru. Ama sermaye partilerinin tümü için aynı söz geçerlidir. Hukukun temeli özel mülkiyetin kutsanması olduğunda, aslanan yazılı maddeler değil özel mülkiyet sahibi olanların, yani sermayenin çıkarları doğrultusunda bir hukuktan söz edilebilir. Özel mülkiyet ortadan kaldırılmadan, devrim olmadan, başka türlü bir hukuktan söz etmek ya imkansızdır, ya da koca bir yalandır.

M. Kurşun

"Her sokakta, fabrikada, barikatta sizlerleyiz"

Ankara'da Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde **TKİP, DHKP-C ve KDÖ** dava tutsakları 1 Mayıs'ı sloganlarla karşıladı.

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutulan komünist tutsak **Onur Kara**, zindanda gerçekleştirdikleri 1 Mayıs eylemini gazetemize ilettiği yeni mektubuyla aktardı.

Günün anlam ve önemini belirten bir açılış konuşmasıyla başlayan 1 Mayıs etkinliği, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşuyla ilerledi.

Saygı duruşu esnasında Nazım Hikmet'in 'Güneşi İçenlerin Türküsü' şiirinin ardından tutsaklar hep birlikte 1 Mayıs Marşı'nı söylediler. Nazım Hikmet'in 'Onlar ki' şiirinin okunması ile devam eden 1 Mayıs etkinliğinde Avusturya İşçi Marşı ve Enternasyonal Marşı'nın ardından sloganlar atılarak 1 Mayıs etkinliği sona erdi.

Etkinlikte "Yaşasın 1 Mayıs!", "Bijî yek gulan!", "Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!", "Kahrolsun emperyalizm, kapitalizm! Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Kahrolsun faşizm yaşasın mücadelemiz!" sloganları atıldı.

Onur Kara, 1 Mayıs coşkusu ve mücadele

kararlılığını şu sözlerle dile getirdi:

"Merhaba Kızıl Bayrak emekçileri, yoldaşlar; Her ne kadar dört duvar arasında, tecrit koşullarında tutuluyor olsak da mücadele ateşinin yandığı her sokakta, fabrikada ve barikatlarda sizlerle olduğumuzu bilmenizi isteriz. İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta aklımız ve yüreğimiz bir kez daha kavgayı kızılaştıran yoldaşlarımızda, sınıfımızda kaldı. Burjuva medyanın tüm sansürleme girişimlerine karşılık her bir barikatta, sokakta ve köşe başında sınıfın, devrimin ve sosyalizmin yükseltilecek kızıl bayraklarını gördük.

(...) Sincan'daki komünist ve devrimci tutsaklar olarak, tüm tecrit politikalarına karşı, inandığımız değerler ve ideallerimiz doğrultusunda, toplumsal mücadelenin bir parçası olmaya ve bulunduğumuz alanları bir mevziye çevirmeye devam edeceğiz. Devrimci iradenin teslim alınamayacağını her seferinde gösterdik, bundan sonra da göstermeye devam edeceğiz.

Siz değerli Kızıl Bayrak emekçilerini ve tüm yoldaşlarımızı kavganın sıcaklığıyla kucaklıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Sevgi ve dirençle kalın..."

Cezaevinden mektup...

Merhaba arkadaşlar

İyi olmanız dileğiyle selam ve saygılarımızla.

Sömürüye, sömürgecilik karşı mücadelesinin, devrimci dayanışmanın, özgürlüğü, her türlü sömürüden arındırılmış yepyeni bir yaşamın nüvelerini güçlü bir şekilde içinde barındıran; "insanım, insancıl olan hiçbirşey bana yabancı kalmaz" şiarıyla özgürlük kavgasına atılanların; "sosyalizmde ısrar insan olmaktan ısrardır" sloganını bir yaşam felsefesine dönüştürenlerin bayramı, bayramınız, bayramımız kutlu olsun. Her gününüz 1 Mayıs gibi olsun. Çalışmalarınızda üstün başarılar dileriz.

Devrimci selamlar...

Suat İncedere
F Tipi C.İ.K. B1-46 / Bolu

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/19 * 15 Mayıs 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

“Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiçbir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içerisinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım Marksist-Leninist düşünce uğruna yaptım. Ve sonuçtan asla pişman değilim. Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve neticede yakalandım. Asla pişman değilim. Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım”

İBRAHİM KAYPAKKAYA

18 Mayıs 1973

**Çelik aldığı suyu
unutmayacak!**